

19/08/2018

1

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

מס' תיק

29

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

א

7054/29

29

שיחור וולטרסון - רישומי פטור כפ"ח בולגריה.

כיוון שיש שיחור הכרזת זמן למא אר"ב
בתאריך 3/1977.

3/1977 - 6/1977

מס' תיק מקורי

שם תיק: שיחור וולטרסון

מזהה פנימי: 7054/29-א

מזהה פריט: R0002qje

כתובת: 3-312-5-8-5 תאריך הדפסה 04/04/2022

מחלקה

29

לשכת ראש הממשלה

ש מ ר ר

ירושלים, י"ד באייר תשל"ז

2 במאי 1977

אל : השר גלילי,

ישראל היקר,

לבקשת ראש הממשלה הנני מעביר לעיונך רישומי כל
שיחותיו של ראש הממשלה בעת ביקורו האחרון בווינגטון.

ב ב ר כ ה

אלי מזרחי

סודי ביותר

לנמען בלבד

34/77

ירושלים, יד' בתמוז תשל"ז
30 ביוני 1977

30 עותק מס' 30

המרכז למחקר ולתכנון מדיני

משרד החוץ

מ ש ו ד ר א ש ה מ מ ש ל ה
ל ש כ ת ר ה י מ
- צ י ל י ת מ ס ד מ ס ו י ג -
מ ר ש ו ה י ו י ו י ח ק י ע ו ת ח ק י נ ו כ ס מ
ה ה ח ק א ו ר ע י ו
ר י כ ע י ו י
3477
ה ע ת ק ז ה ק ב ט פ ר
י ר י ש י מ ב י ו מ ז ד פ ש ו ר ה

התבטאויות אנשי הממשל בארה"ב

בהקשר להסדר במזה"ת

מסמך זה מכיל 34 עמודים

סודי ביותר
לנמען כלבד

I

מ ב א

סקירה מיוחדת זו מקבצת מחר התכטאוויות אופיניות של אנשי ממשל קארטר בהיבטים השונים של ההסדר במזח"ת.

להלן פירוט הנושאים הנדונים:

מהות השלום.

נסיגה.

גבולות וסידורי בטחון.

הבעיה הפלסטינית ופתרונה.

ועידת ג'נבה.

בסיס העמדה האמריקנית ותפקיד ארה"ב.

תוכן הענינים

עמוד

	<u>מהות השלום</u>	.1
	קארטר 16.3	
	בז'ז'ינסקי 27.4	
1	קארטר 26.5	
	מונדייל 7.6	
	אטרטון 8.6	
	המפרי 14.6	
	חביב 14.6	
	קארטר 17.6	
	המפרי 18.6	
2	מונדייל 17.6	
	דובר מחמ"ד 27.6	
3	קוואנדט 10.4	
	<u>נסיה - גבולות - סידורי בטחון</u>	.2
	קארטר 7.3	
4	קארטר 9.3	
	וואנס 18.3	
	בז'ז'ינסקי 18.3	
	בז'ז'ינסקי 24.3	
	קארטר (4.77)	
5	קארטר 22.4	
	קארטר 25.4	
	בז'ז'ינסקי 16.5	
	קארטר 9.5	
6	וואנס 12.5	
	מונדייל 7.6	
	קארטר 18.6	
	קארטר 18.6	
	המפרי 18.6	
	אטרטון 8.6	
7	קארטר 26.5	
	דובר מחמ"ד 27.6	
	מונדייל 17.6	
8	דובר מחמ"ד 27.6	

עמוד

	<u>הבעיה הפלסטינית</u> .3
	קארטר 16.3
	בז'ז'ינסקי 21.3
	בז'ז'ינסקי 21.3
	וואנס 18.3
9	קארטר 6.4
	מונדייל 1.4
	קוואנדט 3.4
	וואנס 8.4
	קארטר 16.5
	וואנס 28.5
	קארטר 8.4
10	דלי 19.4
	דלי 19.4
11	אטרטון 19.4
	<u>פתרון הבעיה הפלסטינית</u> .4
	קארטר 16.3
	בז'ז'ינסקי 21.3
	קארטר 16.3
	חביב 17.3
12	בז'ז'ינסקי 18.3
	קארטר 8.4
	דובר מחמ"ד 27.4
	דלי 19.4
	תדרוך מחמ"ד 29.4
	בז'ז'ינסקי 16.5
13	וואנס 28.5
	קארטר 12.5
	קארטר 26.5
	וואנס 12.5
14	אטרטון 8.6
	קארטר 25.5
	מונדייל 7.6
	המפרי 18.6
15	מונדייל 17.6
16	דובר מחמ"ד 27.6

סודי ביותר
לנמען בלבד

IV

עמוד

		<u>ג'נבה</u>	.5
		דובר הבית הלבן 2.3	
		קארטר 9.3	
		קארטר 26.4	
		דובר מחמ"ד 26.4	
17		דיי 19.4	
		דובר מחמ"ד 27.4	
		בז'ז'ינסקי 27.4	
		מונדייל 28.4	
18		וואנס 4.5	
		וואנס 12.5	
19		מונדייל 7.6	
		<u>בסיס העמדה האמריקנית</u>	.6
		בז'ז'ינסקי 21.3	
		בז'ז'ינסקי 30.4	
		וואנס 26.4	
		גולדברג 11.6	
		בז'ז'ינסקי 16.5	
20		סונדרס 9.5	
		סונדרס 9.5	
21		קארטר 26.5	
		דובר הבית הלבן 26.5	
22		אטרטון 8.6	
		<u>תפקיד ארה"ב</u>	.7
		קארטר 9.3	
		קארטר 16.3	
23		קארטר 24.3	
		בז'ז'ינסקי 21.3	
		דיי 19.4	
24		וואנס 27.4	
		דיי 9.3	
		קארטר 2.5	
25		וואנס 4.5	

סודי ביותר
לנמעל בלבד

v

עמוד

26-27

28

בז'ז'ינסקי 24.5

וואנס 18.3

וואנס 11.5

קארטר 26.5

הבסיס להסדר ולהתקדמות .8

בז'ז'ינסקי 10.6

מונדייל 17.6

דובר מחמ"ד 27.6

1. מהות השלום

קארטר בפגישה עם אזרחי קלינטון (16.3):

... So the first prerequisite of a lasting peace is the recognition of Israel by her neighbours, Israel's right to exist, Israel's right to exist permanently, Israel's right to exist in peace. That means that over a period of months or years, that the borders between Israel and Syria, Lebanon, Jordan and Egypt must be opened to travel, to tourism, to cultural exchange, to trade, so that no matter who the leaders might be in those countries and people themselves will have formed a mutual understanding and comprehension and a sense of common purpose to avoid the repetitious wars and deaths that have affected that region so long.

1. בז'ז'ינסקי - אבינרי (27.4)

קארטר הבהיר לסאדאת שעניין מהות השלום הוא חיוני ומרכזי מבחינתה של ארה"ב וישראל כאחת ושום התקדמות משמעותית לא תושג אם מצרים לא תהיה נכונה לויתורים בנושא זה. (לדבריו סאדאת הכיר בכך) אך ניסה לדחות המרכיבים לאחר ההסדר. לדבריו האמריקנים הבהירו לסאדאת שלפחות חלק מהמרכיבים האלה הם חיוניים בתהליך ההסדר עצמו והנשיא היה emphatic בנושא זה והוכרח לסאדאת שאם מדובר במימוש הדרגתי של המרכיבים הללו, הרי שגם הנסיגה הישראלית תצטרך להתנהל בשלבים מקבילים.

2. קארטר הדגיש נמרצות בפני חוסיין, ח'דאם וסאדאת (לדבריו אתרטון עם דיניץ 28.4) את החשיבות של שינוי מהותי ופסיכולוגי כצעד לקראת נורמליזציה כחלק בלתי נפרד של ההסדר ודין על האלמנטים השונים של מהות השלום.

3. (קוואנדט לתורגמן 16.5) קארטר בקש מחוסיין לשגר לאסאד אישיות בכירה שתסביר לו חשיבות נושא מהות השלום וזה עשה כן ושלה את חמיד שרף שהצליח להחדיר לתודעת אסאד את חומרת חשיבות הנושא.

קארטר במסיבת עיתונאים (26.5);

They (החלטות האו"ם) do include an end to belligerency and reestablishment of permanent and secure borders.

מונדייל לדיניץ (7.6) "הנשיא עומד על כך, שהשלום יהיה שלום מהותי על כל מרכיביו ולא שלום הצהרתי או שלום שמשמעותו רק הפסקת המלחמה. בנקודה זו הנהיר עצמו פומבית ואף לחץ קשות על מנהיגי ערב. הוא, מונדייל, סבור, שהערבים עדיין רחוקים מאד מקבלת הקונספציה של השלום כפי שתובע הנשיא. לדעתו של מונדייל לא יתפשר הנשיא בנקודה זו שבה הוא רואה יסוד מרכזי ועקרונות ליישוב הסכסוך".

אטרטון, (8.6) אף אחד ממנהיגי ערב לא דחה בשיחותיו עם הנשיא את התפיסה הישראלית של נורמליזציה של היחסים.

המפרי עם הנשיא (14.6) דווח פרלימנרי של בר-און מפי "ידיד משותף".

"הוא (הנשיא) הסביר לערבים ששלום איננו העדר מלחמה. הרי זה מצב אשר למעשה קיים כיום. שלום לפי תפיסת הנשיא חייב להיות בעל כל המרכיבים הדרושים כולל יחסים דיפלומטיים. חביב לדיניץ (14.6) "... אמר שהוא איננו מאמין שהנשיא הגיע למסקנות ברורות כלשהן" (בנושא מהות השלום בעקבות שיחות עם מנהיגי ערב).

סטון-קארטר השתתף בז'ז'ינסקי 17.6, דיווח רפיח. "אני מאמין (אמר הנשיא) ב-PHASING של ויתורים טריטוריאליים כשהערבים נעים לעבר חלופי מסחר ותוך חמש שנים מגיעים להכרה מלאה ולשלום מלא".

המפרי-דיניץ (18.6) "הנשיא אמר לערבים: שלום פירושו שלום אמיתי הכולל חילופי שגרירים, חלוקת תרבות, מסחר וכו', ובשום אופן לא יסכים (הנשיא) להסדר שלא יכלול שלום אמיתי עבור ישראל. הנשיא לא יסכים לסיום מצב הלוחמה בלבד.

מונדייל בטן-פרנצ'סקו (17.6), חוזר על מחויבות ארה"ב:

To a genuine and lasting peace demonstrated by concrete acts to normalize relations among the countries of the area. The first prerequisite of a lasting peace is the recognition of Israel by her neighbours. Israel's right to exist. Israel's right to exist permanently... That means that over a period of months or years that the borders between Israel and Syria, Israel and Lebanon, Israel and Jordan, Israel and Egypt must be opened up to travel, to tourism, to cultural exchange, to trade, so that no matter who the leaders might be in those countries the people themselves will have formed a mutual understanding and comprehension and a sense of a common purpose to avoid the repetitious wars and deaths that have affected that region so long... We believe that we have made some progress in getting Arab leaders to recognize Israel's right to exist and to recognize- however reluctantly- that this commitment is essential to a genuine peace.

That peace must be structured in such a way that it can survive even if some leaders were to nurture aims to destroy Israel.

תגובת דובר מחמ"ד לנאום יעבץ (27.6):

"The peace to be durable must also deal with the Palestinian issue. In this connection the President has spoken of a need for a homeland for the Palestinians, whose exact nature should be negotiated between the parties. Clearly, whatever arrangements were made would have to take into account the security requirements of all parties involved, within the terms of resolution 242. In return for this kind of peace Israel clearly should withdraw from occupied territories. We consider that this resolution means withdrawal on all three fronts in the Middle East dispute, i.e. Sinai, Golan, West Bank/Gaza, with the exact borders and security arrangements being agreed in the negotiations."

קוואנדט (10.4): אם התמורה הערבית של מרכיבי הנורמליזציה תדחה, הרי שגם הנסיגה הישראלית תארך זמן ארוך יותר והשלבים האחרונים שלה יתעכבו עד לביצוע הנורמליזציה משך הנסיגה יהיה תהליך ארוך ולא כפי שסאדאת אמר לוואנס בעת ביקורו בקהיר.
(פברואר 77) - 6 חודשים.

2. נסיגה - גבולות - סידורי בטחון

קארטר בקבלת הפנים לרה"מ בכית הלבן (7.3):

Recently, Secretary of State Vance took a trip to the ME. Began his trip with a long conversation with Prime Minister Rabin and his cabinet members of the Knesset, other leaders of Israel and then subsequently went to meet with the leaders of other countries in the ME, to try to explore some common ground for future permanent peace there, so that Israel might have defensible borders, so that peace commitments would never be violated and that could be a sense of security about this young country in the future.

קארטר במסיבת עתונאים (9.3):

The defensible border phrase, the secure border phrase, obviously are just semantics ...

The recognized borders have to be mutual. The Arab nations, the Israeli nation has to agree on permanent and recognized borders where sovereignty is legal as mutually agreed. Defence lines may or may not conform in the foreseeable future to those legal borders. There may be extensions of Israeli defence capability beyond the permanent and recognized borders ...

I think it is important for the world to begin to see and for the parties to begin to see that there can be a distinction between the two, the ability of Israel to defend herself by international agreement or by some placement of Israeli forces themselves of by monitoring stations as has been the case in the Sinai, beyond actual sovereignty ...

... This (התמורה בערבות במרכיבי נורמליזציה) will involve international withdrawal of Israeli present control over territories. Were that withdrawal might end, I don't know. I would guess it would be some minor adjustments in the 1967 borders. But that still remains to be negotiated ...

... I did not confine the defence capability to Israeli forces. These might very well be a line that is fairly broad, say 20 Km or more where demilitarization is guaranteed on both sides. It might very well consist of outposts, electronics or perhaps personnel outposts as are established in the Sinai region as a result of the Egypt and Israeli agreement.

סודי ביותר

לנמען בלבד

וואנס בשיחה עם משלחת מועצת בתי הכנסת (18.3):

The term defensible borders means borders plus defence arrangements to protect people on both sides.

בז'ז'ינסקי בשיחה עם השגריר (18.3):

יתכן שלום סופי אם יהיה substantial withdrawal אבל מכיוון שיהיה מו"מ תוכל ישראל, לטעון לדוגמא, ש-20-50 ק"מ בסיני הם minor adjustments.

בז'ז'ינסקי בשיחה עם מנהיגים יהודים (24.3):

הקונצפציה של הנשיא היא לשבור את הקשר שבין סוברניות לבטחון. שינויים טריטוריאליים משמעותיים אפשריים רק כאשר הצד המנוצח חש באשמה הטורית. הערכים לא מרגישים בזאת. מכאן הבעיה שגבולות בטוחים לא יהיו בטוחים, וגבולות בטוחים לא יהיו מוכרים. מכאן תפיסת הנשיא על קווי הגנה מעבר לגבולות. כאן הזכיר מספר מיכניזמים בעזרתם ניתן להשיג זאת ביניהם, חכירה, ישובים, אזורי בטחון ומוצבים שכולם יהיו שזורים בתהליך השלום. הדגיש: Israel would retain a fail-safe capacity - if peace does not progress the process would be aborted.

הגדמ"ע חייבת להיות מפורזת דה-פקטו, ויצטרכו להיות גם הסדרים אחרים בגדמ"ע למען בטחון ישראל.

קארטר בשיחתו עם סאדאת (אפריל 77)

דבר על אפשרות של הפרדת שאלת הגבול משאלת הבטחון כלומר

could security arrangements be worked out, at least for a transitional period extending beyond the sovereign, agreed borders?

הזכיר אפשרויות של מרכזים כמו אזורים מפורזים, הצבת כוחות בינ"ל באזורים אלה, שבהם ישתתפו הצדדים ותחנות התראה.

מסיבת עיתונאים מוקלטת של הנשיא לפני פגישתו עם ח'דאם ולסכום פגישותיו עם רבין וסאדאת:

בתשובה לעיתונאי ישראלי על שמוש במלה "גבולות פלסטיק" הובהר לו (22.4), שהיתה זו "פליטת-פה" והכוונה היא:

I have outlined as best I could some of the options concerning borders, - Palestine, the definition of the Palestinian People, the definition of permanent Peace - these are three major issues ...

קארטר (לאיזנשטדט 25.4) מכחיש שאמר לסאדאת משהו לגבי אזורים מפורזים (אלה דבריו של סאדאת) או שהציע משהו, תכנית, ביחס לגבולות סופיים.

חוא חש שישראל אינה צריכה לחזור לגבולות '67 אבל חושב שצריכה להיות נסיגה משמעותית בתמורה לשלום מלא ורואה תיקונים minor בגבולות '67. הנושא כולו ידון במו"מ בין הצדדים וארה"ב לא תכפה תכנית או הסדר משלה.

בז'ז'ינסקי עם מועדון הנשיאים (16.5) לא דבר אף פעם על Defensible Borders מפני שלדעתו יש להפריד בין גבולות מוסכמים לבין בטחון שחייב להיות מושתת על סידורי הגנה הכוללים חוזה בטחון defense treaty ...

ביסודו של דבר הבטחון צריך לבוא ממהו שובה מגבול. גבולות בעצמם לא נותנים בטחון ואפילו הגבול הנוכחי לא נותן בטחון מלא כי הוא חסר עומק מספיק.
Security must come from something other than borders.

קארטר במסיבת עיתונאים לאחר המפגש עם נשיא סוריה בג'נבה (9.5):

בתשובה לשאלה עם עדיין רואה אפשרות ל-defence outposts מעבר לגבולות הליגליים:
Well, I think that's certainly a possibility. Obviously the terrain is different in different parts in that region. On the Sinai its crucial that you have long range radar because of the distances involved and the topography of the land. In the Golan heights which I have visited there are areas which are much less. The distances are closer. So I wouldn't want to set out now with a complicated border or what type of observation posts might be required to insure peace. Nor would I want to spell out at this time the composition of peacekeeping forces that might be stationed in the zones on each side of the future borders.

שיחת וואנס-אלון (12.5):

האמריקנים דברו עם הערבים על security arrangements. כל המנהיגים הערבים דברו על אזורים מפורזים, על peace keeping forces של או"ם. האמריקנים העלו אפשרות של פטרולים משותפים (ישראלים וערביים) אולם הם לא קבלו תשובה חיובית מאף אחד. בקשר למכשירים אלקטרוניים המצרים הראו גישה מאוד חיובית לעצין ושיבחו את הסדורים בסיני ומצפים שיהיה לזה המשך. הסורים אמרו שאמנם הדבר לא נראה לנחוץ, אך הם מוכנים לדבר על כך אם ישוכנעו שזה אופרטיבי. כולם מסכימים ל-third party overflight (כשמוכן שמדובר בארה"ב) למטרות פקוח ... כולם הסכימו שכחונות בינלאומיים פלוס סדורי בטחון הם הדרך הטובה להבטיח שהגבולות יהיו בטוחים.

מונדייל לדיניץ (7.6):

הנשיא מאמין שתמורת שלום כזה [שלום מהותי על כל מרכיביו] תצטרך ישראל להחזיר את מרבית השטחים וכי בגבולות '67 יתכבר שינויים קלים. הנשיא לא הגדיר מהות השינויים או היקפם ובמשך כל השיחות נשאר vague בנושא זה.

סטון-קארטר, השתתף בז'ז'ינסקי (18.6): דווח רפיח:

סטון העלה התבטאות הנשיא על גבולות '67. הנשיא: אני מאמין רק ב-minor modifications, אבל אינני אוהב את ה-enclaves המכוונים לעבר תל-אביב ולעבר ריכוזי אוכלוסיה בישראל. את זאת יש ליישר. אני מאמין ב-phasing של ותורים טריטוריאליים כשהערבים נעים לעבר חלופי מסחר ותוך חמש שנים מגיעים להכרה מלאה ושלום מלא ... הנשיא הוסיף כי מעבר לגבולות, על ישראל להיות מסוגלת לקיים את יכולתה הצבאית, כולל ישובים צבאיים במשך תקופת ה-phase in.

הרב גורן-קארטר (18.6) דווח דיניץ:

לגבי הצהרותיו, אמר הנשיא, כי אף פעם לא ניסה לקבוע את גבולותיה הסופיים של ישראל. (I never tried to determine the final borders). המו"מ על הגבולות שייך לדיון בין המדינות הנוגעות בדבר. אף פעם לא תבע חזרה לגבולות '67 ולא הוציא מכלל אפשרות שינויים בגבולות שמלפני '67 ... ברור לנשיא לגמרי שהחלטה 242 קוראת לנסיגה, אך איננה מציינת איפה יהיו הגבולות הסופיים.

המפרי-דיניץ (18.6):

הנשיא אמר כי הערבים אמרו לו שהם מכירים בכך כי לישראל נחוצים גבולות בטוחים וכי הם מסכימים שיהיו outposts ישראליים, מעבר לגבולות המוכרים.

אתרטון לפני ועדת החוץ בבית הנבחרים (8.6):

אף פעם לא קבלנו את הפרוש שהחלטה 242 קוראת לנסיגה לקווי '67 במדוייק. ההחלטה מאפשרת גמישות. כמה גמישות, זה עניין לצדדים הנוגעים בדבר.

קארטר במסיבת עתונאים (26.5):

They (החלטות אן"ם) do include the withdrawal of Israel from occupied territories from the 67' War.

תגובת דובר מחמ"ד לנאום יעבץ (27.6):

In return for this kind of peace Israel clearly should withdraw from occupied territories. We consider that this resolution means Sinai, Golan, West Bank/Gaza, with the exact borders and security arrangements being agreed in the negotiations.

מונדליל בסך-פרנציסקו (17.6):

The question of withdrawal is, in essence, the question of borders. For peace to be enduring borders must be inviolable. Nations must feel secure behind their borders. Borders must be recognized by all. A crucial dilemma has been how to provide borders that are both secure and acceptable to all. It is understandable that Israel, having fought a war in every decade since its birth, wants borders that can be defended as easily as possible. But no border will be secure if neighboring countries do not accept them. The problem is that borders that might afford Israel the maximum security in military terms would not be accepted as legitimate by Israel's neighbors. Borders that Israel's neighbors would recognize, Israel has not been willing to accept as forming an adequate line of defence. For this reason, the President has tried to separate the two issues. On the one hand, there must be recognized borders, but in addition, there could be separate lines of defence or other measures that could enhance Israel's security. The arrangements in the Sinai and in the Golan heights provide models of how Israel's security might be enhanced until confidence in a lasting peace can be fully developed.

... We believe that separating the imperatives of security from the requirement of recognized borders is an important advance toward reconciling the differences between the 2 sides. It is in this way that Israel could return to approximately the modifications as negotiated among the parties, and yet retain security lines or other arrangements in a comprehensive peace. Thus with borders explicitly recognized and buttressed by security measures, and with the process of peace unfolding, Israel's security would be greater than is today.

תגובת דובר מחמ"ד לנאום יעבץ (27.6):

In our view, that [durable peace] that means security arrangements on all fronts satisfactory to all parties to guarantee established borders.

3. הבעיה הפלסטינית

קארטר בפגישה עם אזרחי קלינטון (16.3)

The Palestinians claim up to this moment that Israel has no right to be there, that the land belongs to the Palestinians and they have never yet given up their publicly professed commitment to destroy Israel. That has to be overcome.

בז'ז'ינסקי למשלחת הקונגרס היהודי (21.3)

Brezzezinski indicated that an acceptance of those resolutions (242, 338) would be significant and would be a kind of "de facto" recognition of Israel.

בז'ז'ינסקי בשיחה עם מנהיגים יהודיים (24.3):

(בתשובה לשאלה) אם אש"ף לא מסכים לעקרונות 242 ו-338 לא יוכל להשתתף בתהליך המו"מ. כא נלחץ כאשר השואל הוסיף שבוודאי אין זה זהה לאקט של שינוי האמנה הפלסטינית. לכך השיב בז'ז'ינסקי שארה"ב לא תוכל להגיד מה באמת בליבם. אך אם הם מקבלים 242 ואינם מתכווני לכך יתבטא הדבר במו"מ. (מכאן הסיק השואל, טדמן, שארה"ב לא תתעקש על שינוי האמנה).

וואנס בשיחה עם משלחת מועצת בתי הקונגרס (18.3):

If the PLO will change its covenant to recognize Israel and to endorse 242 and 338, then they will be closer to ^(being) involved in the peace-making process. He is confident that this will happen but cannot predict the time when it will happen.

בתשובה לשאלה האחרונה בשיחה:

(Answer given with some irritation): We said that unless the PLO agrees to recognize the principles of 242 and 338 that ~~it~~ will not be included in any peace negotiations, and we will not recognize ~~it~~. We made that clear in many instances.

קארטר לכאדאת (6.4):

הדגיש חשיבות של נושא הייצוג הפלסטיני וציין שזה עדיין לא נפתר אבל חייב להיות נפתר לפני שנוכל לגשת לג'נבה. הוא אמר שהוא

"... continued to look primarily to the Arabs to find a solution."

שיחת דיניץ מונדייל (1.4), מונדייל אישר בקשר לביקור סאדאת מה שנאמר ע"י בז'ז'יין שאין להם כוונות לשנות מגישתם לאש"ף.
קוואנדט עם דיניץ (3.4). בקשר להחלטות המועצה הפלסטינית - "החלטותיה אינן משקפות את התגברות הזרם הקצוני באש"ף, אלא יש להכיר בעובדה כי אלו הן הצעות וההשקפות של הזרם המרכזי בתנועה הפלסטינית". לדעתו כל המשכילים והאישים מדברים כך "למעט תושבי הגדה אשר גישתם יותר ריאליסטית".
וואנס (8.4) לא הבחין בשום שינוי לטובה או מיתון כלשהו בהחלטות המועצה הפלסטינית. קארטר עם אסאד (קוואנדט לתורג'מן 16.5) הנשיא חזר על עמדת ארה"ב כלפיו.
וואנס לגרומיקו (דיווח וואנס-דיניץ, 28.5) עמדת ארה"ב שאש"ף חייב להכיר בישראל ולקבל החלטות מועבי"ט 242 ו-338.

קארטר (8.4):

There will have to be a spokesman for their viewpoint during the Conference itself. Whether that will rather be done by a surrogate or by them directly is something that has not been evolved but I certainly think that in some fashion the Palestinian people must be represented.

דיי ליהודי וושינגטון (19.4)

לשאלת המדיניות כלפי הכרה באש"ף או דיון איתם אמר:

(under)

That the US has not stated ^{under} what conditions it would recognize the PLO, but only why it does not accept the PLO now. The fundamental US position is: As long as the PLO does not accept the existence of Israel, we cannot accept the PLO.

- Even a technical acceptance of Resolution 242 that would be hedged by qualifications would be un/satisfactory. Similarly, even revisions of the Covenant which does not fundamentally alter its basic philosophy would be unacceptable.

- The PLO must demonstrate a real change. In any US consideration of the question, Israel's attitude will play an important role, although the US and Israel might reach different conclusions.

- The PLO does not hold a veto over Geneva. On the contrary, the Arab States themselves are trying to side-step them, as seen by Sadat's proposal to link any Palestinian State on the West Bank of Jordan in advance, or other proposals such as a joint Jordanian-Palestinian delegation.

דיי ליהודי וושינגטון (19.4)

אמר שלפלטטיניום אין כל

"Veto over Geneva"

On the contrary, the Arab States are trying to side-step them, as seen by Sadat's proposal to link any Palestinian State on the West Bank of Jordan in advance, or other proposals such as a joint Jordanian-Palestinian delegation (which, Israel would accept only if the Palestinians were loyal to Hussein).

- A unified Arab delegation, or having the Arab States negotiate on behalf of the PLO. These are matters for the Arabs to decide among themselves.

אתרטון 8.6 (מחוקק)

הצהרנו כי כל עוד אין אש"ף מקבל החלטת 242 ועם זאת מכיר בזכותה של ישראל להתקיים אין הם יכולים להיות צד למו"מ המבוסס על 242.

4. פתרון הכעיה הפלסטינית

קארטר בפגישה עם אזרחי קלינטון (16.3):

There has to be a homeland provided for the Palestinian refugees who have suffered for many many years.

בז'ז'ינסקי בשיחה עם משלחת הקונגרס היהודי (21.3):

The word "homeland" was not used by the President in a political connotation. It was certainly not intended to imply a separate state.

קארטר בפגישה עם אזרחי קלינטון (16.3):

... And the exact way to solve the Palestinian problem is one that first of all addresses itself right now to the Arab countries, and then, secondly, to the Arab countries negotiating with Israel.

חביב לדיניץ 17.3: סוכם בין הנשיא לזואנס כי תגובת דובר מחמ"ד תהיה כדלהלן:

I think what the President said speaks for itself. It does not imply that the U. S. is taking a position on what form a solution should take. If you read the entire statement you will see that the President has made it clear that the Palestinian problem must be solved by negotiations between the Arab countries and Israel.

הוסיף: ברור שה-homeland זה לא state והוא יכולה להיות גם בירדן.

בז'ז'ינסקי בשיחה עם השגריר (18.3):

הרי דברי הנשיא כוללים הרבה אלמנטים חיוביים. הנשיא נוטה לגישתנו נגד separate state וכמו כן מעדיף הפתרון בהקשר עם ירדן. למונח homeland אין משמעות פוליטית. הנשיא חזר והדגיש כי זו קודם כל בעיה בין-ערבית, ורק אח"כ בין מדינות ערב וישראל. יש בזה גם exclusion של אש"ף והנשיא הדגיש בדבריו בניו-יורק וכן בדבריו בקלינטון שקודם כל עליהם לשלול תביעתם ואמנתם הקוראת להחרבת ישראל. כאן נתן לשגריר העתק מדבריו שאמר לעתונאים יום קודם לכן בניו-יורק:

As far as the word "homeland" is concerned, that word, as of itself, does not have a specific political connotation. The importance of that statement is in the broader approach that it takes. I don't think that this is a statement that ought to be subjected to exegesis as if it were some sort of a document that ought to be scrutinized or analyzed word by word.

קארטר לכתבים (ג'ורג'יה, 8.4):

I think that it is obvious that one avenue of success, and it is one that I have espoused even during the campaign months, that perhaps a Confederation or some relationship between the Palestinians and Jordan might be advisable. As you know there are approximately one million Palestinians who are part of the Jordanian Society now and they have high positions in the government and I think this is a natural possibility. But whether or not it will be the ultimate decision I can't say.

בחושה לדברי מובארק על כך שארה"ב קבלה עקרון של מדינה פלסטינית, אמר דובר מחמ"ד (27.4):

We have not taken any position on any issue that needs to be resolved. As you all know the issues are the Palestinian issues, the nature of place and the question of the final boundaries.

am in fact denying that statement (ע"י עתונאי) להכחיש את הדברים

כסופו של דבר הוא נאלץ (ע"י עתונאי) להכחיש את הדברים
דיי עם יהודי וושינגטון (19.4) דווח נבון (25.4) (שאלה שלישית לגבי פער בין ישראל לערבים). ישראל מתנגדת בחוקף לכל מדינה separate פלסטינית, אבל תקבל "מולדת" (homeland) פלסטינית. רוב הישראלים יסכימו לקבל ישות פלסטינית בגדמ"ע קשורה בירדן, כדי שהיא לא תהפוך ל-irredentist body

Among the Arabs too there is disagreement on the question of a Palestinian State. The PLO insists upon one. The Arab Governments are privately not enthusiastic about a separate Palestinian State although they are publicly committed to it.

Of course Jordan in particular does not want such a state while Sadat's suggestion of linking it in advance with Jordan indicates his underlying feelings.

מתוך תדרוך מחמ"ד לבירות ערב על כקור חוסיין (29.4):
קארטר אמר לחוסיין שאינו סבור שזה יהיה נאות לארה"ב לחתור להגדיר את טבעה של המולדת הפלסטינית או את יחסיה לירדן, שצריכים לדון בהם כחלק מתהליך המו"מ

.... seek to define the nature of a Palestinian Homeland ....

כז'ז'ינסקי למועדון הנשיאים (16.5): העדפתם לראות פדרציה בין ירדן והגדה תחת שלטון ירדן זה הפתרון המעשי הן מהבחינה הכלכלית והן מבחינה פוליטית והן מבחינת פתרון הבעיה הפלסטינית. למעשה אינו יכול להבין מדוע הערבים ירצו משהו אחר. כי מדינה עצמאית שתהיה תחת שלטון ערפאת תהווה סיכון להם ולכל היציבות באזור. אך הערבים טרם מכירים בכך בגלל שיקולים של רגש ופוליטיקה, והם עדיין מתחבטים. ארה"ב מעדיפה בברור את גישתה של ישראל לנושא, השאלה היא איך נגיע לכלל ביצוע.

מדיווח וואנס לדיניץ (28.5):

ארה"ב הביעה חשש (באזני פהד) שמדינה פלסטינית עצמאית תהיה רדיקלית, נתונה להשפעה סובייטית ותהפוך למוקד מסוכן למדינות המתונות באזור. כיצד עולה התפתחות כזו בקנה אחד עם עמדת ערב הסעודית הדוגלת בכינון מדינה פלסטינית עצמאית.
וואנס מאשר שקארטר הצהיר אמנם שארה"ב מחייבת מולדת לפלסטינים אך צורתה ומהותה ייקבעו במ

קארטר במסיבת עתונאים (12.5) - שלושה נמים לאחר הפגישה עם אסאד:

the fact of Israel to accept את הפלסטינים אם יכירו
השיב:

The answer is yes. I don't think there can be any reasonable hope for a settlement of the ME question ... without a homeland for the Palestinians. The exact definition of what that homeland might be, the degree of independence of the Palestinian entity, its relationship with Jordan and perhaps Syria and others, the geographical boundaries of it - all have to be worked out by the parties involved. But for the Palestinians to have a homeland and for the refugee question to be resolved, is obviously of crucial importance.

קארטר במסיבת עתונאים 26.5:

They (החלטות או"ם) do include the right of the Palestinians to have a homeland to be compensated for losses that they have suffered.

וואנס לאלון (12.5):

אשר לאש"ף והפלסטינים

We would stand by the commitment we gave to you at the conclusion of the Sinai agreement.

המזכיר הוסיף שהוא רוצה להדגיש שהם מאמינים שבאיזו צורה שהיא צריך שיהיה homeland לפלסטינים. המזכיר השיב שאין בכוונת הנשיא להגדיר זאת ועל הצדדים לעשות זאת ולקבוע באיזו צורה ובאיזה מקום יהיה ה-homeland. הוא המשיך ואמר שזה צריך להיות some place where the Palestinians should have a home

לשאלת עברון מה הכוונה ל-home, השיב המזכיר כי זה ענין למו"מ וכי הנשיא אינו מתכוון בשלב זה להגדיר למה הוא מתכוון ... לדעת הנשיא צריך להיות לפלסטינים some entity באזור. הם לא הגיעו למסקנה איפה ה-entity צריכה להיות ומה צורתה וכן מה יחסה של ה-entity למדינות האזור וכי הצדדים יקבעו זאת בעת המו"מ. אלון הזכיר שהנשיא הסביר לעתונאים שזה צריך להיות בהקשר ירדן או by some other means. המזכיר אישר זאת.

אתרטון (8.6):

פיצויים: מסביר שלא הוזכרו פיצויים לפליטים יהודים משום שיש בסיס בהחלטה מ-1948 שמדברת על פליטים ושם מדובר על ערבים. "אני איני ער לקיומה של החלטה דומה (compatible) בהסטורית החקיקה של האו"ם אך אין זה אומר שזה יוצא אוטומטית מכלל אפשרות שיועלה במו"מ." דעתו האישית היא שהגיבוי להציע שוויון (equity).

לפתרון בעית הפלסטינים: "חלק מגישתנו היא שפתרון שלפחות רוב הפלסטינים אינם מקבלים לא יהיה פתרון." "יש לארה"ב שורה של רעיונות, לא אמצנו כל פתרון מסויים".

דובר הבית הלבן על שיחות קארטר-פהד בחשוכה לעתונאים (25.5):

... But that process by which you would reach a stage at which there was a secure homeland for the Palestinians and a secure state of Israel with recognized boundaries in each case, certainly was a major topic of discussion.

מונדייל לדיניץ (7.6):

הנשיא סבור שבמסגרת פתרון כזה [שלום מהותי/נסיגה ישראלית ממרבית השטחים של '67] צריכה להיות מולדת לפלסטינים, אך הוא לא קבע בשום מקום שזו תהיה מדינה וברור שהעדפתו היא שהדבר יהיה במסגרת ירדן. הנושא כולו חייב להיות נדון במו"מ בין ישראל וארצות ערב. אמר שהנשיא לא השתמש במונח מדינה וכי הדגיש כי המולדת זה דבר שצריך לנהל עליו מו"מ לגבי צורתו, זיקתו וכו' וכך הביע הנשיא עדיפותו להסדר במסגרת ירדן.

המפרי לדיניץ (18.6):

הנשיא אמר: בדברי על הומלנד אינני מדבר על מדינה עצמאית בגדמ"ע. אני מדבר על פלסטינים תחת שיפוט jurisdiction ירדן, אולי גם תחת שיפוט סוריה, אך בעיקר תחת ירדן.

מונדייל בסן-פרנציסקו (17.6):

סגן הנשיא סבור שיש שני תנאים לשלום בר-קיימא בהקשר הבעיה הפלסטינית:
First, there must be a demonstrated willingness on the part of the Palestinians to live in peace alongside Israel. Second, the Palestinians must be given a stake in peace so that they will turn away from the violence of the past and toward a future in which they express their legitimate political aspirations peacefully.

In the context of a peace settlement we believe the Palestinians should be given a chance to shed their status as homeless refugees and to partake fully of the benefits of peace in the Mideast, including the possibility of some arrangement for a Palestinian homeland or entity - preferably in association with Jordan. How this would be accomplished and the exact character of such an entity is, of course, something that would have to be decided by the parties themselves in the course of negotiation.

תגובת דובר מחמ"ד לנאום יעבץ (27.6):

The peace to be durable must also deal with the Palestinian issue. In this connection the President has spoken of a need for a homeland for the Palestinians, whose exact nature should be negotiated between the parties.

8. ג'נבה

הודעת הבית הלבן לאחר שיחת הנשיא עם רה"מ (7.3):

They also agreed that if the conference is to be reconvened, and progress toward a settlement made, it is essential to prepare the ground for it.

קארטר במסיבת העתונאים (9.3):

But I think that this (ממוש ההסדרה) is going to be a long tedious process. We are going to mount a major effort in our own government in 1977 to bring the parties to Geneva.

קארטר לעתונאים, אחרי פגישתו האחרונה עם חוסיין (26.4):
(הוא הפתיע אותם כשאמר שיש דבר אחד שכל המנהיגים נראים כמסכימים לו):

that the more agreement that we can reach, before going to Geneva, the less argument there is going to be about the form of the Palestinian representation. I think unless we see some strong possibilities for substantial achievements before a Geneva Conference can be convened - unless we can see that prospect, then, I think it would be better not to have the Geneva Conference at all.

דובר מחמ"ד תיקן הודעת קארטר בנידון (26.4):

At this moment, the US Government is in no way backing away from its strong commitment to a major effort to reconvene the Geneva Conference in the later half of this year.

הדובר הוסיף שפגישות הנשיא עם מנהיגי המזרח תחת have underlined our determination

דין ליהודי וושינגטון (19.4) רווח גבוה (25.4) על טבעה של ג'נבה ומה שיקרה אם תכשל:

Denied that such a conference would be a Versailles type at which all issues would be resolved. Rather it would be more like the 1973 Geneva Conference, the parties would convene briefly and agree on general principles and working ground rules, and then break up into working groups and utilize other traditional diplomatic devices. Envisions a one to two year period to work out the details of a settlement. Given such modest expectations from Geneva, severe disillusionment if it were to fail is unlikely. Indeed it would be preferable not to convene the Conference at all until some modicum of success is virtually guaranteed.

דובר מחמ"ד (רויטר 27.4) על פגישת אלון-וואנס בלונדון נאמר:

The US maintained its hopes that the Geneva Peace Conference on the ME could be reconvened in the second half of this year.

בז'ז'ינסקי - אבינרי (27.4):

ניתן לחשוב על מספר אפשרויות במקרה שיגיעו ל-deadlock. אין מוציא מכלל אפשרות שאם לא יגיעו לכנוס ג'נבה, תציע ארה"ב פגישה משולשת ארה"ב-ישראל-מצרים שעשויה להיות מסגרת של שיחות הכנה לג'נבה מבלי שיחולו עליה כל הכללים הנוקשים הקשורים בג'נבה. (הסכים לדברי אבינרי שזו דרך לעקוף שאלת ייצוג אש"ף שתעכב ג'נבה).

מונדייל עם דיניץ (28.4) בעקבות דברי פהמי ומובארני וציפיותיהם מדברי הנשיא:

טוען שקארטר רוצה להגיע דק לאותו פתרון שיהיה מקובל על ישראל. אסור ללכת לג'נבה אלא אם כן יש הסכמה בינינו על אסטרטגיה משותפת.

הנשיא רוצה מאוד להתקדם לפתרון נכון, סבור שג'נבה היא צעד חשוב בכיוון זה אך הוא אינו רוצה את ג'נבה לשם ג'נבה אלא רק אם נוכל להגיע להסכמה מראש על התכנים.

יתכן שיהיה צורך ב-shuttle לפני ג'נבה ויתכן שיחפשו מסגרת הדברות/מוקדמת אחרת. ברור רק שאסור ללכת לג'נבה ללא הסכמת מסגרת כי אחרת ישתלטו עליה הרוסים והערבים והדבר הזה ברור לנשיא.

וואנס במסיבת עיתונאים (4.5) בהמשך להסבר שלא יסע למזה"ת עד שיבחר רה"מ חדש ויפגשו איתו, ישמעי דעותיו, ואז:

Following that, however, we will then complete our work and we will be prepared then to make suggestions to the parties with respect to what we believe would be a fair and equitable manner of dealing with the ME problem. We will then go and discuss these suggestions with the parties in an effort to see how much common ground we can find among the parties. The ultimate decision nowever on the ME settlement, as we have said many times, must be made by the parties themselves.

כפי שאמרנו מההתחלה חשוב מאוד שיוכן proper base מלכתחילה לפני שנלך לג'נבה לוועידה. So that one doesn't come to Geneva and then just start thrashing around because nobody has thought out how you are going to proceed, and how the issues will be dealt with, and what degree of commonality ^{there} is with respect to the views on the core issues. In so far as the timing is concerned, we still believe that it is very important to have meeting before the end of 1977. Indeed, in the fall of 1977. So that our views remain unchanged on that, but i stress the fact that we feel it is essential that adequate preparation be made, that we have some idea what will come out of Geneva, rather than just going to Geneva-to be in Geneva.

שיחת וואנס עם אליון (12.5):

וואנס חושש שבריה"מ לוחצת לקביעת מועד מדוייק לכינוס ג'נבה. וואנס מתכוון לענות לגרומיק בעת המפגש עמו בג'נבה ש"צעד כזה יהיה שגיאה, ויסרב לקבוע תאריך, אם כי ידגיש שיש לחתור לכינוס ג'נבה עוד השנה ואם אפשר בסתיו".

מינדייל לדיניץ (7.6):

אין הנשיא רוצה ללכת לג'נבה לפני שנקבעת מסגרת מוסכמת כדי שנדע מה יכול לצאת מג'נבה.

בז'ז'נסקי : למשלחת הקונגרס היהודי (21.3)

Brezzezinski repeated the US commitment to Resolutions 242 and 338 and said that negotiations among the parties must be preceded by any decisions on this point.

הרקע (Setting)

בז'ז'נסקי למשלחת הקונגרס היהודי (21.3)

Three important elements in the Arab setting are that:

- 1) The Arab nations have begun to think in terms of peace
- 2) All of the key Arab régimes are currently essentially moderate.
- 3) The Arab nations are not now trying to play the Soviet card.

This on the whole was a favourable setting.

בז'ז'נסקי ענה משלחת מתורכיה ועם מונדייל (30.4) -2.5 צריך לפתור כל הסיכסוכים בעולם ב-1977, כולל הסכסוך הישראלי-ערבי. החזק צריך לוותר לחלש. הערבים הושפלו, אדמותיהם נלקחו לכן הישראלים צריכים לעשות מחווה לערבים. (עשה גזירה-שווה עם קפריסין).

וואנס בשיחה עם ארתור גולדברג (26.4 מנוי וגמור עם הממשל לחתור לפתרון כולל ולכנוס ג'נבה, עוד השנה. (וואנס התרשם חיובית ממאמר בול ושאל את גולדברג מה פסול מצה בו?) וואנס ביקש מגולדברג תזכיר על הפתרון שהוא מציע (2 שלבים: סיום מצב מלחמה תמורת נסיגה חלקית בשלש חזיתות; מו"מ על שלום מלא וקביעה גבולות סופיים). מדובר אח"כ בפגישה עם קארטר בנידון. גולדברג מתרשם שוואנס לא בקיא בהסטוריה הדיפלומטית של הסכסוך ובמסמכים. גולדברג שינה את דעתו כתוצאה מהתבטאויות הנשיא ובכלל ומשום שהנוסחא הנוכחית מסוכנת כאשר ארה"ב לא תצליח להוציא מהערבים נורמליזציה מלאה וישראל תמצא עצמה מחוייבת לגסולות 67 ולמדינה פלסטינית. הוא גם הסביר לוואנס ש-242 אינה אומרת חזרה ל-67.

גולדברג בשיחה עם קארטר (11.6) ע"פ בקשות המפרי ואחרים. בנוכחות בז'ז'נסקי הוסברה לנשיא משמעות אמיתית של 242 ושאר החלטות שאינן רלבנטיות.

בז'ז'נסקי למועדון נשיאים (דווח שינדלר 16.5) אין אצלם חיפזון והם בהחלט ערים לצורך להכין את הועידה מראש.

סונדרס לבנצור (9.5) בצמרת הממשל גוברת ההכרה שועידת ג'נבה מחייבת הכנה יסודית ומדוקדקת, אינו מוציא מכלל חשבון כינוס ועידת ג'נבה עוד השנה גם אם לא תהיה וודאות מוחלטת שהועידה המתכנסת תביא לתוצאות. שלב המגעים עם מנהיגי האזור הוא שלב ראשוני התחלתי שלאחרי מתחייבת עוד עבודה רבה בטרם ניתן יהיה להתקדם.

סונדרס עם בנצור (9.5) (בהקשר לתגובת העתונות בארץ על מסיבת עתונאים של וואנס) אין כל כוונה לכפות את לעבוד תכנית נוספת "תכנית רוג'רס". אני מוציא מכלל חשבון שסך הכל המאמצים הדפלומטיים שארה"ב נטלה על עצמה יסתיים בהסכם ביניים נוסף אולם מן הדין שהמאמצים יתנהלו כמכוונים למען הסדר כולל כדי להבטיח מירב ש"פ מצד מדינות ערב. לדעתו הסדר או הסדרים אלה צריכים להיות מושגים במסגרת של הסדר כולל (Overall Framework). כאשר יוסכם היעד הסופי אפשר יהיה לתת לצדדים למו"מ להגיע להסכם ביניים זה או אחר בזיקה להסדר הכולל או לפחות לאלמנטים מסוימים של הסדר כולל.

קארטר במסיבת עתונאים (26.5)

I might add again that the US does not have a Middle East settlement plan, but the basic premises have been spelled out very clearly in the UN Resolutions that have been passed, voted for and suggested by our Government, and these have been binding policies of the Government.

דובר הבית הלבן (26.5) מעביר ההתייחסות וההסתמכות על החלטות האו"ם:
... He had in mind UN Resolutions 242 and 338 which addressed the questions
of withdrawal and the end of belligerency...

The President also referred to a homeland for the Palestinians and compensation for refugees. As a matter of historical record, UN General Assembly Resolution 181 of November 1947 provided for the recognition of Jewish and an Arab State in Palestine and in General Assembly Resolution 194 of December 1948, endorsed the right of Palestinians to return to their homes or choose to be compensated for lost property.

The subsequent Armistice Agreement of 1949 made clear that these issues would have to be resolved in a final peace agreement among the parties.

אטרותו (8.6): כבר הוזכר שזה היה רק

Historical Reference:

וגם הבהרה נוספת שהצהירה קטגורית שהמאמצים מבוססים על 242 ו-338:

There is no consideration taken in our policy that is based on the lines of the 1947 Resolutions.

אטרותו (8.6) בפני ועדת החוץ של ביה"ב:

"Along with the underlying US commitment to peace in the Middle East and to Israel's security goes the belief that the basis for a settlement between Israel and the Arab States is UN Security Council Resolutions 242 and 338."

"Resolution 242 establishes the principle, that a peace settlement must be based on withdrawal by Israel from territory occupied in 1967 in return for Arab agreement to end the state of belligerency, to recognize Israel's right to exist and to live in peace with it. Resolution 338 establishes the principle, that implementation of Resolution 242 - the translation of the principles it sets forth into the specifics of a peace settlement - must be accomplished in negotiations between the parties."

תפקיד ארה"ב .7

קארטר במסכת עתונאים (9.3)

Obviously, any agreement has to be between the parties concerned. We will act as an intermediary when our good offices will serve well. But I am not trying to predispose our own nation's attitude toward what might be the ultimate details of the agreement that can mean so much to world peace...

קארטר בפגישה עם אזרחי קלינטון (16.3)

I want to emphasize one more time, we offer our good offices. I think it is accurate to say that of all the nations in the world we are the one that is most trusted, not completely, but most trusted by the Arab countries and Israel. I guess both sides have some doubt about us but we will have to act as a kind of a catalyst to bring about their ability to negotiate successfully with one another.

קארטר במסכת עתונאים (24.3)

I think if anyone would analyse the details of the statements I have made so far they are not so narrowly defined or specific that they would prevent both parties to a dispute from negotiating in good faith with a fairly clean slate ahead of them... The exact means of defining borders in the M.E., exact resolution of the Palestinian problem, definition of permanent peace- all these things obviously have to be decided between the Arab countries and Israel.

קארטר בפגישה עם עובדי מחמד (24.3)

We can't impose our will on the disputing nations in the M.E. But we can search among them as a catalyst for grounds for agreement, particularly those that are expressed quietly and confidently to us. And when we see fit, without timidity or without constraint, we will use our influence to bring together nations which in the past have not been able to agree.

בז'זינסקי בשיחה עם משלחת הקונגרס היחודי (21;3)

The U.S. would not threaten Israel into making adjustments. The U.S. would not threaten the security of Israel.

דיי ליהודי וושינגטון (19;4)

אחרי תום בקורי ח'דאם, חוסיין, פהד, הפגישה עם אסד ונסיעת וואנס שוב למזה"ח,
אחרי הבחירות בישראל, יתחיל הממשל:

...A more focussed negotiations process.

דיי הכחיש בתוקף שיש לממשל

...Any preconceived plan, and called the idea of an imposed settlement a "canard".

הוא טען שהערבים ותומכיהם בארה"ב, כאשר כל השאל בכשל, אוהבים להציע אפשרות שארה"ב
חוכל לכפות הסדר, אבל אפשרות כזו לא קיימת.

Each side must come to see the justice of the others claims, and each side will have
to make significant compromises: Israel in terms of territory, the Arabs in terms of
normalizing relationships.

יאנג בולדורף - אסטוריה (27;4)

מה שקארטר אמר בעקרו הוא שלפני שיהיה שלום במזה"ח הוא מתכוון להקשיב לכל המנהיגים
במזה"ח, לקבל את:

...Their guidance and their advice and then the Secretary will probably go back around
and try out some ideas that come first from the parties involved and as a result -
some formulations might be put forward by this country that would attempt to break the
stalemate.

הוא הטביר שכשוברים קפאין עלולה להיות הרבה מבוכה, ערובויה ומהומה ובכל זאת
אין זה מדאיג אותו כי הוא חושב שיש לנו קהל מודע ביותר

And that public is not going to go along with any policies by any administration that
we don't understand...

סודי ביותר
לנמען בלבד

בתשובה לבקשה להבהרת האמור לעיל מסר דלי שמדיניות ארה"ב המוסמכת היא זו שבטא

קארטר (9.3):

Obviously any agreement has to be between the parties concerned. We will act as an intermediatry when our good offices will serve well but I am not trying to predispose our own nation's attitude toward ^(what) might be the ultimate details of the agreement that can mean so much to world peace.

קארטר לכתבי חוץ (2.5):

... I would not hesitate, if I saw clearly a fair and equitable solution, to use the full strength of our own country and its persuasive powers to bring those nations to agreement.

I recognize though that we cannot impose our will on others, and unless the countries involved agree, there is no way for us to make progress.

... not because of any special quality of our own has this occurred, but I believe it is accurate to say that at this point we have a group of moderate leaders in the M.E. all of whom have an inclination to trust our government to be fair.

And if I should ever do anything as President to cause the Arab leaders to think that I was unfair to them in their interests, then the hope for peace would be reduced substantially. And the same applies to Israel.

So we are in effect in the position of a communicator between the parties involved or among them, and we also are in the position of one who can influence countries to modify their positions slightly to accomodate their nation's interests.

I think it is a very important position in which I find myself. I take the responsibility very heavily.

וואנט במסיבת עיתונאים (4.5):

I would think that we would have suggestions on the core issues; whether you want to call it a "comprehensive plan" or not - is a question that gets into semantics. We will have suggestions on all the core issues.

... The first thing which one would have to do in moving between the parties, is to try and put before the various parties the logic behind the position, why it appears to be fair, and have a dialogue with each of the individual countries, with respect to whatever suggestions we may make, in terms of why we believe them to be fair and equitable, but again I stress that ultimately, the decision for a settlement has to be made by the parties. It can't be made by the U.S.

בז'ז'נסקי בשיחה עם מנהיגים יהודיים (24.5):

- א. לארה"ב אין כל כוונה ללחוץ על ישראל, להשתמש באיומים, להשתמש ביכולתה לספק או לא לספק צרכיה הבטחוניים.
- ב. לארה"ב אין blue print לשלום.
- ג. ארה"ב מקוה לחידוש ועידת ג'נבה השנה. אם נתכונן רק במישור הנוהלי, הועידה תיכשל. ברצון הנשיא להכין

A more conceptual framework to deal with the most contentious problems.

וואנס בשיחה עם מועצת בתי הכנסת (18.3):

We expect the parties to the conflict to negotiate their own solution while we shall assume the role of facilitator, our role will be to define the common ground for the parties, but the definition of the ultimate position is the responsibility of the parties involved; all sides have asked that we use our good offices to do this.

ולאחר שצייני הסכנות במקרה שלא יושג הסדר, הוסיף:

We will do all in our power to move the parties toward a just and lasting peace.

וואנס בשיחה עם כתבים לאהר הפגישת עם שה"ח (11.5)

As I have indicated previously we will have suggestions to make.

קארטר במסיבת עיתונאים (26.5)

... I might add again that the U.S., we do not have a M.E. settlement plan, but the basic premises have been spelled out very clearly in the U.N. resolutions that have passed, voted and supported by our government, and these have been binding policies of the government.

... I think it would be inappropriate for me to try to draw a line on a map in the Golan Heights, West Bank, Jerusalem or the Sinai peninsula. That is something that will have to be negotiated between the parties involved... I think it is better to talk in terms of what our country has had as its long time policy, but as far as an exact definition of the borders, I do not have the capability nor the inclination to go into that... That is not our role to play. We will explore possibilities for common agreement and reserve the right to make our opinion known. But we have no control over anyone in the M.E. - do not want any control over anyone in the M.E.

"Conflict in this region of the world poses a great potential threat to global stability and world peace. For this reason, no other part of the world has received more time and attention from the president and the secretary of state."

"I cannot overemphasize the seriousness of our commitment to the search for a permanent peace in the Middle East."

"After this meeting (with Begin) takes place, Secretary Vance plans, as you know, to return to the Middle East for further consultations with the parties. He will be prepared to discuss with the parties suggestions of our own, if this seems useful..."

"America can try to help establish the basis of trust necessary for peace. We can try to improve the atmosphere for communication. We can offer ideas, but we cannot, in the end, determine whether peace or war is the fate of the Mideast. That can only be decided by Israel and her Arab neighbours..."

... As we go forward in our mediating role, we will have to expect from time to time to have differences with both sides. But these will be differences as to tactics. Our overall objectives will be those that we believe are now shared by all sides: a permanent and enduring peace in the Mideast."

8. הבסיס להסדר ולהתקדמות

בז'ז'נסקי לשמואל כץ (ליפשיץ וקוואנדט) 10.6. ברצוננו להגיד שאמנם החלטות 242 ו-338 משמשות יסוד לכל המדיניות וההתקדמות לקראת שלום, אך אין להוציא מן הכלל שתוך כדי המו"מ יעלו לדיון גם נושאים אחרים.

- שאל האם נכון להגיד שגבולות 1967 אינם מקובלים על ישראל כמו שהשלום המלא על מרכיביו אינו מקובל על הערכים (כץ השיב שכך אמנם נראים הדברים).

- האם רצוי לחפש משהו באמצע?

דוד ארון שאל אם ועידת ג'נבה עונה על הגדרת כץ של מו"מ פנים אל פנים (כץ השיב חיובית).

בז'ז'נסקי אמר שאין סתירה. התהליך יכול להתחיל בג'נבה ולהמשיך בשותפות עם ארה"ב בלבד.

מונדייל על בסיס העמדה האמריקנית (סן פרנסיסקו 17.6)

"It was unlikely that an agreement on a lasting peace could be achieved at one stroke. UN Security Council Resolution 242, which is supported by all the parties, provides a basis for the negotiations which are required if there is to be a settlement. But Resolution 242 does not by itself provide all that is required. We, therefore, decided to work with the parties concerned to outline the overall framework for an enduring peace. Our concept was to use this framework as the basis for a phased negotiation and implementation of specific steps towards peace.

תגובות דובר מחמ"ד לנאום יעבץ (27.6)

"A starting point exists in UN Security Council Resolution 242 of November 1967, which all the Governments involved have accepted. The US policy since 1967 has consistently sought to apply the principles agreed in that Resolution through the process of negotiations called for in Security Council Resolution 338 of October 1973, which, I might add, all the parties involved also accepted."

"Every Administration since 1967 has consistently supported Resolution 242 and it has the widest international support as well."

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 1 מתוך 5 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

מס 410

נשלח 281215 יוני 77

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

ב ה ו ל

שחייח - למעג בלבד

ב ו ע ו

שיחת השגריר עם בזזינסקי נכחו דוד ארון והחיי"מ.

השגריר פתח את השיחה באומרו שברצונו להעלות מספר נקודות בי לאטרליות אך לפני כן היה רוצה להודות על שחרור פריטי הרכש עליהם הודיע בזזינסקי לשגריר.

בזזינסקי העיר שזה תואם מדיניותם כפי שהומחה בדברי מונדייל שאין קשר בין היזוק ישראל וההתפתחויות הפוליטיות. הוא מנף שברור שהממשל הייב להעביר את החלטתו לקונגרס ושרק כעבור 20 יום, באם לא תתעורר התנגדות בקונגרס, דבר שאין להניח, נוכל להחזיק בצדק המעשי של העסקות. השגריר הגיב שזה מובן מאליו ועבר להעלות את פרשת הכפירים לאקוודור. השגריר אמר שהוא מעלה את הנושא לפי בקשת החיי"מ תוכן בקשה לעיון בדבר כדוג הגבוה ביותר, מאחר והגיעו אלינו ידיעות שממשלת אקוודור החליטה שבמיזם וארה"ב לא תחזיר יצוא הכפירים עד סוף חודש זה יחליטו על רכישת ה-F-1 הצרפתי. באם אכן יעשו ככ הרי כל הפרשה עשויה להופיע באור חדש מאחר והחלטת ארה"ב בזמנו הייתה מבוססת על התנגדותה להכנסת נשק בעל תחום גבוה לאזור אמלטי זה, ובאם האקוואדורים אכן ירכשו את ה-F-1 עקרון זה כבר לא יתפוס. במצב כזה והיה ישראל ניזוקה מבלי שהעקרון האמריקני יישמר. השגריר הסביר התשיבות של העיסקה מהבחירות השונות לישראל.

בזזינסקי אמר שברצונו קודם לכן להעיר הערה פרוצדורלית והיא שהוא קבע לעצמו כעקרון לא לעסוק בכל מוי"מ בי לאטרלי דבר שהוא בסמכותו של מזכיר המדינה, אך מתוך ידידות והערכה לשגריר ומאחר והשאלה הועלתה על ידו-הרי שיעלו הדבר בפני הנשיא.

השגריר אמר שברצונו היה להביא את העניין לחשומת לבו של בזזינסקי אך שמום ויעלו אותה גם בפני המזכיר בשיחתו היום אחר הצהריים. גם יתר הנושאים הבי לאטרליים שברצונו להעלות יביא בפני המזכיר אך הוא מעלה

7

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוקן וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 9 מתוך 5 דפים
עותק מספר 6 מתוך 90 עותקים

סודי ביותר

אוחם גם בפני בזזינסקי כמידע בלבד מאחר שהם יגיעו ללא ספק לשוכתו הדיונים של ה- NSC בזזינסקי אשר שבחזלש מעוניין לשמוע

מה מן השגריר את הנושאים הבאים:

1. ייצור משותף F-16. השגריר סיפר על הסכום שלפיו נהיה מוכנים לחתום על מכתב כוונה לכישיט המטוסים תוך ציון בסעיף מי וחד ששאלת הייצור המשותף נשארת פתוחה לעייע. כמו כן הדגיש השגריר את הצורך ב- OPEN ENDNESS לגבי המספר הסופי של המטוסים שנרכוש.
2. השגריר העלה שאלת הממון של טנק המרכבה תוך הסבר פרטי הממון המתבקשים על ידינו המניעים לכך.
3. כן העלה השגריר שאלת ההידופויל ופרט השתלשלות הנושא.
4. השגריר הזכיר הפריטים שטרם אושרו מהרשימה המאוחדת (CONSOLIDATED LIST) וכן את הנחה של 1977 בחמושות.
5. לבסוף סקר את פרשת הדיראן - סילבניה.

מזערה כללית סיפר השגריר על בעיות הממון העומדות להתעורר לגבי צרכי הרכש שלנו לשנת הכספים 1977 מאחר ולמעשה כבר משועבדים להתחייבויות קיימות 700 מיליון לפני ששנת הכספים אף התחילה ככ שישארו לשותנו רק 300 מיליון לכל שנת הכספים הבאה.

בזזינסקי רשמ לפניו את רשימת הדברים שהשגריר העלה אך לא הגיב לגופם. השגריר הדגיש שהעניינים הועלו בפרוט בשיחות עם מחמייד הפנטגון ואנו מצפים לחשמה חיובית.

השיחה עברה מכאן לבעיות המדיניות.

השגריר פתח באומרו שרצה להפגש עם בזזינסקי בשרם יציאתו ארצה על מנת לשמוע מצדו מחשבותיו הוא לקראת ביקורו הקרוב של היימ.

בזזינסקי הגיב באומרו שלפני שהוא יכנס לגופם של דברים ברצונו

לזעיר כמה הערות:

תח סגן הנשיא נשא נאום רציני תוך מאמצ רציני וכ.חם ראו בזמם האחרון

חומר (STUFF) שאמיתי ואחרים מפיצי.חומר

שאינו כן ואינו FAIR אינ הפצת חומר מעינ זה בלדי

משדד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסד תוכן מסמך זה. כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 3 מתוך 5 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

= 3 =

קטורה ליציאת אויחה מתאימה תנועת גם לקידום הדברים שהשגריר העלה. אינן הוא רוצה לומר שיש קשר בין שני הדברים אך יש שאלה של אויחה.

COUNTERPRODUCTIVE (BLUNT)

לעתה קו מעינן זה הוא עליו להיות לגמרי גלוי

היו עליו

גם התקפות אישיות חסרות רטן. חומר מסוג זה או דברים מעינן אלה לא יעזרו אלא ההיפך. הוא יודע יפה שלשגרירות אינן כל קשר עם זה אך יש לשגריר השפעה מסויימת.

השגריר הגיב שלא ראה כל חומר מהסוג שבזינסקי הזכיר. בקשר לסגן הנשיא הרי זה שהשגריר חושב על נאומו הוא אמר למונדייל, בנכחותו של בזינסקי, את כל אשר היה לו להגיד, ולא הסתיר בפניו מאומה. בזינסקי התערב ואמר שמונדייל הוא ידיד נאמן של ישראל שהוכיח את ידידותו.

(A TRUE AND TESTED FRIEND)

דבר שיחבנן ולא קיים לגבי האחרים בממשל נאחר וחמ אולי ידיד ישראל אך לא עמדו עדיין ביסורי. השגריר אמר שהרי מציעיו של סגן הנשיא הם מעל לכל ספק כפי שלא יכול להיות ספק לגבי כוונותיו הטובות. הוא מעריך את מונדייל לא רק כידיד ישראל אלא גם כידיד אישי ותיק ונאמן. אך למרבה הצער הרי אינן זה משנה את הביקורת המסיסית שיש לנו לגבי מרכיבי הפתרון שהסתמנו בנאומו של מונדייל והמבוססת על תפיסתו של הנשיא. אנו שוללים תפיסה זו ביסוחה. אנו לא מאמינים שיימולחתי לפלשתניאים וחזרה לגבולות עם שינויים קלים הם הדרך לשלום ולבטחון ישראל. לביקורת זו נתנו ביטוי הולם ומאוזן. יש לנו וויכוח לגופו של ענין אך לבטח אינן אנו מנהלים מסע השמצות אישיות בכל צורה שהיא.

בזינסקי אמר שוב שאינן הוא חושב על וחלילה בשגריר שהוא שותף לחקפות האישיות BUT I HAVE BEEN SUBJECT TO ABUSE AND INSULT

בזינסקי המשיך ואמר הרי אמיתי רשום כסוכן זר.

LOBBYIST

השגריר הגיב מיד באומרו שאינן זה נכון, אמיתי רשום כ- אמריקאי וישנו הבדל מהותי בין זה לזה.

השגריר המשיך ואמר שהחקפות אישיות במקום וויכוח עניני הם

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 4 מתוך 5 דפים
עותק מספר 6 מתוך 7 עותקים

סודי ביותר

- 4 -

REPUGNANT

אנו מתנגדים באופן מוחלט לכל התקפה אישית ורצח אופי בכל צורה. לא הגיעה לידיעת השגריר כל אינדיקציה של התקפות אישיות ובמידה שיגיע אליו מידע כזה ישתמש בכל השפעתו, במידה ויש לו השפעה, על מנת להעביר הדיון לפסימ עניינים בלבד. השגריר עבר כאן לשאלות יותר מהותיות. עליו להיות גלוי לב לגמרי. הוא חייב לחזור ולהבהיר שלפי הרגשתו שוגה הממשל בקביטת הדרכ המדינית שבה הוא הולך. הדרי המטרה היתה צריכה להיות להרחיב ולפתוח את האפשרות למויים מהותי בין הצדדים ולא לסגור אותה. קביעת המונחים יימולחתי וקוי 67 תוכ שינויים קלים הביאו לקביעת פרמטרים חדשים שצמצמו את הסיכויים ואת האפשרות למויים חופשי בין הצדדים ללא תנאים מוקדמים. לשגריר אישית נראה שהיה עדיף לו הממשל היה נשאר דבק בהגדרת שלושת מרכיבי הסכסוכ כפי שהם ניסחו אותם בזמנו. אחיינו מהות השלום, גבולות ובעיית הפליטים מבלי להגדיר צורת פתרוןם אלא להשאיר זאת למויים בין הצדדים. הדרי ברור שבעניינים ערביים נוצרו על סמך דברים אלה מושגים וציפיות שהביאו כבר כיום להקצאת העמדה הערבית ולהכרזות כגון אלה של אסאד לפני שבועיים ושוב אחר כך וכך הצהרותיו של סאדאת.

בזינסקי הגיב באומרו שקיים ספק באם הרדיקליזציה של העמדות הערביות שבועיים האחרונים הם תולדה של העמדות האמריקאיות או תוצאה של הכרזות אחרות
THIS IS A MOOT QUESTION

דרי מה שהממשל ניסה לעשות הוא לנסות ולדון באופן רציני בשלושת מרכיבי הסכסוכ. זאת כבר ניסה להגיד לשגריר בשיחותיהם הקודמות.

השגריר אמר שהוא בקיא בכל ההסברים שניתנו על מגמתו של הנשיא לפתוח כביכול נושאים סגורים לדיון אך קיים כל ההבדל בעולם בין שתי סצנריות אפשריות. אחת לנהל מויים ללא לחץ מבחוץ וללא הגדרות מגבילות ולנסות להגיע להסכם בין הצדדים או לנהל מויים תחת לחץ של הכרזות הקובעות גבולות הסופיים צריכים להיות מבוססים על 67 עם שינויים מזעריים, או שהפתרון צריך לכלול מולדת לפלשתינאים. אסור לשכוח שלמונחים מעין אלה יש גם רקע היסטורי והשפעה פסיכולוגית. למשל השימוש במונח יישינויים

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 5 מתוך 5 דפים
עותק מספר 6 מתוך 90 עותקים

סודי ביותר

- 5 -

קטנים יי איננו חדש וכבר נאמר בעבר, אמנם הדברים לא נאמרו מעולם עיי נשיא אמריקאי אב היה שר חוצ שהכניס מונח זה לחכמי רוג'יס על כל אחד משמע מכ. בעיני הערבים מהווה מונח זה דבר מסויים הקשור לחכמי רוג'יס, השגריר חזר והדגיש שישנו הבדל מהותי בין אמ אנו יושבים ליד שולח הדיונים עם הערבים ומתדיינים על גבולות בשחונ ובין התדיינות כזו בצילה של הכרזה נשיאותית על ישינויים מזעריים. הוא הדין לגבי ההצהרה על יימולח לפלשתינאים.

(LEGACY)

(AMBIGUITIES)

AND TO ADRESS THEM

בזינסקי השיב שהי לפינו כל המורשת

של הסכסוך על כל האי-הירות)

שלו, יש לבחון את מרכיבי הסכסוך

אחת נהיה עדים לחמוטטות המאמצים

והחליכ. יש לפעול למען הכנסת אלמנטים של גמישות לתוכו משני הצדדים.

ישנם מושגים רבים החייבים בהגדרה תוכ מויים בין הצדדים כגון בשחונ,

ישובים וכוי כל השאלות האלה היבות בהסכמ.

השגריר אמר שאנו מסכימים לצורך לנהל מויים בכל השאלות עם ארצות ערב

אב מדוע יש להגדיר מראש שיהשנויים יהיו קלימי. הדבר אינו כלול

ב-242

ואיננו מאפשר מויים חופשי עם ארצות ערב. הוא הדין לגבי

המונח יימולח לפלשתינאים.

כאנ נפסקה השיחה מאד והודיעו לבזינסקי שמזכיר המדינה מחכה בחוצ.

בזינסקי איחל לשגריר דרכ צלחה ואמר שמצפים לביקור טוב ומועיל

של היים.

בר-און -

עמית רחוק שחמט הנס אגוסת - 02 רח

דף מספר 1 מתוך 8 דפים

עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

אל:המשרד

מאת: וושינגטון

מס' 258

נשלח: 181300 יוני 77

הזול

בו עז

שהייח- למען בלבד.

העוק הרב גורת- נ"י

שיחת הנשיא עם הרב גורת בהשתתפות ברזז'נסקי והחיי"מ, השיחה נמשכה כ-40 דקות ונערכה במשרדו של הנשיא בבית הלבן. א. הפגישה נפתחה בצילומים של הגשת ספר התנ"ך על ידי הרב לנשיא. תוכן כדי כציטט הרב לנשיא פסוקים מן התנ"ך מספר עמוס והתפתחה שיחה על הקשר ההסטורי בין עם ישראל לארץ ישראל, קיבוצ הגלויות והתגשמות החזון הנבואי.

ב. לאחר שיצאו העתונאים והצל"מ החזירה השיחה והרב פתח בדברי ברכה חמים לנשיא. הרב ברכ אותו כמנהיג דגול של העולם החופשי וכידיד לישראל ולעם היהודי. צי"נ שהוא מביא עמו ברכות מהחיי"מ רבי"נ וכן מהחיי"מ המיועד בגי"נ. הרב ברכ הנשיא ושיבח פעולתו למען זכויות האדם וכן פעולתו בעני"נ מצוקתם של יהודי ברה"מ ויהודי סוריה. הנשיא הודה בחמימות וביקש להחזיר ברכותיו לחיי"מ רבי"נ וכן לחיי"מ המיועד בגי"נ שאותו טרם פגש אך שמע על פגישותיו עם ברזז'נסקי, אמר שמצפה בעני"נ רב לפגוש עם מר בגנ. הנשיא אמר שהנ בנשיא יהודי ברה"מ הונ בנשיא יהודי סוריה עשה וחמשיכ ארה"יב לעשות כל מה שביכולתה כדי להקל על המצב.

ג. הנשיא אמר שהוא שמח על הפגישה כי היא נותנת לו הזדמנות לחזור

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 2 מתוך 8 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

ולחדגיש ידידותה העמוקה של ארצהייב לישראל והמשכ מחוייבוה לשמירת עצמאותה ובטחונה של ישראל

REAFFIRM MY COMMITMENT TO THE STRENGTH AND INDEPENDENCE OF ISRAEL WHICH IS A CARDINAL ELEMENT IN OUR POLICY THIS COMMITMENT IS UNSHAKEN AND UNWAVERING.

באותו זמן חדגיש הנשיא, הוא מקווה שנוכל להתקדם השנה באופן רציני לקראת השלום שחייב להיות מבוסס על המשכ קיומה ובטחונה של ישראל. לכן מצפה הנשיא לביקורו של החיים הבא בווישינגטון. הנשיא אמר שהייתה לו הזדמנות לפגוש את מרבית מנהיגי ישראל מתנועת העבודה אך טרם פגש את מר בג'נ, הנשיא אמר שהוא משוכנע שהרצון להגיע לשלום קבע

משותפ גם

LASTING PEACE

לקונגרס ולקהילה היהודית.

השגריר העיר שלרצון זה שותפה גם ישראל.

הרב גורן אמר שהנה ניתנה לנשיא הזדמנות היסטורית להציע את האזור לקראת שלום. אנו חיים בתקופה של התגשמות החזון הנבואי בשלושה תחומים: בנין הארץ, קיבוצ גלויות והקמת מלכות ישראל. בידי הנשיא להשלים את התגשמות החזון על ידי הבאת שלום לישראל ולאזור. כמיהה זו משותפת לכל העם בישראל ולעם היהודי בכל אחר ואחר.

הנשיא אמר זו שאיפתו ואם כי הרב גורן מטיל עליו משימה של השלמת הגשמת החזון המשיחי, שאין הוא מרגיש ראוי לה, הרי בוודאי שיעשה כל שביכולתו כדי להביא השלום.

ד. הרב גורן אמר שלא ייכחד מהנשיא שישנה דאגה רבה בלב העם בישראל ובקרבת פוצות ישראל, אחם נפגש לאחרונה, לגבי דרך הגשמת השלום.

דף מספר 3 מתוך 8 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

= 3 =

הרב שאל כיצד מתיישב רצונו של הנשיא להביא לשלום עם כמה מהצהרותיו האחרונות כגון חזרה לקוי 67 ומולדת לפלשתינאים, והאם אין דברים אלה דוחים ומעכבים ההתקדמות לשלום.

הנשיא אמר שהוא מכיר בעובדה שלאחר כל תקופת בחירות ושינויי שלטון קיימת תקופה של ספקנות ואי בטחון לגבי העתיד. גם בארה"ב וגם בישראל היו חילופי שלטון. הוא נכנס לתפקידו כגורם בלתי מוכר

ומבלי שיש לו רקוד של מחוייבות
UNKNOWN QUANTITY
מעשית לגבי ישראל. לכן בטבע הדברים נוצר חשד מסויים כלפיו. לו הדברים שהוא אמר היו נאמרים על ידי אדם שנבחר בעבר באופן מעשי בידידות ומחוייבותו לישראל לא היו יוצרי מאגה וספקנות. למשל לו היה המפרי אומר הסברים היה זוכה לקרדיט ואמון הרבה יותר גדול. הוא, הנשיא, מכיר בזה. הוא מבינ שעובדת היותו חדש והעבודה שהוא חוזר וממריצ לנקוט מהלכים לקראת שלום יוצרת עצבנות ואי-וודאות לגבי כוונותיו. הוא מדו יעשה כל מה שביכולתו כדי להבהיר לישראל, ליהודים ולדידי ישראל בארה"ב שמחוייבותו לישראל היא בלתי ניתנת לערעור וכי מחוייבות זו היא משימתו העיקרית. לגבי הצהרותיו, אמר הנשיא, כי אפ פעם לא ניסה לקבוע את גבולותיה הסופיים של ישראל.

I NEVER TRIED TO DETERMINE THE FINAL BORDERS.

המויים על הגבולות שייכ לדיון בין המדינות הנוגעות בדבר. אפ פעם לא תבע חזרה לגבולות 67 ולא הוציא מכלל אפשרות שינויים בגבולות שמלפני 67. פה אמר הנשיא שנפגש בשבת עם ארתור גולדברג ושמע ממנו הרצאה מקיפה על החלטת 242 תוך ניתוח הפרספקטיבה ההסטורית. ברור לנשיא לגמרי שהחלטת 242 קוראת לנסיגה אך איננה מציגת איפה יהיו הגבולות הסופיים. כמו כן ברור לו שהחלטה קוראת לפתרון הפליטים וכי יש שתי בעיות פליטים בעיית הפליטים הערביים והיהודים. הרב גורן שאל מה פרושיי מולדת לפלשתינאיים. הרי בתוכ השטח שלנו גרים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 4 מתוך 8 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

= 4 =

גם יהודים וגם ערבים ויש לנו משפט אחד לשניהם כמ גם התנייך קורא לנו להתייחס לגר הגר בתוכנו בשי"ון, אך אין זאת אומרת שהפלשתינאים צריכים מדינה נפרדת שתאיים על קיומ/ישראל. יהודה ושומרון הם לב ארץ ישראל. לקחת אותם מישראל ולצרף את עזה ולעשותם למדינה נפרדת זה חמור ביותר ולמעשה חורצ משפט כליה על מדינת ישראל.

הנשיא אמר שכל מטרת הצהרותיו היא להמריצ הצדדים לחשוב באופן מעשי על התקדמות לקראת שלום. איך בדיוק להפוך את בעיית הגבולות או את הבעיה הפלשתינאית זה ענין לצדדים. אין לנו כל כוונה לכפות את דעתו או לעבד חכמית לשם כפייה על צדדים.

הרב גורת אמר שבשביל ישראל, לחזור לגבולות 67 משמעותו שאשי"פ יהיה 15 מילם מתיי"א ו-9 מילם מנתניה. הערבים יוכלו להפגיש מרכזי האוכלוסיה הגדולים שלנו. מבחינתנו זה איבוד לדעת. כמו כן הנשיא בוודאי מכיר את הנבואה התנכית לגבי עתיד ישראל.

הנשיא אמר שהוא מכיר יפה את המפה וכמו כן קרא את הנביא עמוס. הרב ציטט לו מהנביא יואל נגד חלוקה של ישראל.

הנשיא חזר והבהיר שאין הוא מנסה לקבוע את הגבולות אך כל המדינות חייבות לקבל החלטות 242 ו-338 כבסיס למוי"מ. החלטות אלו קוראות לנסיגה מהשטחים. הרב תיקון אותו ואמר מיישטחים מיי ולא מיי השטחים מיי הנשיא אמר שזה ברור לו שהחלטה לא קובעת עד היכן יש לסגת וזה צריך להיות מוחלט בין ישראל ומדינות ערב.

אני בודע, אמר הנשיא, שתמורת שלום מלא צריכים להיות השינויים בגבולות במסגרת MINOR MODIFICATIONS אך לא ניסתי לקבוע הגבולות. ההתקדמות לשלום חייבת להיות מבוססת על שתי ההחלטות הללו של מועבייט ואז יש סיכוי להגיע להסכם שיהיה מבוסס על שלום אמיתי ומלא ופתרון הבעיה הפלשתינאית.

לגבי החתיחות למדינה פלשתינאית אמר הנשיא בצורה החלטית שמעולם לא

דף מספר 5 מתוך 8 דפים
עותק מספר 6 מתוך 26 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

- 5 -

אמר ולא נתכווננו לומר שיש להקים מדינה פלשתינאית עצמאית. הנשיא שאל
 האם שמעתם נציג אמריקני כל שהוא שממליץ ADVOCATES
 מדינה פלשתינאית נפרדת. דעתי הייתה וממשיכה להיות שיש לפתור את
 IN THE FRAMEWORK OF JORDAN הבעיה הפלשתינאית במסגרת ירדן
 אך איננו אנשי יכול לכפות את צורת
 הפתרון מראש ויש ליישב את הבעיה הפלשתינאית, כמו את שאר הבעיות,
 באמצעות המו"מים בין ישראל ומדינות ערב.
 הנשיא המשיך ואמר שכל מגמתו להביא הצדדים לשלום במזיית ולסיים את
 הסכסוך אמר רק נ"ח. במגמה זו הוא מודח מתוכ אהבתו וחרדתו לישראל.
 היום ישראל חזקה ותוכל להתגבר על כל מיתקפה ערבית משולבת. זה מצב טוב
 ואהייב תורמת לזה. אך הנשיא מודאג מה יהיה בעתיד. האם בעוד 10
 או 15 שנה תהיה ישראל באותו מצב של עדיפות? הוא מקווה שכך אם האם יש
 בטחון שכך יהיה? לכן הוא סבור שגם תוכ דאגה לשלומה של ישראל והיותה
 גורם פרסנטי באזור חשוב לעשות נסיון רציני עכשיו כדי להגיע לשלום.
 לכך ורק לכך מכוונים מאמציו ומתוכ מגמה זו הם מודחים.
 השגריר אמר שאינו אנו מטיילים ספק בכוונותיו הטובות של הנשיא. אנו
 מעריכים ידידותו ומעשיו. מה שמטריד אותנו זו ההשתקפות של כמה
 מדברים בעולם הערבי והרושם הנוצר שאהייב קבעה עמדות בכמה נושאים
 מרכזיים של הסכסוך. עמדות אלו מתפרשות על ידי הערבים כחמיכת אהייב
 בתביעותיהם לנסיגה ל-67 והקמת מדינה פלשתינאית. דיבורים אלו יוצרים
 ציפיות אצל הערבים שאהייב חכמה את הפתרון על ישראל ותגיש להם
 DELIVER את ישראל.
 זו סיבה לדאגה חמורה אצלנו מפני שהערבים מצפים שאהייב תלחץ ישראל
 למלא תביעותיהם. גישה זו גם מחלישה הסיכויים להגיע למו"מים אמיתיים
 בין הצדדים וסוגרת האופציות במקום להשאיר פתוחות.
 הנשיא אמר שהוא יודע שאנו מודאגים מזה ומהשתקפות עמדת אהייב אצל

דף מספר 6 מתוך 8 דפים
עותק מספר 6 מתוך 30 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

= 6 =

הערבים. הוא גם זוכר את השדר המיוחד שהשגריר העביר לו בנושא זה. כפי שאמר בזמנו, בתשובתו לשגריר, אינן לחשש הזה כל יסוד. הם בקו את העניין אצל הערבים וברור להם שהערבים אינם יכולים לפתש הדברים כפי שאנו דואגים. לגבי פתרון הסכסוך הוא מדבר אל הערבים באותם מונחים שהוא מדבר אלינו. הוא הדגיש בפניהם חזר והדגיש שאהייב לא תכפה פתרון על הצדדים. הוא לא התחייב למדינה פלשתינאית ולא תחם הגבולות הסופיים ולא התחייב על גבולות 67, כל מה שאמר להם, אמר גם לנו, זהו

COMMITTED לנסות למצוא פתרון ולעשות

הכל כדי לקדם כינוסה של ועידת גינבה. אם הערבים מצפים שאהייב

WILL DELIVER את ישראל

הרי הם טועים טעות יסודית, אך אינן לו כל סימנים שהערבים אכן מאמינים שהם יכולים לצפות מאהייב דבר כזה. מה שברצוננו להדגיש הוא שיש לנסות להתקדם לפי החלטות 242 ו-338. אינן הוא מקבל ההערכה שדבריו סוגרים את האופציות למוי"ם, נהפוכ הוא, הוא מאמין שדבריו מביאים את הצדדים לחשוב בצורה ריאלית ומעשית על מוי"ם לפתרון כל הבעיות השנויות במחלוקת. עובדה היא שמאז החל לכהן כנשיא ולטפל בבעית המזת גברו הסיכויים להתכנס לשם מוי"ם. זה היה נכון לפחות עד חילופי השלטון בישראל. טרם דיבר עם חיי"ם המיועד אך הוא מקווה שזה ימשיך להיות נכון. אם הצדדים ימשיכו להיות מונחים על ידי החלטות 242 ו-338 אזי יש סיכוי להתקדם לקראת שלום. בסיכום הוא רוצה לחזור ולהדגיש בפנינו שאהייב לא קבעה עמדות בעניין הגבולות או הבעיה הפלשתינאית לא קראה לנסיגה ל67 ולא מצדדת בהקמת מדינה פלשתינאית נפרדת. נושאים אלו כמו נושא מהות השלום חייבים כולמם להפתר במסגרת מוי"ם בין הצדדים ואינן אהייב מתכוונת לכפות רצונה או פתרונה על הצדדים. הוא שמח על ההזדמנות שניתנה לו להבייר זאת בצורה ישירה פנים אל פנים בנוסף לדברים שמסר בזמנו

7/.....

דף מספר 7 מתוך 8 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

לשגריר בעקיפין.

הרב גורן אמר שמה שמדאיג את בית ישראל היא אפשרות הלחצ של הנשיא בכיוון פתרון זה או אחר, לחצ שעלול להשפיע גם על הסיוע הכלכלי והבטחוני לישראל. הנשיא אמר שאסור להביא למצב של התמודדות בין ישראל וארה"ב. הקשר ההדוק בין שתי הדמוקרטיות הללו חשוב לנו לא פחות מאשר לכם. הנשיא אמר שהנה הוא היה מודאג מכמה מן ההצהרות שהושמעו בארצ על ידי מנהיגי הליכוד מייד לאחר הבחירות. אכ הוא נהג בריסון ולא הגיב מפני שלא רצה לפגוע בידידות ובקמת היחסים בין שתי מדינותינו. הנשיא העדיף לזכות בצורה שקטה עד שיוכל לדבר עם הדיימ המיועד ולחולף עמו דעות. גם אם יהיו חילוקי דעות חשוב לנו מאד לברר זאת בצורה שקטה ולדעת היכן אנו עומדים.

השגריר יודע יפה שהנכס הזה של הקשרים המיוחדים בין שתי המדינות הוקם בעבודת אהבה
LABOUR OF LOVE
ויש לשמור עליו מכל משמר.
הרב גורן שאל מה הבטחה שהוא יכול להביא לישראל מהנשיא הנשיא אמר:

OUR SUPPORT FOR ISRAEL IS UNSHAKEN. THE RIGHT OF ISRAEL TO EXIST IN PEACE IS OUR STRONGEST OBJECTIVE. TOGETHER WE MUST SEE WHAT CAN BE DONE TO ACHIEVE PEACE, REAL PEACE WHICH WILL ALSO DEAL WITH THE QUESTION OF BOUNDARIES AND THE PALESTINIAN QUESTION. THAT PROBLEM MUST HAVE A SOLUTION. WE NEVER ADVOCATED A SEPARATE PALESTINIAN STATE AND NEVER FIXED THE FINAL BORDRS. THE TYPE OF THE SETTLEMENT MUST BE DECIDED BY THE STATES. WE HAVE NO AUTHORITY AND NO WISH TO IMPOSE A SETTLEMENT ON THE PARTIES.

הנשיא אמר שמגמת ארה"ב היא לנסות להגיע לפתרון שלום כולל כאשר הביצוע נעשה בשלבים ואחרי כל שלב בודקים הצדדים אם אמנם קוימו כל ההתחייבויות לפני שנוקטים בשלב הבא.

דף מספר 8 מתוך 8 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

- 8 -

הרב גורן הודה ואמר שברצונו להזהיר מספר דברים לגבי אישיותו של בגין. הוא מנהיג שוחר שלום איש הגון וישר. נעשה לו עוול גדול בכלי התקשורת. הנשיא אמר שאין לשים לב לכלי התקשורת, שהרי נאמרו עליו, על הנשיא, דברים כל כך איומים בעת מערכת הבחירות שלו היה מאמין להם לא היה מצביע בשביל עצמו.

בסוף השיחה פנה הנשיא ואמר ששמח על ההזדמנות שניתנה לו להזהיר כמה נושאים וכי מבקש שהשגריר ימשיך לעמוד בקשר הדוק עם ברזז'נסקי. במהלך השיחה העיר הנשיא שהוא יודע להרגיש מתי מדבר הרב גורן כרב ומתי הוא מדבר כאיש צבא.

בסיום השיחה אמר הרב גורן שהוא מקווה שאהיה יב הגדולה וישראל הקטנה ירחיבו ויעמיקו את יחסי הידידות ביניהם. הנשיא אישר זאת והוסיף שישראל איננה קטנה היא תמיד תשאר גדולה.

ISRAEL WILL ALWAYS REMAIN GREAT.

השיחה התנהלה באווירה לבבית ביותר, נמשכה הרבה מעבר לזמן שהוקצה לה, ואין ספק שהנשיא ראה בה הזדמנות חשובה להזהיר כמה מההחשמויות שנוצרו מטביב להכרזותיו האחרונות לאור הדאגה בחוגים ידידותיים שהובאה לפניו בשבועות האחרונים.

ד"ר צ. צ.

שהייח והיימ שהבייט.

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות דשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

מס' 393
נשלח: 271630 יוני '77

ס ו ד י
מ"ד

אל: המשרד
מאת: וושינגטון
אל: עברון.
שלב נר 423.

לזכר נוסח מכתבו של ארתור גולדברג לבוז'ינסקי. גולדברג שלח העתק ממנו
גם לסגן הנשיא מונדייל.
ארתור איננו רואה, בשלב זה, לחת פומבי למזכרו. הוא נמצא בהליכי
התכנות ושיחות עם הממשל והוא מאמין שהוא יכול להביא יותר תועלת
רבה זן ולפחות בשלב זה אין הוא רואה לערער אמיתותו.

MY DEAR DOCTOR BRZEZINSKI:

IT WAS VERY KIND OF YOU TO SEND ME A COPY OF VICE PRESIDENT MONDALE'S SPEECH TO THE WORLD AFFAIRS COUNCIL OF NORTHERN CALIFORNIA. I HAD READ SUMMARY ACCOUNTS IN THE PRESS OF HIS ADDRESS, BUT DID NOT HAVE ACCESS TO THE FULL TEXT UNTIL YOU ARRANGED TO PUT IT IN MY HANDS.

IN SUM, THESE ARE MY OBSERVATIONS ABOUT CERTAIN ASPECTS OF THIS ADDRESS:

(1) IN REFERRING TO RESOLUTION 242 IN THE NEXT TO LAST PARAGRAPH ON PAGE THREE, THE STATEMENT IS MADE THAT RESOLUTION 242 PROVIDES "A BASIS FOR...NEGOTIATIONS." "A" BASIS OBVIOUSLY IMPORTS THAT THERE MAY BE OTHER BASES FOR SETTLEMENT. "THE" BASIS INDICATES THAT RESOLUTION 242 IS, AS WAS INTENDED, THE PERVASIVE DOCUMENT TO GUIDE THE PARTIES IN THEIR NEGOTIATIONS TO A SETTLEMENT. IT IS INTERESTING IN THIS CONNECTION TO NOTE THAT, UNLESS THEY HAVE CHANGED THEIR TUNE RECENTLY, PUBLIC STATEMENTS OF THE ARAB PARTIES, THE SOVIET UNION, AND ISRAEL EMPLOY THE TERM "THE BASIS FOR SETTLEMENT" IN REFERRING TO 242.

I DO NOT APPREHEND THAT IT IS ADMINISTRATION POLICY TO DEPART FROM OR WEAKEN ITS FULL SUPPORT OF 242.

(2) THERE IS ALSO A SENTENCE IN THE SAME PARAGRAPH WHICH MIGHT LEAD TO SOME CONFUSION. THIS SENTENCE IS: "BUT RESOLUTION 242 DOES NOT BY ITSELF PROVIDE ALL THAT IS REQUIRED." OBVIOUSLY RESOLUTION 242, BECAUSE IT IS PHRASED IN GENERAL TERMS, DOES NOT ENCOMPASS ALL OF THE ELEMENTS WHICH MAY BE INCLUDED IN A FINAL PEACE AGREEMENT. OBVIOUSLY ALSO, TIME WORKS CHANGES, WHICH MUST BE TAKEN INTO ACCOUNT. BUT THE QUOTE MAY BE INTERPRETED AS A SIGNAL OF A DEPARTURE BY THE UNITED STATES FROM THE SPIRIT AND INTENT OF 242. I KNOW THAT THIS IS NEITHER INTENDED OR CONTEMPLATED, BUT ARAB LEADERS AND THEIR PRESS ARE MAKING MUCH OF THIS STATEMENT AND DISTORTING ITS MEANING. THERE COULD BE NO SUCH INFERENCE FROM LANGUAGE SUCH AS THIS: "RESOLUTION 242 IS NOT SELF-IMPLEMENTING. IT CONTEMPLATES NEGOTIATIONS BETWEEN THE

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות דשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

-2-

PARTIES TO PUT SKIN ON ITS BONES AND A FINAL PEACE SETTLEMENT MUTUALLY ACCEPTED AND AGREED UPON ENCOMPASSING ALL ISSUES IN DISPUTE. WORDS SUCH AS THESE, IT SEEMS TO ME, ARE IN KEEPING WITH THE LETTER AND SPIRIT OF THE RESOLUTION, AND NONE OF THE PARTIES COULD TAKE LEGITIMATE EXCEPTION TO THE CONCEPT AS SO PHRASED. (3) ON PAGE SIX IN THE THIRD PARAGRAPH, THE STATEMENT IS MADE THAT THE "IMPERATIVES OF SECURITY" SHOULD BE SEPARATED FROM "THE REQUIREMENT OF RECOGNIZED BORDERS." THIS WOULD SEEM TO SOME TO CONFLICT WITH THE KEY CONCEPT OF 242, WHICH COUPLES "SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES" WITH WITHDRAWAL RATHER THAN SEPARATING THESE CONCEPTS. THIS DOES NOT EXCLUDE, IN THE LANGUAGE OF THE RESOLUTION, "MEASURES INCLUDING THE ESTABLISHMENT OF DEMILITARIZED ZONES," WHICH, OF COURSE, RELATE TO SECURITY. IN NEGOTIATING 242, SECURITY AND RECOGNIZED BORDERS WERE DEEMED TO BE AN INDIVISIBLE CONCEPT. IT MAY BE THAT THE ESTABLISHMENT OF DEMILITARIZED ZONES WILL BE MORE ACCEPTABLE TO ALL OF THE PARTIES THAN SECURITY FRONTIERS, WHICH MAY IMPINGE TO A GREATER DEGREE ON SOVEREIGNTY.

(4) IN THE SAME PARAGRAPH, THE VIEW IS EXPRESSED THAT ISRAEL, IF GUARANTEED APPROPRIATE "SECURITY BORDERS", COULD RETURN TO THE 1967 BORDERS, "ALBEIT WITH MINOR BORDER RECTIFICATIONS..." IN DRAFTING AND NEGOTIATING 242, I WITH THE SUPPORT OF OUR FRIENDS IN THE SECURITY COUNCIL, CONSTITUTING A MAJORITY, AT NO TIME DURING THE DEBATES AND PASSAGE ACCEPTED THAT THE RESOLUTION REQUIRES ISRAEL TO WITHDRAW TO THE JUNE 5, 1967, LINES WITH ONLY MINOR BORDER RECTIFICATIONS. IN FAIRNESS, IT NEEDS BE SAID THAT THE ARAB STATES, THE SOVIET UNION AND THEIR FRIENDS HAVE INSISTED UPON A CONTRARY INTERPRETATION.

BUT UNDER ANY INTERPRETATION, THE RECENT STATEMENT OF PRESIDENT SADAT THAT WITHDRAWAL MUST TAKE PLACE FIRST BEFORE HE IS PREPARED AT GENEVA OR ELSEWHERE TO NEGOTIATE THE OTHER ELEMENTS OF RESOLUTION 242, IS WITHOUT FOUNDATION IN 242. THE MODALITIES OF THE IMPLEMENTATION OF 242 ARE REMITTED TO THE PARTIES TO DETERMINE IN THEIR DIRECT NEGOTIATIONS. THE ULTIMATE WITHDRAWAL IS NOT TO TAKE PLACE BEFORE IMPLEMENTATION OF THE OTHER PROVISIONS OF THE RESOLUTION. 242 IS A PACKAGE DEAL.

THE MOST THAT CAN BE SAID OF THE WITHDRAWAL AND RELATED LANGUAGE OF 242, IN LIGHT OF ITS LEGISLATIVE HISTORY, IS THAT IT NEITHER COMMANDS NOR PROHIBITS TERRITORIAL ADJUSTMENTS IN THE PEACE AGREEMENTS CONTEMPLATED BY THE RESOLUTION, BUT REMITS THE DELINEATION OF BORDERS TO THE PARTIES TO NEGOTIATE. THIS IS NOT TO SAY THAT THE RESOLUTION CONTEMPLATES THE RE-DRAWING OF THE MAP OF THE MIDDLE EAST, BUT 242 EVISAGED THAT THE QUESTION OF THE EXTENT AND SCOPE OF THE WITHDRAWAL CAN ONLY BE RESOLVED BY AN ACCEPTED AND AGREED UPON PEACE SETTLEMENT, FASHIONED BY NEGOTIATIONS BETWEEN THE PARTIES.

(5) ON THE SAME PAGE (SIX), IN DEALING WITH THE QUESTION OF PALESTINIANS, REFERENCE IS MADE TO "A PALESTINIAN HOMELAND OR

בל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

-3-

ENTITY, PREFERABLY IN ASSOCIATION WITH JORDAN. "THE WORD "ENTITY" IS LESS PEJORATIVE AND MORE CONDUCIVE TO A MUTUAL AGREEMENT THAN "HOMELAND." SINCE THE PLO USES THE WORD "HOMELAND" TO INCLUDE ALL OF ORIGINAL PALESTINE, INCLUDING ISRAEL. FURTHER, THERE IS UNDERSTANDABLE SENSITIVITY ABOUT THIS WORD ON THE PART OF THE ISRAELIS AND JEWS THROUGHOUT THE WORLD ON THIS SCORE, BECAUSE OF THE PLO POSITION AND THE BALFOUR DECLARATION'S RECOGNITION THAT PALESTINE IS THE ANCESTRAL HOME OF THE JEWISH PEOPLE.

(6) THE WORD "PREFERABLY IN ASSOCIATION WITH JORDAN" (IN PARAGRAPH FIVE OF PAGE SIX) LIKEWISE HAS CAUSED CONCERN. AS I UNDERSTAND AMERICAN POLICY ENUNCIATED BY THE PRESIDENT, IT SUPPORTS LINKAGE OF ANY PALESTINIAN ENTITY ON THE WEST BANK WITH JORDAN. IF I AM CORRECT IN THIS ASSUMPTION, "PREFERABLY," WHICH LEAVES THE DOOR OPEN TO OTHER OPTIONS, WOULD SEEM TO SOME TO INDICATE A DEPARTURE FROM THE PRESIDENT'S ARTICULATED POSITIONS BY OPENING THE DOOR TO OTHER OPTIONS.

(7) IN DISCUSSING AMERICA'S MEDIATORY ROLE, REFERENCE TO ARTICLE 33 OF CHAPTER SIX OF THE CHARTER, DEALING WITH PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES, MIGHT BE ADVISABLE. THIS PROVISION OF THE CHARTER SPECIFICALLY ENDORSES MEDIATION AND THEREFORE PROVIDES CHARTER SANCTION FOR UNITED STATES GOOD OFFICES. IT ALSO WOULD REINFORCE THE DISCLAIMER THAT THE UNITED STATES DOES NOT SEEK TO IMPOSE A SETTLEMENT ON THE PARTIES, BUT AS A MEDIATOR IS ONLY OFFERING SUGGESTIONS FOR THE PARTIES TO ACCEPT OR REJECT.

(8) I AM SURE THAT ALL IN AUTHORITY WOULD AGREE THAT NEITHER THE ARAB STATES NOR ISRAEL SHOULD BE GIVEN THE OPPORTUNITY TO SEIZE UPON ISOLATED WORDS OUT OF CONTEXT IN STATEMENTS BY HIGH RANKING AMERICAN OFFICIALS TO TOUGHEN THEIR NEGOTIATING POSITIONS OR TO ADD TO THEIR ALREADY DIFFICULT DEMANDS. THERE IS SOME EVIDENCE THAT THEY ALREADY ARE DOING SO.

FINALLY, I RECOGNIZE THAT IN THIS LETTER I HAVE NOT APPROPRIATELY ACKNOWLEDGED THE MANY AFFIRMATIVE AND POSITIVE ASPECTS OF THE VICE PRESIDENT'S ADDRESS, MOST IMPORTANTLY ITS REAFFIRMATION OF OUR SPECIAL RELATIONSHIP WITH ISRAEL AND ITS EMPHASIS THAT ISRAEL'S SURVIVAL "STANDS AS A MORAL IMPERATIVE OF OUR FOREIGN POLICY." I WELCOME THESE ASPECTS, BUT I ASSUME THAT YOU WANTED FROM ME A CRITIQUE OF THE VICE PRESIDENT'S SPEECH, WHICH I HAVE ATTEMPTED TO SUPPLY.

WITH EVERY GOOD WISH, I AM
CORDIALLY YOURS,
ARTHUR J. GOLBERG.

AD KAN

DINITZ ==

לשם
הערה
1/2

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסד תוכן פסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכן - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

דף מספר 1 מתוך 7 דפים
עותק מספר 6 מתוך 90 עותקים

סודי ביותר

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

מס. 411

נשלח 281230 יוני 77

בהול

בוצ

אל: מיים מנכל.

פגישת השגריר עם מזכיר המדינה.

השתתפו: רוי אהרשון, וולטר סמית, מצידנו בר-און ותורגמן.

המזכיר פתח באומרו כי עכשיו אחרי שובו ממסעו האחרון הספיק לחזיר כבר
לחשישים עד שישים שרי חוצ והעיר תוכ החלוצצות שאינו יודע אם זה הישג
גדול.

השגריר העיר כי אנו מצידנו הפסדנו את נוכחותו בעיר ככ שלא יכולנו
לחזריו משכ זמן רב.

המזכיר אמר ששמח להפגש מחדש ומוכן לשמוע מה בפי השגריר.

השגריר אמר שפגש הבוקר עם בזזינסקי וסקר בפניו חלק מהנקודות אותן
יעלה בפני המזכיר. השגריר ביקש להחזיר בבחינת בישראלית:

א. כפירמט לאקוואדור.

השגריר אמר שנחבקש באופן מיוחד עי"י החיים לשוחח עם המזכיר בנושא
מטוסי כפיר לאקוואדור. ברצונ השגריר להתייחס לנושא עליו שוחחנו בעבר.
המזכיר העיר כי מכיר וזוכר היטב את הנושא ושאל אם יש משהו חדש
בנושא זה.

השגריר השיב כי יש לנו מידע מאת ממשלת אקוואדור שהיא הודיעה לארחב
ובאופן דומה הודיעה גם לנו כי אם תוכ שבוע לא תתקבל הסכמת ארחב
לכישת מטוסי כפיר מישראל, חרי במקרה זה קיימת החלטת של אקוואדור
לוגיע לחסכמ עם צרפת לכישת מטוסי F-1 ממנה.

השגריר ציין כי החיים בקשו להעלות זאת בפני המזכיר ובאמצעותו בפני
הנשיא. חרי אמר אכן אקוואדור תרכוש המטוסיים מצרפת יהווה הדבר ממי לא
ערעור העקרון שקבעה לעצמה ארחב לגבי אספקת נשק למדינות אמלייט.
ישראל תפסיד מאי ביצוע העיסקה אזה אולמ בו בזמנ ממי לא לא יקויים

משדד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן פטמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 2 מתוך 7 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

העקרון של מדיניות אהוב. על כן אנו מבקשים שאהוב תדון בענין מחדש כדי לאפשר לנו ביצוע העיסקה שהיא כל כך חשובה לנו לקיום התעשייה האווירית ושמירת כושר הייצור והמערכ הכלכלי שלנו.

המזכיר השיב כי למדו את הבעיה היטב, אקוואדור פנתה אל אהוב וביקשה לרכוש ממנה מטוסי F-5. אהוב השיבה בשלילה לפנייה זו. אקוואדור הגיבה כי אם כן הדבר, היא תפנה לארפת. מכל מקום אהוב החזירה לאקוואדור שלא תצבור לה מטוסי F-5. בנוגע לפניית השגריר אמר המזכיר כי אמנם יעיינו מחדש בהחלטה אולם איננו רוצה להשלוח את השגריר משום שהמזכיר אינו רואה סיכוי של ממש לשינוי ההחלטה האמריקנית.

ג. אספקת נשק לישראל.

השגריר הודה על ההחלטה לשהוד לאספקה את הנגמיישימ βc משגריר הטיילים Tow וטנקי הכולדוזורים. השגריר אמר שברצונו להעלות מספר נושאים חשובים המצפים זה זמן רב להכרעה: מטוסי F-16.

השגריר אמר שמניח כי המזכיר מכיר ההסטוריה של מגעינו בנושא זה. המזכיר ענה כי נושא זה נמצא בעיון בהוסיפו שלפני ימים אחדים קיימו דיון על כך וביכולתו לומר שמעיינינו בנושא.

השגריר הסביר כי בקשנו לרכוש 50 מטוסים ולייצר 200, הצעתנו עכשיו היתה לחתום כעת על מכתב הכוונה. LETTER OF INTENT
לכישת המטוסים ולהשאיר בינתיים פתוח

את ענין הייצור בארץ של חלק מתוכמ. על כן אם נקבל אישור מתאים לכך נוכל לחתום על מכתב הכוונה וזאת על מנת שלא נפסיד את התור שלנו בהזדמנות מקו הייצור, ובנוגע לשאלת הייצור בארץ, נשאיר זאת פתוח, בינתיים, והוא הדין לגבי המספר הסופי של המטוסים. ומזכיר השיב כי תושא מוכר לו והוא נמצא בעיון.

טנקי מרכבה.

השגריר העלה את בקשתנו בנושא מרכבה.

המזכיר אמר מיד שאינו מכיר את הנושא וביקש את השגריר לפרט. השגריר סקר בקצרה את הפרשה כולה באומרו שאנו רוצים לפתח בארץ טנק

משדד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 3 מתוך 7 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי בינתר

שמו מרכבה.א.ו בקשנו לשחרר לנו מתוך הסיוע הצבאי סכום של 106 מיליון דולר לחמרה בלירות ישראליות לאורך פרק זמן של 4-8 שנים כעזרה למימון הייצור. השגריר הדגיש שסכום זה מבוסס על סכום הסיוע שהיה דרוש לרכוש את הטנקים מארה"ב. מכאן שבאופן קונקרטי א.ו מבקשים שבמקום 178 הטנקים שנותרו לאספקה מארה"ב לפי הרשימה שהגשנו ב-1976, היתר לנו אהוב את הכסף הדרוש כדי שנוכל לייצר הטנקים שלנו בארצ. השגריר ציין כי נושא זה נדון כבר ארוכות עי"י אנשינו עם הפנטגון ומחמי"ד ויש לנו הרושם כי הממשל מעיין תוך אהדה בפנייתו. השגריר פרט את כל החיבטים החיוביים של עיסקה זו.

המזכיר ענה כי יבדוק את הנושא. עד עכשיו לא היה בחמונה בעינינו זה אכ הוא מבטיח שיכנס לעינינו.

ספינת הידרופול

השגריר פרט את פרשת הספינות.

המזכיר הגיב כי הנושא מוכר לו וכי גם נושא זה נדון באותה ישיבה אצלנו וגם הוא נמצא בעיון פעיל.

פריטים נוספים

השגריר אמר כי אחמול אישר אמנם הממשל אספקת שלושת פריטים מתוך נחת ליי אכ נותרו פריטים נוספים שאספקתם היחה מכוונת לשנת 1977 דוגמת טי"ל מאבריק וכב 71-CBU כל הפריטים הללו עלו בשיחות עם אנשי מחמי"ד וגם על אלו הובטחה לנו תשובה.

המזכיר אמר שיבדוק זאת.

השגריר הוסיף שנותרה גם אספקת החמושת ל-77. אספקה זו היננית וחשובה עבורנו. א.ו מוציאים בין השאר חמושת רבה באימונים וקיימ אצלנו מחזור בחמושת.

המזכיר ענה שהוא מבינ ויבדוק זאת.

סילבנית - תדירא

השגריר העלה סוגיה זו.

המזכיר בקשו לפרט הנושא שאינו מוכר לו.

הציר הסביר בקצרה הנושא לבקשת השגריר. אהוב ומדינות אחרות בודקות חכניות מחקר לפיתוח מערכות קשר משוכללות. חברת תדירא בישראל עובדת מה

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 4 מתוך 7 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

ש"מ במחקר מסוג זה. הפנטגון עומד לפרסם מכרז לעריכת המחקר. חברת סילבניה האמריקנית שהיא בעלת 50 אחוז מהמניות בחי"רא. מעוניינת לגשת למכרז אך באופן שגם חי"רא תוכל להשתתף בביצוע חלק מהמחקר. מסתבר כי הפנטגון הגיש חוות דעת שלילית לגבי שיתוף חי"רא. א.ו מבינים כי הנייר מצוי כעת במחמד לקבלת חוות דעת. המזכיר שאל האם הבינ נכון שהנייר מצוי כעת במחמד. תציר השיב בחיוב.

המזכיר פנה אל אדריטון בשאלה מה ידוע לו על כך. אדריטון אמר שמלכתחילה הנושא לא הובא רשמית בפני מחמד. הנושא היה בדיון של ה-NATIONAL DISCLOSURE COMMITTEE של משרד החוץ ששכל זאת מטעמים של בטחון שזה.

השגריר העיר כי נאמר לסיילבניה כי סיכוייה יגדלו יותר במכרז והציעו לו כי חתקשר עם הבריטים במקום עם חי"רא. תציר העיר כי עזה מוכנה סילבניה להפריד בין שני חלקי המחקר כדי שתוכל לשתף את חי"רא.

המזכיר אמר שאינו מבינ את כל ההגיון בגישה זו. הפרשה הזו נראית לו מוזרה ויבדוק זאת. המזכיר העיר שאינו מבינ מדוע יש להפלות נגד חברה ישראלית. מיטרימ לזונדורט.

השגריר אמר כי בזמנו כאשר מכתו לזונדורט שישה מטוסי סופר מיסטר הביעה אהב את מורת רוחה על שלא ביקשנו את אישורה מראש היות ובמטוסים אלו הורכב מצוץ אמריקני מסוג ישנ. א.ו הודינו בטעותנו שנעשה בתום לב. החכניות המקורית הייתה למכור לזונדורט שמונה מטוסים. עכשיו מבקשת הונדורט מאיתנו לספק לו את שני המטוסים הנוספים. לכן א.ו נוחה אם אהב תאשר מכירה זו, מה גם ואין מדובר כאן בהעברת טכנולוגיה מתקדמת ואין כאן הפרה של מאזן החימוש. המזכיר ענה כי יבדוק פנייה זו במגמה חיובית.

המזכיר שרשם לעצמו הנקודות שהעלה השגריר חזר על תשובותיו לגבי הפניות העיקריות ובהתייחסו למטוסי F-16 ההידרופולים וטייל מאבריק ופריטים אדרימ אמר שנושאים אלו נמצאים בעיון פעיל.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן פטמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 5 מתוך 7 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

ג. תשיחות המדיניות.

השגריר אמר שנוסע מחר לישראל ויזהאם המזכיר יוכל לשתף במחשבותיו לגבי הקוים אותם רואה הממשל בשיחות הקרובות. בגוגע לעמדת ישראל הרי ביכולת השגריר לומר, עוד לפני בואו לארצ, שההימם המזכיר שאנו מוכנים נחל מויים עם שלוש המדינות השכנות ללא תנאים מוקדמים. השגריר הוסיף שלא יכחד מהמזכיר ויגיד שהיו מספר התבטאויות משבועות האחרונים שאינן קבילות ומקשות על החליכ קיום המויים. (תעתיק: המזכיר מיהר להסכים עם קביעה זו של השגריר אך עד מהרה נתברר שחלו אי הבנה. והמזכיר חשב תחילה שהשגריר מהיחס להתבטאויות בארצ. השגריר העמיד את המזכיר על טעותו באיננו שכוונתו להתבטאויות של הממשל בארצה).

השגריר הזכיר כי התנגדותו להתבטאויות אלו ושליכתו את גישתו של הממשל מבטאת קונצנזוס לאומי רחב ואינה נחלת הממשלה החדשה בלבד אלא גם הממשלה הקודמת הביעה התנגדות מוחלטת לת. אנו מאמינים כי הדיבורים על מולדת לפלשתינאים ונסיגה לגבולות של רק מקשים על החליכ המויים מפני שהם יוצרים אשליה באיפיות אצל הערבים. השגריר ציין כי אמר אותם דברים גם לנשיא כאשר נתלווה אל הרב הראשי בפגישתו עמו. יש אב עדויות לרושם שהתבטאויות אלו יוצרות בצד הערבי, ישנן הצהרות ערביות שמתוכנן אנו למדים כי הם מאמינים שבנושא החזרה לגבולות של עם תיקונים קטנים והמדינה הפלשתינאית הם מאמינים שנתונה להם חמיכת אהב. אינן טעם בנסי ונות לצפות וליפות עמדות אמריקניות אלו. אנו שוללים העמדות מיסוד. הודרכ לקדם המויים היא למצות תנאים שיש להגיע לגביהם להסכם אך לא לקבוע מראש מה צריך להיות הפתרון. נקיטת קו כזה תקל על האוירה ועל החליכ. השגריר הוסיף שהוא אומר כל זאת באופן אישי וללא הוראות ואינו רוצה לקבוע מראש TO PREEMPT מה ייאמר בעת ביקור ההיים.

השגריר אמר כי יודה למזכיר אם יוכל לשמוע מפיו כיצד הינו רואה את ביקור ההיים.

המזכיר ענה שברצונו קודם כל להתייחס לדברי השגריר. השגריר יודע את התקפות הנשיא בנושאים הללו. הנשיא חזר והדגיש בכל התבטאויותיו שההחלטות הסופיות צריכות להתקבל על ידי הצדדים למויים, אולם הנשיא הביע את

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 6 מתוך 7 דפים
עותק מספר 6 מתוך 90 עותקים

סודי ביותר

- 6 -

השקפות ה CONCEPTS ואלו הן גם השקפות הממשל. המזכיר מכיר את עמדת ישראל ב. ושא"מ אלו. המזכיר המשיך באומרו שהדבר חשוב ביותר הינו כי רהי"מ יביא עמו ויצ"ג עמדות ברורות ב. וגע לכל אחד משלושת המרכיבים העיקריים של המום וההסדר. אמ רהי"מ יבוא ולא יבטא עמדה ברורה לגבי כל אחד משלושת המרכיבים הנ"ל הדבר יוביל לאכזבה ולחוסר-אונים. תהיה אשר תהיה עמדתו חשוב ביותר שיתייחס מעשית לצרכי הטפול במרכיבי הסכסוך. לשל: ב. ושא"מ אלו. ארה"י"ב הבחירה לכל הצדדים עת עמדתה והדגישה בפני הערבים את ציפי ותיה. עתה היא מעוניינת לשמוע מרהי"מ דברים ברורים איך ניתנת לדעתו להחקדם ומה יש לעשות ומה ישראל תובעת בדיוק לגבי מהות השלום. שנית, ב. ושא"מ הגדה המערבית מה עמדתכם. חשוב לדעת כי צד רואה רהי"מ את האפשרות להחקדם ב. ושא"מ זה. שלי"מ, ב. ושא"מ הגבולות. איך רואה רהי"מ את הגבולות המשווים של ישראל בשלוש הגזרות במסגרת הסכם. רביעית, הבניה הפלשתינאית, איך מציע רהי"מ לפתור בעייה זו. חמישית, איך סבור רהי"מ שיש להחקדם ולטפל בבעיית המום הנ"ל לגבי ה- MODALITIES והנ לגבי התוכן.

המזכיר סכם באומרו שאם היה צריך לסכם את עיקר דבריו הרי הנשיא ירצה ויהיה מעוניין להגיב ולדון על פרטים ולא להסתפק בהכללות. חשוב ביותר שרהי"מ יבדיר את דעתו בגילוי לב ובכנות לגבי כל סעיף ואז אפשר יהיה לדון בדברים בצורה קונסטרוקטיבית ומועילה.

השגריר הודה למזכיר על דבריו באומרו שהיו מועילים, וכי ימסור על כך לרהי"מ ולשהי"מ.

המזכיר הוסיף כי בענין הגבולות הם מצפים לשמוע איך רהי"מ רואה גבולות ב. ההגנה DEFENSIBLE BORDERS ואיך היחס בינם לבין הגבולות הטופיי"מ, כנ רוצים לשמוע על עמדתו ב. ושא"מ ההתחליות. המזכיר בהגיבו על הערת השגריר אמר כי אכן הינו

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 7 מתוך 7 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

- 7 -

שומע שרהיים מתכונן ביסודיות לקראת כל פגישה. השגריר השיב כי הוא בטוח שרהיים יבוא במגמה לקדם את שלום. רהיים הצהיר בכנסת על החשיבות שהינו מייחס לקשרינו המיוחדים עם ארהיים שהם אבן הפינה של מדינתנו. השגריר הבלע תקוותו ואמונתו כי ביקור רהיים יעזור להבהיר דברים ולסלק אשליה ודימויים בלתי נכונים שהודבקו לו.

המזכיר הגיב כי אכן היה הרבה מדעיון אך הם מצפים לשמוע על העמדות ישירות מרהיים. השגריר ביקש לדעת מהמזכיר כיצד הינו רואה את המשך התהליך אחרי ביקורו של רהיים.

המזכיר השיב שבדעתו לסווע למזהיית כשבועיים אחרי ביקור רהיים בושינגטון ובכוונתו להחזיר את הביקור אצלנו. זו המחשבה בשלב זה. קשה לו להיות מדוייק יותר היות ואינו יודע כיצד יתפתחו הדברים בזמן ביקור רהיים.

השגריר שאל אם יש למזכיר מחשבה או רעיון בנוגע לחבניות לכינוס ג'נבה. המזכיר ענה כי אם הוא נשאל על כך הרי הוא משיב שהמגמה שהוע'ה חכונס מהי שהוא בסתיו. תורגמ.

עמית רחב שיהיה אגף אגף האם רח

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר ..... מתוך ..... דפים
עותק מספר 6 מתוך 25 עותקים

סודי ביותר

מס. 385
נשלח 271200 יוני 77

אלו המשרד
מצא: וושינגטון

מס המנכ"ל
א ר י א ל

[INTELLIGENCE AND RESEARCH] INR / דיוח השגריר לואיס.

מזהרים עם פיליפ סטודארד במחמד / מנהל מזת וזרומ אסיה.
סטודארד השתתף בשיבת הנהלת ה לואיס על שיחותיו עם הזמ בגין. להלן מדבריו:-

1. לואיס סיפר כי נפגש עם הזמ שלוש פעמים ובסה"כ חמש שעות. לואיס דיבר בחיוב רב על התרשמותו מאישיותו של הזמ ומחאופנו בו הינו מציג את עמדותיו. לואיס התבטא במילימטרים על חן אישי רב ומדינאי בעל שיעור קומה עם תפיסה מדינית רחבה בדברו על בגין. בין יחד הנקודות החיוביות אשר לואיס מנה בוחם הוא ציין במיוחד את הדיסקורטי ות שלו והמנעותו מכל הדלפות. בהקשר זה סיפר לואיס על שיחתו עם רבין בה השעים רבין כי מעל ומעבר לחלוקי הדעות בינו לבינו בגין הרי מחמיד מצא בו מדינאי אחראי ושקול הנמצע מהדלפות. בבין סיפר באריכות ללואיס על עזרתו של בגין בזמן די וני הממשלה בפרשת אנטבה.
2. לואיס הביע הערכתו כי הזמ והנשיא קרטז בפגישתם הקרובה ימצאו חן איש בעיני רעהו במישור האישי וכי יוקם ביניהם קשר אישי טוב. לואיס אפ טנה מספר חכונות דומות או משוחפות באישיות של הנשיא ושל הזמ.
3. לואיס הדגיש את דברי הזמ בנוגע לשאיפתו העזה להוועד בהקדם האפשרי עם מנהיגי ערב ורצונו לדאות את כינוס גנבה מוקדם ככל האפשר. לואיס אמר כי בהשוואה לממשלה הקודמת אשר אישיה הבולטים התבטאו בגימת הסתייגות כלפי כינוס גנבה הרי מצא את בגין ממש להוט לקראת גנבה.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר ..... מתוך ..... דפים
עותק מספר ..... מתוך ..... עותקים

סודי ביותר

- 2 -

4. לואיס הוסיפ כי הסיק משיחותיו עם ד"ר שיש בדעתו לבוא לושינגטון עם הצעות מפורטות בוגע לסיכורים בסיני ובגולב, לואיס הבינ כי בניגוד ליהודה ושומרון רואה ד"ר שיש בסיני ובגולב ענין בטחוני בכבד ולכן במסגרת הסדר שלום כולל הינו מוכן לגלות נדיבות רבה בגזרות אלו. לואיס מעריך כי השיקול של ד"ר שיש הינו שמצרים וסוריה מעונינות קודם כל בתגובה סיני וגולב ואח"כ בבעיה הפלסטינית, לכן מוכן כד"ר שיש להצג בפני קוטר הצעה נדיבה כלפיהן. אמנם לדעת לואיס לא יציג ד"ר שיש את כל קלפיו, אולם במה שיציג יהיה מספיק כדי לגרות את סקרנות ועניינם של מצרים וסוריה. בוגע ליהודה ושומרון עמד אמנם ד"ר שיש על עקרון אי הנסיגה אך התחיר שגם במסגרת עקרון זה יש על מה לשוחח עם הערבים.

5. בדיון במחמד הועלו השערות שונות איך עשוי הנשיא להגיב על הצגת עמדה זו של ד"ר שיש. התכנן אפשרות שהנשיא גם אם לא ישכנע יהיה מוכן לסיכום לזעביר תוכן הדברים או ההצעות למצרים ולסוריה ולזמתינ לגובות. מצד שני קיימת אפשרות שהנשיא יגיב בשלילה תוך נימוק שחוסר נכונות לנסיגה בוייש אינה מהווה בסיס לעומ. במקרה האחרון חושש לואיס מקשה בעמדת ד"ר שיש.

6. לדברי איש שיהי רצוי כי הנשיא יסיים לזעביר הצעות אלו למצרים ולסוריה אם אכן תוגשנה עי ד"ר שיש. אולם ה- INR אינו עוסק בזמלצות מדיניות לנשיא.

7. בתחום עמדת מצרים הביע סטודארד הערכה פסימית לגבי נכונותו או יכולתו של סאדאת להסדר כלשהו עם ישראל אשר יתפרש כנטישה מוחלטת של האינטרסים של אשף והפלסטינים.

8. שמעתי הן מסטודארד והן בשיחות עם מוריס דייפר דברי שבח לאופן בו לואיס נכנס לתפקידו. הבינותי מדבריהם שדיווחיו של לואיס שקולים ואובייקטיביים וכי מסייעים לזכירת כל מיני השקפות זדוניות של עמדת ישראל.

תורגמ. ---

שהם רבים יותר שרבה יותר הינם ריבולאציוני רחוקים

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

בל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר ..... מתוך ..... דפים
עותק מספר 6 מתוך 35 עותקים

סודי ביותר

אל : המשרד

מאת: וושינגטון

מסי: 451:

נשלח: 291300 יוני 77

ממ מנכ"ל, המרכז.

אח"כ

שיחה באה"מ עם קוואנטז במועצה לבטחון לאומי.
לקראת ביקור ה"י"מ.

1. קוואנטז אמר שמקובל על כולם בממשל כי ה"י"מ והנשיא קרטר בפגישהם יצליחו להקים ביניהם קשר טוב במישור האישי. הן די ווהיו של השגריר לואיס והן המידע שהצטבר ביניהם על אישיות ה"י"מ הובילו להערכה זו. אולם דבר זה אינו מטשטש את הקשיים הגדולים בנוגע לחובת השיחות הצפויים.
2. הערה: שיחתו הייתה רצופת ויכוחים כאשר מצידו חלקתי על גישת הממשל והסברתי בהרחבה את עמדתנו. לחנן אחרכז בדברי קוואנטז משום שכנראה משקפים את קווי השיעור הצפויים של הממשל ואת מחשבותיו.
3. קוואנטז אמר שהם מעריכים כי ה"י"מ יציע לחזקז בחיפוש דרכים לסכמים עם מצרים וסוריה, בין אם בהסכם כולל או בין אם בהסכם ביניים מורחב לתקופה ארוכה. אולם לגבי הגדמייע אינמ רואים נכונות לויתורים מצד ישראל. במילים אחרות, אם ה"י"מ יציע ויתורים או גמישות של ישראל בממשל המקומי בגזמע או בהחזבת הקשרים בין תושביה לבין ירדן, אכ ללא נכונות לויתורים טריטוריאליים או בשלטון המעשי בגדמייע, הרי לא יהיה בכך לענות על ה"ב עייה.
4. ראשית, אינן לנ"ה כי מצרים וסוריה תסכמה להסדר שישאיר מחוצה לו את הפלסטינים אפילו במסגרת הסכם ביניים מורחב. שנית, גמ אם מצרים וסוריה תסכמה, הרי שהן תהינה בבידוד בעולם הערבי כאשר הפלסטינים מרבית מדינות ערב ודעת הקהל הערבית יתקפו אותן, ככ שיכולת לעמוד באמנות בביצע ההסכה תהיה מוטלת בספק. שלישית, לירדן לא יהיה כל ענין ואינטרס בהסדר כזה והיא תשאר מחוצ לו. רביעית, קיימת השאלה כיצד יהיה ניתן לגייס את תמיכת סעודיה להסכם כזה, וקרוב לוודאי שסעודיה לא תתמוכ בו.
5. עם זאת, קוואנטז אישית מתאר לעצמו כי אם ינקוט ה"י"מ בקו

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר ..... מתוך ..... דפים

עותק מספר ..... מתוך ..... עותקים

סודי ביותר

• 2 •

הצפוי על ידם, הרי ארה"ב תסכים להעביר הצעות או רעיונות כאלו למצרים ולטוריה, ולא תחזה אותן על הסף. אולם הרי ישראל לא תסכים לכך שארה"ב רק תסימק בהצעת ההצעות, אלא תצפה מארה"ב להשתדל ולשכנע את סאדאת ואסד לקבל. על כן קוואזט אינו יוזע מה תעשה ארה"ב.

6. בהמשך הויכוח בינינו, במקרה זה, העלה קוואזט את הרעיון כי אם תמשלה החזקה בישראל תציע איזה הסדר עם מצרים וטוריה, אך לא תסגור סופית את הדלת בפני משהו בגדמייע ועבור הפלסטינים בשלב מאוחר יותר, אם ישראל תגיד שהמכלול של הגדמייע והפלסטינים נשאר בינתיים פתוח וישראל לא תסגור את האופציות ולא תחזיק במדיניות של יצירת עובדות חדשות בגדמייע, הרי במקרה כזה יתב ובחוסר ברירה עשויה תהיה ארה"ב לנסות ולקדם איזה הסדר לפי קוריה אלה.

7. קוואזט הוסיף כי גם תפיסת רה"מ בגוגע לכינוס ג'י נבה תמוחה במקצת. כיצד חושב רה"מ שאפשר להחבס ג'י נבה יחד ומיד בשלב הראשון בדרך של ראשי המדינות ולנהל מו"מ עד אשר יגיעו לפתרון. האם לא עדיף לסות קודמ לכך איזה שהוא שלב מכין של כינוס או דיון בדרך נוקב יותר בין אם בג'ינבה או מחוצה לו. עניתי שמטוב להם להמתין ולשמע מפי רה"מ את מחשבותיו בסוגיה זו.

8. השאלה הגדולה היא מה יקרה אם כל המהקלים תוכחיים ייטשלו, אם הערבים יגידו שבתנאים הללו אינם מוכנים לכל הסכם. הרי שהערבים אינם מסתירים את כוונותיהם תן במישור המדיני והכלכלי ותן במישור הצבאי וזאת למרות חולשתם היחסית הצבאית. הרי במקרה כזה תמצא ישראל את עצמה מבודדת אל פני כל העולם שי אשים את ישראל ל ביצירת הקפאון ובמשבר. האירופאים כבר עכשיו חרף מאמצי ארה"ב עומדים לפרטם תצהרו תקיפה המדגישה את הצורך בסיגה ובכינות יישות לאומית פלסטינית. ענין המולדת או הישות לפלסטינים בגדמייע הפכ כיזם למרכיב יסוד בתפיסת הקהילה הבינלאומית בגוגע לפתרון הסכסוך במזהיית.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

וכיצד ישראל תחזקן מהתמודדות עם זעת הקהל הבינלאומי, אמנם מסכים עם טענתו כי 242 אינה מזכירה מולדת לפלסטינים, אך אם מקיימים את 242 כשונה הרי יש לסגת בכל הגזרות, כולל בגדמייע, אמנם אהייב הדייצב לצד ישראל וחייע זה במקרה של מלחמה, אבל חשוב ויש לעשות הכל כדי שלא יתפרש כי ישראל גרמה למחמה בגלל תביעותיה הקשות והבלתי קבילות.

9. בתגובה לדברי על עמדת הצד הערבי ובמי וחד אסד וסאדאת אמר קוואזט שאמנם נכון שאין שינוי מהותי בעמדתם בנוגע לשלום, אולם אהייב הדיירה להם ותחזור ותבהיר כי לא תתבע ולא תצפה מישראל לסגת כל עוד לא ישנו את עמדתם וכל עוד לא יסכימו לשלום של ממש. במקרה והערבים ימשיכו בסירובם הרי לא יהיו לאהייב כל טענות כלפי ישראל, אולם השאלה היא, עתה אם לאור המצב החדש, ננחי שאהייב תצליח במאמציה לחוצ על הערבים להסכים לשלום מלא, האם במקרה כזה תסכים גם ישראל לשנות את עמדה.

10. קוואזט הגיב על דברי בנוגע לקונצזוס הכלאומי בישראל נגד נסיגה לגבולות 67 עם תיקונים קלים ונגד מדינה פלסטינית תוכ הנמקת עמדתו. קוואזט אמר כי איש אינו גורס שישראל תצטרך לסגת מתול כרם וקלקליה, אבל מצד שני וכאן לצורך הויכוח ברצונו לחוד את דבריו ולהוכח אפילו עם עמדת המשלה הקודמת, הרי החזקת עשרים קיים בגדמייע זה הריבה מאד ביות לגודלה, קוואזט חוסיפ כי בחתאם לאותו הגיון, ננתן שהמשלה היחה מסכימה לסגת בגדמייע עד למחזק שמונה קיים מקורי 67 הרי מדוע שמונה קיים מקנות בשחונ ממי יוחד מאשר שלושה או חמישה קיים.

11. הגבתי בהדירי שאיננו יכולים לחזות לעצמו את חלוקתה מחוש של הגמרייע בכל מקרה. קוואזט אמר שאינו רוצה להתווכח עמי על ענין הזכות ההסטורית, אולם איש עדיין לא הצליח לשכנע אותו ולא את חבריו בממשל, לגבי החבט הבטחוני. מדוע אם יושג הסכם שלום ללא, ודייבת ישראל להחזיק בגדמייע או בחלק ניכר ממנה, וזאת כאשר ברור שהנסיגה תבוצע

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות דשמיים), תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

= 4 =

אב ורק בתנאי של פירוז של א בגזה ואיסור על הכנסת צבא ערבי לתוכה וכו'; בתנאים כאלו אינו רואה היכן הסכנה לבטחון ישראל ולקיומה. קוואנזש השנים שהכוונה לבטחון אסטרטגי, אצמ נכון שקיימת גם בעיית הבטחון השוטף של מדינת ישראל, אבל הלכו בעצמ מחותמ אינמ מהווים סכנה למדינה, מה גם ש יהיה צורך לתת תשובה על בעייה זו ויהיה צורך בעשיית סדורי בטחון מתאימים שימנעו פיגועים כאלה.

12. בסיום שיחתנו חזר קוואנזש ואמר שאת המ מבינים נכון את כוונת החיים הרי בדעתנו להחריז במצרים ובסוריה בלבד: והוא קוונאזש אינו רואה מוצא מעשי בדרכ זו. קוואנזש שוב העלה השאלה מה יקרה אם המהלכים המדיניים ייכשלו באומרו הפעם שלא חשוב באשמת מי ייכשלו. במקרה כזה ייתכן ואחייב תחליט להודיע שהיא ניסתה ולא הצליחה ועכשיו פנויה הדרך לאחרימ פסות ולחציע הצעות. מכל מקום קשה להעלות על הדעת שבמקרה כזה תודה אחייב בו במקום, כי נכשלו בדרכ הזו של התכמ מלא, ולכך עכשיו היא שולפת מיד מאמתחוח חכמית לדרכ אחרת להסדר בשלבים. כל מי אשר מצפה כי ככ תהג אחייב שוגה באשליות.

עד כאן.

הערה: כרגיל בשיחותי עם קוואנזש נאמרו דבריו בשיחה פרטית והם אינם לציטוט ולא לייחוס.

חורגמ.-----

שהח רחמ מנכל שהבט ממנכל חדיס רביב/מצפא רם ר/אמן

צג/יל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מסמ
C 26.6.17

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 14 דפים

עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

מס 379

נשלח 250900 יוני 77

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

בהול

משרד ראש הממשלה
לשכת רה"מ
צילן מס' מסווג -
מס' מס' מס' מס' מס' מס'
1 עותק נוספים
26.6.77
העתק זה מקב"מ פד...
748
3

סודי ביותר
למען בלבד

שהי"ח, מי"מ מכל - למע"מ בלבד

סקייה על נושאי הסכסוך בהתדיינות בינינו ובינ אחי"ב. לזכר תמצית העמדות כפי שמצאו ביטויינ בדיאלוג בינינו ובינ אחי"ב מאז ביקור רה"מ. סכום והערכות במברק נפרד. כמובן שכל אחד מהנושאים הנזכרים נדון יותר בהרחבה בדיוחים שנהברקו בזמנו וברישום השיחות שבידכם. במי וחד ברצוני להפנות תשומת לבכם לסקייה המסכמת מ-19/3 מברקי נר 363.

1. בעת ביקור רבינ.

א. עמדת ישראל כפי שהוצגה בשיחות לגבי המרכיבים הבסיסיים של הסכסוך ובנושאי ועידת ג'ינבה ויצוג הפלשתינאים בה. (1) מהות השלום.

חיסול מצב המלחמה אינו מספיק. הסכם השלום חייב לכלול חכמים חיוביים. יש לדרג את מציאות השלום לחיי היום של עמי האיזור. האלמנט החשוב ביותר הוא שיהיו גבולות פתוחים על כל המשמע מכך, כלומר תועה חפשית של אנשים וסחורות. שלום שיורגש עי"י האדם בחובב בקה"ר, דמשק ועמא. אמ מדובר בהסכם שלום הרי אנו מוכנים להגשמה בשלבים כאשר הביצוע יהיה מבוסס על מילוי ההתחייבויות בכל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 2 מתוך 14 דפים

עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

שלב. באם לא ניתן יהיה להגיע לשלום בגלל הפער בעמדות הצדדים אין
אנו מוציאים מן הכלל דיון על מו"מ לסיומ מצב המלחמה.
(2) גבולות.

ישראל מוכנה לפשרה טריטוריאלית אך לא תקבל את עקרון החזרה לקו
ה-5 ביוני 1967. בסיני יש מחוז חמרון רב למדי. בגולן המצב שונה
אך גם שם אין הגבול במסגרת השלום חייב להיות זהה לקו הקיימ,
מכל מקום גם במסגרת שלום לא נוכל לדח מחומה לגבי שארמ-א-שייכ
במסגרת שלום אין אנו עומדים על ריבונות אלא

CONTROL AND PRESENCE. כמו כן צריך להיות

LAND CONNECTION בין מדינת ישראל

ואזור שארמ. בקו הגבול הבין לאומי בין ישראל ומצרים יהיה צורך

CERTAIN CHANGES

לגבי הגזע המערבית קיימת רגישות גדולה בצבור הישראלי. מפלגת העבודה
קבלה החלטה המצדדת בנכונות לויתורים טריטוריאלים בהקשר של שלום.
נקטנו עד כה במדיניות של אי-שרטוט קוים. הרוב בישראל מצדד רק בנסיגה
מזערית. לדעתו האישית של רה"מ, אם ידע הציבור שקיימת הצעת שלום
קונקרטית שהממשלה יכולה לקבל אותה והכרוכה בויתור טריטוריאל
מסויים יהיה המצב שונה. אך גם במקרה זה לא תהא נסיגה משמעותית,
זה משום ש-90 אחוז מהציבור ידחו זאת.

כל הגזרות, מלבד ירושלים, פתוחות למשא ומתן על שלום.

(3) הנושא הפלשתינאי.

הפתרון חייב להיות שיהיו שתי מדינות אחת - יהודית ואחת -
ירדנית-פלשתינאית. איכ הזהות הפלשתינאית תמצא ביטוייה במסגרת
זו אין זה מענייננו. לא נסכים למדינה שלישית בין עם היא מדינה עצמאית
ובין אם היא מדינה הקשורה לירדן, סוריה או מדינה אחרת. ההסכם על
הבעיה הפלשתינאית חייב להיות עם ירדן. כל נסיון לדבר עם ישראל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 3 מתוך 14 דפים

עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

על מוסיים תוכן שלוב אשייפ לא יתקבל.

(4) גינבה והשתתפות הפלשתינאים בה.

ישראל מתנגדת לשחופ אשייפ אך אינה מתנגדת להכללת פלשתינאים במשלחת הירדנית. והימים אינו מקבל בקשת הערבים (סוריה) למשלחת מאוחדת כי בעיות כמו שלום, גבולות והשאלה הפלשתינאית הייבות למצוא פתרון במסגרות בינלאומיות.

יש להכין את ועידת גינבה הכנה מוקדמת מדוקדקת.

ב. עמדת ארה"ב בעת ביקור רבינ.

(1) מהות השלום.

ארה"ב לא תתפק בהחייבות ערבית לסיים מצב המלחמה. ארה"ב תעמוד על כך שמדינות ערב יכירו בישראל ויסיימו גבולות פתוחים, לאנשים, לסחר וכ"י.

YOUR STANDARDS OF PEACE ARE EXACTLY COMPATIBLE WITH OURS

(2) גבולות.

ארה"ב דוגלת בשינויים מזעריים. במסגרת שלום השטח שי וחזר הוא כזה שיהיו רק

MINOR MODIFICATIONS

בקוים. ארה"ב מבחינה בין גבולות לגליים לגבולות בטחון על מנת

SECURE LINES OF DEFENSE

להשיג

אולי אפ על הירדן עצמו. (שיחת הנשיא עם ההי"מ). יחבנ וניתן

להגיע במסגרת זו להסדרים מהסדרים שונים כמו הכירה (LEASE)

לשנים רבות. נוכחות כוחות בין לאומיים, פרוזים

וכדי אם בסופו של דבר רואה ארה"ב

ULTIMATE WITHDRAWAL FROM SUBSTANTIAL TERRITORIES

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 5 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

לשאלת ההתיישבות בשטחים - אלי בא דארהב אין היא מכירה בחוקיותם, ורואה בהם מכשול להתקדמות לשלום.

(3) הנושא הפלשתינאי.

אין אפשרות להגיע להסדר שלום כולל מבלי לפתור גם את הבעיה הפלשתינאית - זוהי מציאות קיימת. ארהב לא תקיים מגע ומשא עם אשפ כל עוד לא יכיר בישראל, יקבל החלטות 242 ו-338, וינהיג שינויים באמנה הפלשתינאית. אם אשפ ימלא תנאים אלו תצפה ארהב שישראל תשקול מחדש גישתה אליו.

גינבה והשתתפות הפלשתינאים בה.

ארהב תנסה להתגבר על בעיות פרוצדורה כדי להגיע לכינוס גינבה עוד השנה - ארהב אינה יכולה לשאת דבר כזה. במצב הנוכחי אין שום שינוי בעמדת ארהב כלפי אשפ אך אם אשפ ישנה עמדתו מצפה ארהב שישראל תחזיק בגינבה.

תחזיק בגינבה. לפי אשפ אין שום שינוי בעמדת ארהב כלפי אשפ אך אם אשפ ישנה עמדתו מצפה ארהב שישראל תחזיק בגינבה.

2. עמדות מצרים, ירדן, סוריה וסעודיה -

צ

כפי שנמסר לנו על ידי אנשי המשל ושכחו לידי ביטוי בשיחות בעת ביקורי סאדאת, חדאם, חוסיין ופאהד בוויינגטון ופגישת קרטור - אסד בגינבה.

א. מצרים.

(1) גבולות.

מצרים עומדת על נסיגה ישראלית מלאה לקוי 67 כולל ירושלים המזרחית.

היא מוכנה לשינויי גבול קלים מאד אך רק בגדה המערבית. מצרים שוללת

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 5 מתוך 14 דפים

עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סוד-ג-יותר

את אבחנת אהוב בין גבול ליגאלי לבין גבול בטחוני ודוח לחלוטין את רעיון הצבת כוחות ישראליים מעבר לגבול הליגאלי. מצרים מוכנה לשקול סידורי בטחון כמו פרוז וכוחות בינלאומיים, וכך חוזה הגנה בין ישראל וארצה.

(2) מהות השלום.

מצרים מוכנה לדון על אלמנטים מסויימים של שלום אמיתי בתקופת זמן סבירה ולא בדור הבא אך נוטה לחזות מימוש עד לאחר ההסכם. מוכנה לשקול הכנסת אלמנטים מסויימים כגון חופש שיט להסכם. כאשר נשאל סאדאת ביחד פרוט לא נתן הסכמתו לדברים ספציפיים בנושא.

(3) הנושא הפלשתינאי.

העמדה המצרית היא שיש להקים מדינה פלשתינאית עצמאית בגדה וברצועה עם פרוזדור שיקשר ביניהן. מצרים מעדיפה שלמדינה כזו תהיה זיקה לירדן (ורצוי אפילו שהדבר יובטח לפני גינבה), אך זו זיקה בין שתי מדינות עצמאיות ונתונה להחלטת הסופית של הפלשתינאים.

גינבה והשתתפות הפלשתינאים בה.

מצרים דוגלת במשלחות עצמאיות ולא משלחת ערבית מאוחדת. אשף צריכ להיות מיוצג, ובאשר לצורת ייצוג משלחת אשף, מצרים מוכנה להסכים שתהיה כחלק מהמשלחת הירדנית או שאשף יהיה כחלק ממשלחת ירדנית-פלשתינאית משותפת.

ב. ירדן.

(1) גבולות.

ירדן דורשת נסיגת ישראל לקו 67 עם אפשרות לתיקונים קלים, מוכנה לשקול סידורי בטחון המוסכמים על שני הצדדים אך שוללת את פירוזה המלא של הגדה ושוללת נוכחות קבע ישראלית שמ. ירושלים המזרחית צריכה לחזור לריבונות ירדן ולהיות

OPEN CITY 6/100

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 6 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי בגנות

2) מהות השלום.

בניגוד ליתר מדינות ערב, ירדן מוכנה לגילויים של יחסי שלום כחלק מהסכם השלום אם כי מרכיבים מסויימים - כגון יחסים דיפלומטיים - לא יוכלו להבצע מיד עם חתימת ההסכם.

3) תנשא הפלשתינאים.

המלך הירדני היה נמרץ בדיבורו למען הגדחה עצמית לפלשתינאים. הוא מעדיף קשר פדרטיבי תחת ממלכה מאוחדת אך מוכן להיות עם כל החלטה של הפלשתינאים. עתידה של הגדה המערבית צריך להיות מוכרע במשאל עם. גינבה והשתתפות הפלשתינאים בה.

ירדן מעדיפה משלחת ערבית מאוחדת שתכלול את אשף אך חוסיין לא הוציא מכלל חשבון אפשרויות אחרות כמו צרופ פלשתינאים מהגדה וירדן למשלחתו. מדגיש שאין לו סמכות להחליט בשם הפלשתינאים ויקבל כל דבר שיהיה קביל על מצרים וסוריה. עיקר המו"מ צריך להעשות לפני כינוס ועידת גינבה. הוא חושש מהליכה לגינבה ללא הכנה מספקת. במסגרת גינבה הוא מעדיף משא ומתן במסגרת קבוצות עבודה פונקצי ונליות.

ג. סוריה.

1) גבולות.

סוריה עומדת על נסיגה מלאה לקוי 67 ועל החזרת ירושלים לריבונות ערבית. סוריה שוללת הצבת כוחות ישראלים בגולן, מוכנה לסידור בטחון כמו דילול כוחות ופיקוח. מוכנה לפרוז מסויימ בשני צידי הגבול ומביעה ספקנות לגבי תנאות התראה, אך אינה שוללת אותם מראש.

2) מהות השלום.

מרכיבי השלום, אליבא דסוריה, הנמ ענין לעתיד שיוצר כתוצאה מחתימת ההסכם. אין סוריה מוכנה להחזיר עכשיו על הסכמה למרכיבי שלום

7/...

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 7 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 90 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סוד-יביותר

מעבר לסי' 10 מצב הלוחמה.

3) הנ' 10 הפלשתינאי.

סוריה דורשת הקמת מדינה פלשתינאית עצמאית בגדה ובעזה ובאשר לקשר בין זו האדרונה וירדן או סוריה, בנושא זה יחליטו הפלשתינאים עצמם. גינבה והשתתפות הפלשתינאים בה. אשף חייב להיות מי וצג בויע'ה. סוריה דוגלת במשלחת ערבית מאוחדת.

ד. סעודיה.

1) גבולות.

סעודיה עומדת על נסיגה מוחלטת לקוי 67 ועל החזרת ירושלים לריבונות ערבית. דגש חזק מושם על ערבי וחה של ירושלים.

2) מהות השלום.

לא התחייבו על מרכיבי השלום. הסעודים גילו נוקשות באשר למה שעשוי לחתוות מיד עם חתימת ההסכם וטענו כי מהות השלום צריכה לחתוות במשך תקופה מתמשכת.

3) הנ' 10 הפלשתינאי.

העמדה הסעודית זהה לחלוטין לפתישה הסורית והיינו הקמת מדינה פלשתינאית עצמאית ושזו תחליט על טיב קשריה עם ירדן ו/או סוריה.

3. ההתפתחויות בעמדת ארה"ב מאז ביקור רבין ועד היום.

א. מהות השלום.

בנושא זה ניכרת עקביות של ההצהרות האמריקאיות. הנשיא מקבל את הגדרת ישראל ואת נימוקיה. במסיבת העתונאים שלו ב-9 למרץ אמר בנקודה זו:

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 8 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

- 8 -
סודי ביותר

I THINK THAT WHAT ISRAEL WOULD LIKE TO HAVE IS WHAT WE WOULD LIKE TO HAVE
וכאן פרט - סיומ מצב המלחמה, הכרה בקיומ ישראל, הזכות להחסיים
משלום, גבולות פתוחים לסחר, תירות וחילופי חרבות.
בהופעתו המפורסמת בקלינטון מסצ'וסטס חזר הנשיא בהרחבה על
דבריו אלה תוך כדי הבאת הנימוק הישראלי לעמדתו זאת
SO THAT NO MATTER WHO THE LEADERS MAY BE IN THOSE COUNTRIES THE PEOPLE
THEMSELVES WILL HAVE FORMED... A COMMON PURPOSE TO AVOID WARS

מאז הצהרה זאת לא חזר הנשיא ודובריו לנושא זה בהדגשה עד להופעתו
של רוי אחרטון לפני תת הועדה למזת של ועדת החוץ של בית הנבחרים
ב-8 בינוני

AS FOR THE NATURE OF PEACE... THE PEACE IS MORE THAN SIMPLY THE ABSENCE OF WAR
AND SHOULD LEAD TO NORMALIZATION OF RELATIONS BETWEEN THE ARAB STATES AND
ISRAEL, TO BE DEFINED AS PART OF A SETTLEMENT.

וכאן הביא את דבריו הנשיא במסיבת העיתונאים מה-9 למרץ, בוב לי פשיצ
יועצו של הנשיא נזקק לנושא, ב-14 לינוני בנאום לפני מועצת
ה-ADL בהרחבה:

NEITHER VERBAL ASSURANCES NOR SIGNED DOCUMENTS CAN SUBSTITUTE FOR
TANGIBLE, CONCRETE STEPS WHICH CAN PROVIDE EVIDENCE OF PEACEFUL INTENTIONS.

בהופעתו לפני ה-
WORLD AFFAIRS COUNCIL
ב-17 לינוני חזר סגן הנשיא וציטט במלואם את דבריו
קרטר בקלינטון בנושא זה.

גם אם נושא זה לא חוזר באותה הדגשה בכל ההופעות הפומביות נראה
שהתמונה ברורה וקבועה - קבלת הגדרה ונימוקיה של ישראל.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 9 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

ג. גבולות.

ב-7 במרץ בטקס קבלת הפנים לרה"מ השתמש הנשיא במונח כדי שהחזיבויות

השלום לא יופרו וכדי שלישראל תהיה הרגשת בטחון לעתיד. מייד באותו יום יצא דובר הבית הלבן בהצהרה
WE AVOID ANY NARROW DEFINITION TO THE WORD DEFENSIBLE IN GEOGRAPHIC TERMS.

הנשיא עצמו חזר על דברי דוברו במסיבת העתונאים שלו מה-9
THE DEFENSIBLE BORDER PHRASE, THE SECURE BORDERS PHRASE OBVIOUSLY ARE JUST SEMANTICS.

ומאז אודה מסיבת עתונאים הוא משתמש במושג
MINOR ADJUSTMENTS IN THE 1967 BORDERS.

במסיבת העתונאים של ה-26 במאי הוא אף מוצא סימוכין לדעתו
THEY DO INCLUDE WITHDRAWAL OF ISRAEL FROM OCCUPIED TERRITORIES.

רוי אחרטונ בעדותו המוכנה בהתייחסו לשאלה זאת אמר רק
EFFORTS TO NARROW THIS GAP MUST BE GUIDED BY THE PRINCIPLES OF RESOLUTION 242.

בוב לפשיצ אף הוא לא מזכיר ה- ומחזיז בהבדל בין גבולות בטחוניים לגבולות ליגאליים.
ISRAEL COULD RETURN TO APPROXIMATELY THE BORDERS THAT EXISTED PRIOR TO THE WAR OF 67, ALBEIT WITH MINOR MODIFICATIONS.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 11 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי בגנות

THE WORD "HOMELAND" DOES NOT HAVE A POLITICAL CONNOTATION

ד"ר בוז'נסקי ב-17 לאותו חודש הבזיר לאמר

באותו יום חרם גם דובר הסטי"ט דפרטמנט חלקו להבזרות ואמר

THE PALESTINIAN PROBLEM MUST BE RESOLVED BY NEGOTIATION

I DO NOT THINK THAT THERE CAN BE NO HOPE... WITHOUT A HOMELAND FOR THE PALESTINIANS. ITS RELATIONSHIP WITH JORDAN AND PERHAPS SYRIA AND OTHERS... ALL HAVE TO BE WORKED OUT BY THE PARTIES INVOLVED.

עם צאתו של פאהד אמר קרטל לעתונאים

MY VIEWS ARE NOT FIRMED ON WHAT THE COMPOSITION OF THE PALESTINIAN HOMELAND MIGHT BE BUT ALL THE U.N. RESOLUTIONS HAVE CONTEMPLATED A HOMELAND FOR THE PALESTINIANS.

יומ לאחר מכן, במסיבת העתונאים ב-26 למאי THE U.N. RESOLUTIONS THAT HAVE PASSED... THEY DO INCLUDE THE RIGHT OF PALESTINIANS TO HAVE A HOMELAND

בעקבות הכרזות אלה נפגש השגריר עם המזכיר/הבזיר את עמדת ישראל וטען שהחלטות 242 ו-338 שהם הבסיס היחיד למו"ים אינן קוראות למולדת לפלשתינאים (או לנסיגה ל-67 עם תיקונים קלים). בעקבות זאת יצאו דובר מחמד בהצהרה ש-242 ו-338 הינם הבסיס לפתרון הסכסוך לעיני הקשר עם ירתן חזר מונדייל פעמיים באומו מה-17 ביוני

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 12 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר⁻¹²⁻

SOME ARRANGEMENT FOR A PALESTINIAN HOMELAND OR ENTITY-PREFERABLY IN ASSOCIATION WITH JORDAN... THE PRESIDENT HAS SUGGESTED THAT THE VIABILITY OF THIS CONCEPT AND THE SECURITY OF THE REGION MIGHT BE ENHANCED IF THIS INVOLVED AN ASSOCIATION WITH JORDAN.

HOMELAND

אחדטון (הופעתו לפני ביהי"נ) חזר על המושג
לי פשיצ נמנע מלהזכירו.

תשי"א בפגישתו עם הרב גורן חזר על דעתו שיש לפתור את הבעיה הפלשתינאית

IN THE FRAMEWORK OF JORDAN

א ושא"נ הוא מצדד בהקמת מדינה פלשתינאית נפרדת.

חשוב אולי בהקשר זה גם להזכיר העובדות הבאות:

1) בכל החבטאות הממשל בנושא הבעיה הפלשתינאית אינן התייחסות
לאשף כאל פרטנר למשא ומתן.

2) עמדת ארה"ב כלפי אש"פ באה לידי ביטוי בדברי הנשיא ב-12 למאי

OUR GOVERNMENT... PROMISED THE ISRAELI GOVERNMENT THAT WE WOULD NOT RECOGNIZE THE PLO BY DIRECT CONVERSATIONS AND NEGOTIATIONS AS LONG AS THE PLO CONTINUED TO ESPOUSE THE COMMITMENT THAT ISRAEL HAS TO BE DESTROYED

3) מדי פעם מזכיר הנשיא שהפלשתינאים (והודיחסות אינה דוקא לאש"פ)

CLAIM UP TO THIS MOMENT THAT ISRAEL HAS NO RIGHT TO BE THERE

(MARCH 16)

ד. נושאים נוספים.

1) חוזרת בקביעות גישתו היסודית של נשיא ארה"ב לישראל.

גישה המבוססת על שותפות הגורל ההיסטורית החדית והמוסרית.

2) חוזרת כמעט בקביעות האהדת ארה"ב שלא תכפה ולא תגיש הצעת פתרון

משלה על הצדדים. יחד עם זאת ובהקשר זה יש לפחות 3 החבטאות

חריגות:

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 13 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 20 עותקים

סודי-סיוטר

ב-27 אפריל אמר יאנג השגריר לאויים SOME FORMULATIONS MIGHT BE PUT FORWARD BY THIS COUNTRY TO BREAK A STALEMATE

ב-1 מאי אמר הנשיא I WOULD NOT HESITATE IF I SAW CLEARLY A FAIR AND EQUITABLE SOLUTION TO USE THE FULL STRENGTH OF OUR OWN COUNTRY AND ITS PERSUASIVE POWERS TO BRING THOSE NATIONS TO AGREEMENT

ב-4 במאי אמר מזכיר המדינה WE WILL BE PREPARED THEN TO MAKE SUGGESTIONS TO THE PARTIES.

3) סגן הנשיא בנאומו חזר על דברים דומים שאמר הנשיא והדגיש מחוייבותה של ארצה לעצמתה הבטחונית של ישראל

THERE MUST BE NO QUESTION IN ANYONE'S MIND THAT THE U.S. WILL DO WHAT IS NECESSARY TO ENSURE THE ADEQUACY OF ISRAEL'S MILITARY POSTURE AND ITS CAPACITY FOR SELF DEFENSE.

מזכיר המדינה חזר על אותם דברים בתכנית מה-19 ביוני

REAFFIRM MY COMMITMENT TO THE STRENGTH AND INDEPENDENCE OF ISRAEL WHICH IS A CARDINAL ELEMENT IN OUR POLICY תנשיא בשיחתו עם הרב גורן ב-16 ביוני

כמו כן מדגישים הדוברים האמריקאיים כולל סגן הנשיא ב-17/6 שלא ישתמשו בשק הסיוע הכלכלי או הבטחוני ככלי לכפיית פתרון או בנסיון להשפיע על ישראל.

4) כדאי לשים לב שהנ אחרטון בעדותו בביהיין והנ סגן הנשיא בנאומו בהתיחסם להחלטה 242 אומרים שאינ החלטה זאת לבחז עונה על כל הצרכים.

משדד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 14 מתוך 14 דפים
עותק מספר 6 מתוך 29 עותקים

סודי ביותר

מק. 1

OUR EFFORTS TO SERVE AS A CATALYST... ARE FIRMLY ROOTED **אחרטון אומר**
IN THESE TWO RESOLUTIONS AND IN THE CONVICTION THAT A SETTLEMENT MUST INCLUDE
AN AGREED SOLUTION TO THE PALESTINIAN PROBLEM

RESOLUTION 242 BY ITSELF DOES NOT PROVIDE ALL THAT IS REQUIRED **סגן הנשיא אמר**

(סגן הנשיא מדגיש חשיבות המויימ הישיר בין הצדדים
A CRUCIAL ASPECT OF OUR POLICY - THE NECESSITY OF DIRECT NEGOTIATIONS AMONG
THE PARTIES CONCERNED. ONE CANNOT CONCEIVE OF GENUINE PEACE EXISTING BETWEEN
COUNTRIES WHO WILL NOT TALK TO ONE ANOTHER.

כאמור סיכום והערכות במברק נפרד.

ד י נ י צ

שמי רבד שמה גנף ונגנף המה ה

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מ
ל
26.6.57

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 7 דפים

עותק מספר 7 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

מס 378 נשלח 250730 יוני 77

בהול

אל:המשדד

מאת:ווישינגטון

משרד ראש הממשלה
לשכת היימ
צו מס' 1
משרד החוץ
התקן זה מקבל מפר
גרשם ביומן, דף 768 שורה 2

סודי ביותר
למען בלבד

שהייח, מיימ מנכל - למענימ בלבד

בועז

סכום והערכות לקראת ביקור היימ בווישינגטון.
א. כללי.

סקיחה זו מבוססת בחלקה על מידע ובחלקה על ההערכות וההתרשומות לגבי מגמות וציפיות הממשל. בודאי אוכל להשלים ולהרחיב בעל פה בנושאים אלה בעת ביקורי ומה עוד שבכוונתי עוד לשיחה עם בזזינסקי ועם המזכיר לפני צאתי ארצה.

ב. עמדת הממשל.

פרוט ההצהרות והדברים שהתפתחו מאז ביקור היימ בווישינגטון נרשמו בראשי פרקים במברקי הקודם. מה התמונה הכוללת העולה מהתבטאויות אלו ומה מגמת הממשל מאמין שניתן לפתור את הסכסוך על בסיס תכנית ברוקינגס. לדעתי החליט הנשיא ביודעינ להכניס מונחים והגדרות חדשות למכלול ההתדיינות מסביב לסכסוך המזייתי כדי לקרב ביצוע מגמה זו. הנשיא מאמין שעיי זריקת מונחים אלה הוא משיג מטרה כפולה: ראשית, הוא מוציא סקפאונם כמה מושגימ שהיו בבחינת אסורים בהתדיינות ובכך מגרר את המחשבה ומביא הצדדים לחשוב בטקגוריות שנמעו לחשוב בהם קודם לכן. שנית, הוא הולכ ותוחם מסגרת למויימ בין הצדדים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 2 מתוך 7 דפים
עותק מספר 7 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

שהיה הרבה יותר צרה מהמסגרת הרחבה והכמעט בלתי מוגדרת שהייתה קיימת קודם לכן ושנשענה כולה על החלטות 242 ו-338, בעשותו זאת, הוא מאמין, שהוא מכריח את הערבים לחשוב בלקגוריות של שלום מהותי וממשי שלא היה קביל עליהם, ומכריח את ישראל להתרכז בתמורות יותר ספציפיות ומוגדרות (שינויים קלים ב-67, ומולחת לפלשתינאים) שלא קבילים עליהם. על ידי הצבת הפרימטרים למוינים מאמין הנשיא שבבוא הצדדים לוועידת ג'נבה יהיה קל יותר להגיע להסכם מפני שתחום המגושר שבתוכו ניתן יהיה להם לשחק יהיה הרבה יותר צר. מגמה זו של הממשל נשענת על שלוש הנחות: ראשית, המצב באזור הוא כשיר לעשיית צעד משמעותי לשלום וגישתם של מנהיגי ערב הנוכחיים היא יותר מתונה מאשר הייתה בעבר ומאשר עלולה להיות בעתיד. קיימת אמ ככ, לדעתו, שעת כושר שאין להחמיצה. שנית, האינטרסים של ארצות העולם הערבי מדייבים שהוא יכיר באהוב כגורם שיכול להביא לתזוזה ולפתרון, כולל נסיגה ישראלית, אחרת יתיאש העולם הערבי מאהוב ויפנה לגישה רדיקלית העלולה להביא למלחמה עם סכנת אמברגו על נפט ו/או השענות מחדש על הסובייטים.

שלישית, הנשיא משכנע את עצמו כי גם מבחינת ישראל יש יתרון עצום בפתרון מזיר כי החמצת הזדמנות זו תחזה אפשרות פתרון השלום לשנים רבות, וישראל שהיא חזקה היום ומסוגלת להדוף כל תוקפנות ערבית עלולה לא להיות במצב כזה בעוד 10 או 15 שנים.

ג. חזכי הממשל.

לשמ ביצוע מגמה זו יצא הנשיא, כאמור, להתוות מספר הגדרות בנושאי הסכסוך ועשה זאת פומבית כדי ליצור לעצמו קונצסוס ציבורי רחב שיצדד בעמדתו. כאשר החלו דבריו להתקל בביקורת ציבורית נחלץ הממשל לפעולה מתוכננת המכוונת כלפי הציבור הרחב, הקונגרס והיהודים, במגמה לנסות לשכנע אותם שמציעיו של הנשיא טובים, שכוונתו רצויה

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 3 מתוך 7 דפים

עותק מספר 7 מתוך 20 עותקים

סוד-3-ביתר

ושעתידה ובטחונה של ישראל לנגד עיניו.

ד. התגובה לדרכו של הממשל.

אם הסנצ'יו הזה לא עלה יפה. התגובה הציבורית הכללית נשארה ביסודה אדישה כי כל עוד אין מלחמה ואין אמברגו על נפט לא הודחת בעיית המזיית לחודי ליבו וחודי ביתו של האזרח הממוצע בארצה. התגובה היהודית הייתה נמרצת וכמעט אחיזה בשלי לחה את מהלכי הממשל. וידידי ישראל בקונגרס נחלצו להזהיר לנשיא כי לא יהיה תפארתו על דרכו. הנימוקים העיקריים למבקרי מדיניות הנשיא היו כי במקום לפתוח את אופציות המויים הרי שהנשיא סוגר אותם בהגדרו מראש מה צרכים לזיות התוניים לפתרון הסכסוך. בדבריו הוא יוסר ציפיות מוגזמות אצל מנהיגי ערב וחשדות רבה אצל ישראל וידידה. אזהייב לא תוכל למלא את הציפיות המתעוררות בקרב הערבים ולא תוכל לשכך את החשדות והספקנות המתעוררות בצדק אצל הישראלים. בסופו של דבר מערעות ארצהייב את מעמדה כמגישת השרותים הטובים לצדדים ויכולה לחטיל את האזור לקיצוניות שתביא למלחמה או לפחות לחבלה בתהליך ההתקדמות למויים לשלום. מערכה זו היא עדיין במהלכה ואם כי טרם הביאה לשינויים בעמדות היסוד של הנשיא הרי שגרמה למבוכה רבה בצמחת השלטון ובחיפוש דרכים, בשלב זה טקטיות, כדי להרגיע את ישראל, את היהודים, ואת ידידינו בקונגרס. קשה לבוא כרגע כיצד תסתיים מערכה זו, שחייבת להיות נמרצת המשכית ומבוקרת, על מנת שתביא את הנשיא לשינוי מהותי בכמה מגישותיו לנושאים היסודיים מבלי שתגרומ אצלו לריאקציה הפוכה שתביא לחתבצרותו מסביב לו וסחאות שקבע לעצמו. כמובן שהמגמה שלנו להמשיך בלחצים אלו עד בואו של הזייים לושינגטון כדי לעשות מאמצ מכסימלי לרכך עמדתו של הנשיא ואולי להזיזו מכמה מעמדותו היסודיות.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 4 מתוך 7 דפים
עותק מספר 7 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

- ה. מה מצפה הנשיא מביקורו של הו"מ.
- בפרק זה אני חייב להשען יותר על התרשמות והערכה מאשר על מידע כי ראשי הממשל דיברו בנושא זה רק בהכללות גם מפני שלא רצו להראות כמי שקובעים תכתיבים מראש לביקורו של הו"מ. עם זאת הייתי מציין את הנקודות הבאות הנראות לי כציפיות אמריקניות:
    - הנשיא ירצה להכיר את הו"מ וליצור אתו קשר אישי מעל ומעבר לקשר העבודה. קארטר מאמין מאד בחקשורת האישית וביכולתם של יחסי אנוש חמים לסייע בהתגברות על מכשולים ואי-הבנות.
    - הנשיא ירצה לעשות את הכל כדי שההתקדמות לפתרון תעשה בשיתוף ובתאום עם ישראל ולא כנגד רצונה. לדעתו הליכת ~~הנשיא~~ עם ישראל לא רק שתפגע בו במובן הציבורי והפוליטי אלא תפגע בו גם אישית בגלל התרכובת של האמונה והיעוד שהוא חוש ב"חסיו עם ישראל.
    - מעל ומעבר לכל יצפה הנשיא לרכוש את אמונו של הו"מ. אין דבר המקפיץ אותו יותר מאשר ההרגשה שישראל (ובודאי הו"מ שלה) אינם מאמינים בו או חושדים בכוונותיו מדגיש בכוונותיו להבדיל מדיניותו. גם אם יכולה להיות ביקורת לגיטימית על מדיניותו או התבטאותיו הוא יפגע קשות אם ירגיש שהחשד עובר גם אל כוונותיו.
  - MOTIVES
  - הנשיא יצפה לשמוע מהו"מ על הרצון הבלתי מעורער לשלום, הנכונות למו"מ עם כל אחד משליטי ארצות ערב השונות ללא תנאים מוקדמים, על קבלת החלטת 242 ו-338 כבסיס למו"מ, ועל נכונות ללכת לגינה כאשר יווצרו התנאים לכך.
  - דברים אלו ייצרו את הרקע הנוח לשיחה אכ"א אין בהם כדי למצותה. הנשיא יצפה לחתי-חסות עניינית למתשבותיו הוא. הוא מצפה, דומני,

דף מספר 5 מתוך 7 דפים

עותק מספר 7 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי - ציונות

לשכילת גישתו לבעיית הגבולות ולבעיית הפלשתינאים. אך הוא יצפה לשמוע מדהיים כיצד הוא מתייחס לנושאים אלו. הוא יקבל גישתו היסודית של דהיים שהנושאים צריכים להפתר במוי"מ בין הצדדים אך אני סבור שהוא יבקש לשמוע מדהיים מה לדעתו צריכים ויכולים להיות אשיות הפתרון. לשונ אחרת, יכול הנשיא להגיד אני מבינ את התנגדותכם למדינה פלשתינאית עצמאית (ואפ אני הנשיא מקבל זאת). אני אפילו מבינ התנגדותכם לשימוש במונח מולדת לפלשתינאים, אבל כיצד אתה רואה אפשרות לפתור הבעיה. והוא הדין לגבי המרכיבים האחרים של הסכסוך.

6. אני סבור שלא יהיה קשה לדהיים לשכנע הנשיא שמוקד הבעיה הוא סרובם של הערבים לעשות שלום עם ישראל והנשיא אפ יסכים שכל עוד סרוב זה קיים אין לדבר על תזוזה או מהלך ישראלי אך נדמה לי שהנשיא יגיד שבהנחה שנצליח להביא הערבים להסכים לשלום המהותי מה הוא יכול לצפות מישראל?

7. מעל ומעבר לנושאים המהותיים של הגדרת השלום, הגבולות, פלשתינאים, ירצה הנשיא להחליף דעות ולשמוע מחשבות מדהיים כיצד הוא רואה או מציע להתקדם פרוצדוראלית בתהליך המוי"מ:

- האם הליכה לגינה ללא הכנה מוקדמת קבי לה עלינו?
- האם יש בידינו מחשבות לגבי אפשרות שיתוף הפלשתינאים בגינה אפילו בהנחה שאשי"פ ישאר בחוצץ?
- האם אנו מחייבים שיחות הכנה בינינו לאמריקאים ולארצות ערב.
- האם יש טעם בביקור, לשם ברורים, של מזכיר המדינה באזורי האם עדיפה כאן דיפלומטיה שקטה יותר של ברורים במישור הדיפלומטי או שיגור שליח לאזור ברמה נמוכה יותר. האם רצוי לקיים סיבוב שיחות נוסף בווינגטון עם שרי החוצץ?

8. ברור דבר אחד שהנשיא מכור לדעיונ שיש לנסות להצמיד את האזור לקראת שלום ולעשות מהלך גדול עוד השנה. הוא שסוע בין המחוייבות לעשיית מהלך כזה ובין החשש שמהלך דומטי כזה ללא הכנה מראש עלול

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר 6 מתוך 7 דפים

עותק מספר 2 מתוך 20 עותקים

סודי - ציונות

לכשכל, להביא לאכזבה ושכרו ייצא בהפסדו. הוא ייראה לחפש ביחד דרכי שתבטיח התקדמות שתוכל להצביע הנ לעמו והנ לערבים שהוא מזיז את הקפאון מבלי שהוא מסתכן בכשלון ומבלי שהוא נמצא בעימות עם ישראל. 9. מסקנתי היא שעם כל היותו מאמין היום בקוויה היסודיים של חכנית ברוקינגס ועם כל ההצהרות שהוא חייב עצמו להן, הוא עדיין פתוח לשמוע ולקלוט רעיונות חדשים אם הם ימלאו לו הצרכים היסודיים. זהו, תזוזה בכיוון לפתרון, אי כשלון המהלך, ואי התנגשות עם ישראל וידידה. אם נוכל להציג בפניו סדרת מהלכים כזו, יהיה מוכן, לדעתי, לשקול מחדש כמה מהנחותיו והשקפותיו היסודיות.

1. סכום.

הנשיא שימצא דהיימ בווישינגטון הוא נשיא שמאמין שניתן להציע את האזור לשלום, הוא גם מאמין שמהלך כזה הכרחי לא רק מבחינת האינטרסים האמריקניים אלא גם מבחינת האינטרס הישראלי. הוא נשיא שחייב עצמו בכמה הגדרות קשות מבחינתו ובלתי קבילות לפתרון הסכסוך, אך יחד עם זה הוא נשיא שמבינ היום שאולי הרחיק לכת ושמוכן לחפש דרכ לעבוד עם ישראל ולא בעימות אהה. אינ הוא, בשלב זה, נשיא עם חכנית מגובשת שראשו סגור ורגליו טבועות בסיד. הוא נשיא עם כמה רעיונות משלו אך שמוחו פתוח לשמוע הצעות ורעיונות שיאפשרו לו לקדם פתרון הסכסוך. הסתפקות בנסחאות כלליות, אפילו חיוביות, יכולה להביא לדעתי להמשך חיפוש הדרך העצמאיים שלו. הדרך למנוע ולעכב התפתחויות שליליות היא להחזיר למחשבתו רעיונות קונסטרוקטיביים שיאפשרו לשלב את יעדה של ישראל להגיע לשלום ולבטחון יחד עם הכורח של ארה"י להביא לקידום ההחליט המדיני באזור.

7/...

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 7 מתוך 7 דפים

עותק מספר 7 מתוך 20 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

כמובן שארצה לשוחח עוד בנושאים אלו ובנושאים הברי לשרליים ואחרים בעת ביקורי בארצ.

ד י נ י צ

שהי יהי שהי אנה גאנאל הדס רם

- נולד בדרום אפריקה, דצמבר 1914.
- למד באוניברסיטת וויטוטרסרנד - יוהנסבורג - הוראה.
- עלה ארצה ב-1936.
- שימש מזכיר קונסול כבוד דרום-אפריקה בירושלים. הצטרף לארגון הצבאי הלאומי, 1937.
- ליורו את זאב ז'בוטינסקי בביקורו במצרים. ייסד וערך עפ"י הזמנת ז. ז'בוטינסקי את
ה- Jewish Standard ב-1940 בלונדון.
- 1940-42 עורך ה- Jewish Standard.
- ומ-1945-1946 Jewish Standard
- 1945 - 1943 חבר מערכת Daily Express, בלונדון.
- 1946 מזכיר ההנהלה העולמית של הצה"ר.
- חזר ארצה ב-1946 וחידש פעילותו בארגון הצבאי הלאומי.
- מ-1947 - ינואר - חבר המפקדה הראשית של האצ"ל.
- מ-10 ביולי עד ספטמבר 1948 - ממונה על פיקוד האצ"ל בירושלים.
- 1949 - 1951 - חבר הכנסת הראשונה.
- 1951 - יסד הוצאת ספרים "קרני",
ספרים: "יום האש" - Days of Fire
- "אדמת מריבה" - Battleground
- 1967 ואילך - חבר הנהלת התנועה למען ארץ ישראל השלמה.
- בשליחות מרובות לארצות הברית מטעם התנועה, בהן עסק בפעילות מדינית ובהקמת גופים
להפצת רעיונות התנועה.

MR. SHMUEL KATZ

Born December 1914, South Africa

Studied at University of Witwatersrand, Johannesburg, Teaching

- 1936 Immigrated to Palestine
Served as Secretary to the Honorary Consul
of South Africa in Jerusalem
- 1937 Joined the Irgun Zvai Leumi
Accompanied Zeev Jabotinsky on his visit to Egypt
- 1942-42 Founded and edited The Jewish Standard, London,
at Jabotinsky's request
- 1945-46 Edited The Jewish Standard
- 1945-46 Member of the Editorial Staff of the Daily Express,
London
Secretary to the World Executive of the Union
of Zionist-Revisionists
- 1946 Returned to Palestine and renewed his activities
in Irgun Zvai Leumi
- 1947, January Member of the High Command of the Irgun Zvai Leumi
in Jerusalem
- 10 July-September 1948 In charge of Irgun Zvai Leumi Command in Jerusalem
- 1949-51 Member of the First Knesset
- 1951 Founded Karni Publishers Ltd.

Books

Days of Fire (1968)

Battleground (1973)

1967- Member of the Executive Committee of Land of
Israel Movement

Visited U.S.A. on political missions on behalf of
the Movement and initiated formation of groups
for the promotion of the principles of the Movement

ישראל

EMBASSY OF ISRAEL
OFFICE OF THE ECONOMIC MINISTER
641 LEXINGTON AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10022
CABLE ADDRESS: MEMISKAL, NEW YORK

משרד ראש הממשלה
החברה - אסגם - יאק"י
צילום תעודת מסווגת
מס' תעודת מסווגת: 1
תאריך: 6.6.77
מס' תעודת מסווגת: 6.6.77

(212) 486-8551

ס ר ד י

מ'רשומה זו הוכנה ע"י עותקים
שם המאמר: מ"מ / אל"ל
חתימה: ל"ל
תאריך: 1.5.77

כא' באדר תשל"ז
11 במרס 1977

אל: מר א' מזרחי, מנהל לשכת ראש הממשלה, ירושלים

מאת: הציר הכלכלי, ניו-יורק

הנדון: פגישת רה"מ עם שר האוצר האמריקאי - 8 במרס 1977

לבקשתך אני מצ"ב שני עותקים מתרשומת על הפגישה הנ"ל.

בברכה,

 זאב שר

Meeting between the Prime Minister of Israel, Yitzhak Rabin
and the U.S. Secretary of the Treasury, W. Michael Blumenthal

---

The Blair House, Tuesday, March 8, 1977, 17:30

Present: Israeli side

The Prime Minister

The Ambassador

Mr. A. Eran, Director General, PM Office

Mr. Z. Sher, Economic Minister

U.S. side

The Secretary of the Treasury, W. Michael Blumenthal

Mr. Anthony Solomon, Under Secretary of the Treasury,
for Monetary Affairs

Mr. Fred Bergsten, Assistant Secretary of the Treasury
for International Affairs

Mr. Arnold Nachmanoff, Deputy Assistant Secretary
for Developing Nations

Mr. Curt Hessler, Special Assistant to the Secretary,
(International Affairs)

Mr. Jaques Gorlin, Senior Economist, Office of Developing
Nations

1. The Economic Situation in Israel

- 1) The PM described the current economic situation in Israel. Recalled that upon his assuming office Israel was in "the journey to the last Dollar." Now the foreign exchange situation has improved considerably due to the Government policies, which included devaluation, cut in subsidies, and other measures. As a result, last year figures, show a real improvement, 500 mil \$ over the forecast. The actual decrease in the foreign exchange deficit is bigger, since less arms were shipped from the U.S. .

- 2) On the domestic scene, problems still exist, since the policy of the Government is to maintain full employment. This includes government services, but extends to the entire public sector as well as private enterprises.

- 3) One of the major problems is that not enough resources exist to cover the government expenditure, and this is the main cause of inflation -
  - (a) Wages and government borrowing are indexed.
  - (b) 39% of the total budget is devoted to defense, and about 25% of the budget is for debt service, as opposed to 20% last year.
  - (c) The cut of government expenditure is a must.

- 4) The major problem of Israel is to produce more, sell more and collect more (taxes), but nothing can be done before the elections.
- 5) The Secretary of the Treasury asked about unilateral transfers to Israel (meaning only UJA and Bonds). The PM answered the total gross amount is over 500 mil \$, but the net amount of Bonds is only about 160 mil \$, since there are large expenditures to repay bonds at maturity and early redemption.
- 6) The Secretary asked about restitution from Germany, and the PM answered that the annual amount is decreasing due to the passing away of recipients. In an answer to an additional question the PM stated that only the Federal Republic of Germany is paying restitution, while DDR and Austria are not. He referred to the recent break down of the negotiations conducted by Nahum Goldman with the DDR. He also referred to the recent request to include among reparation recipients Jews who suffered from persecution in other countries.

2. The Arab Boycott

- 1) The Secretary asked the PM about the economic impact of the Arab boycott. The PM answered that the boycott clearly has

an impact, although we do not have direct evidence and can not prove exact cases. The result is that potential deals failed to go through.

- 2) The Secretary referred to the agreement between the ADL and the Business Round Table, and noted that it can be a basis for legislation. The new legislation will clarify the US law on the subject and will help to clear the air.
- 3) The PM noted that the law will not remove the psychological barrier although we hope that some progress will be made.
- 4) The Secretary noted that in the near future his department will review the implementation rules of the Tax Reform Act (the Ribicoff Amendment) and this may also help.

3. Economic Developments in the US and Europe

- 1) The PM asked about the prospects of the economy in the US and its possible effect on European economy. The PM emphasized that economic growth of Europe is essential to Israel, because it is the natural market for Israeli products.
- 2) The Secretary replied that he is optimistic and expects a growth in real terms of 6%. In his opinion all the leading indicators show improvement after the first quarter (which

was bad due to the weather). In the meantime there is a clear trade deficit. The European economy is lagging behind, but it will follow after some time.

- 3) The PM said that Chancellor Schmidt, with whom he met, was not optimistic.
- 4) Fred Bergsten and the Secretary replied that Germany expects a growth of 3-4½%, the German economy expanded rapidly, and it may not be good to have a surplus of the kind and magnitude they have, because of the possible impact on other countries of the EC. The problem is difficult with Italy and UK where there is still recession.

4. The Future of Israeli Economy

- 1) Mr. Solomon commented that Israel is learning that being strong militarily may be expensive economically.
- 2) The PM referred to the problems now existing because of the deterioration of the labor relations in Israel, mainly in the public sector, and described the nature of the arrangements existing. He referred to the cut of subsidies, tax burden, etc., and through this to the strength of the democracy in Israel, in comparison with similar steps that were taken in

Egypt. The PM referred to Prime Minister Trudeau's statement that "the destruction of Western civilization will come from inside" to demonstrate our difficult problems.

- 3) At closing the Secretary declared that he desires to maintain the good relationship with his colleagues in Israel and is ready to contribute his part. He referred to the statement of President Carter that the US has a desire to maintain close economic relationships with Israel and once again promised to do what he can.

משרד ראש הממשלה
 היחידה לביטחון
 - צילום מסמך מסווג -
 מרשומה זו הועתקו עותקים נוספים
 ההעתקה אושרה ע"י 27.4.77
 תאריך ההעתקה
 העתק זה מקבל מספר
 נרשם ביומן דף שורה

מספר ד"ר הוכנו 6 עותקים
 המאשר
 התעודה
 המיון 1577

סודי ביותר

משרד ראש הממשלה
 היחידה לביטחון
 - צילום מסמך מסווג -
 מרשומה זו הועתקו עותקים נוספים
 ההעתקה אושרה ע"י 27.4.77
 תאריך ההעתקה
 העתק זה מקבל מספר
 נרשם ביומן דף שורה

שיחת רוה"מ - מזכיר המדינה בסעודת צהרים ב-7.3.77 במחמ"ד.

רוה"מ פתח באומרו כי קיבל דיווח משה"ח שהממונה האמריקאי פנה אל
 שה"ח בעניין פניית נשיא לבנון סרקיס בקשר לכוחות או"ם בדרום לבנון.

רוה"מ שאל במה המדובר. ואנס הגיב כי טרם ראה הדיווח על שיחת
 דאניגן - אלון. חביב אמר כי הממונה האמריקאי שוחח עם שה"ח על

רעיון לבנוני לגבי נוכחות כוח או"ם במקום כוח בינערכי בדרום לבנון
 כשיעודו שיטור, בטחון והשלטת סדר ולא כמדת חיץ. מדובר בנוכחות
 כוח מעין זה על הציר הבסיסי צידון - צור - נבטיה ושהכוח יורכב
 מאלמנטים אומ"יים קיימים אך לא מחיילים סובייטים.

חביב הוסיף כי זה רעיון שבכוונת המזכיר לשוחח על כך עם רוה"מ.
 אתרטון העיר כי יש להדגיש כי האמריקאים רק מעבירים רעיון ומחשבה של
 סרקיס ושאר"ב לא נקטה עמדה לבני. מזרחי אמר כי בדיווח שבידינו נמסר

שדאניגן אמר לשה"ח שארה"ב מקבלת את הרעיון של הצבת כוח או"ם.
 חביב הגיב כי אין זה כך. ארה"ב הבהירה לסרקיס כי היא מסכימה
 להעלות הרעיון בפני ישראל אך אין בכך משום הסכמה עם עצם הרעיון.

המזכיר שאל רוה"מ לדעתו בקשר לרעיון זה של הצבת כוחות או"ם
 בלבנון. רוה"מ אמר כי בהתאם למברק שבידו ביקש דאניגן לראות שה"ח
 בדחיפות בעניין כוח או"ם בדרום לבנון. רוה"מ אמר כי דאניגן סיפר
 בשיחה שהמזכיר הורה לשגריר ארה"ב בביירות לפנות אל שה"ח לבנון מיד
 בשובו מקהיר ולהודיעו שאם תהיה פנייה מעין זו של ממשלת לבנון

ארה"ב לא תיבלוט אותה.

רוה"מ הוסיף כי שה"ח שאל דאניגן מה מטרת הכוח האומ"י האם הכוח יקום ויפעל ^לשלא בזיקה לסכסוך הישראלי - ערבי. דאניגן השיב בחיוב. כן שאל שה"ח להרכב הצפוי של הכח ודאניגן השיב כי הכוח אמור להיות מורכב מיחידות שתילקחנה מכוחות או"ם בקפריסין, אנדו"ף ועוד.

רוה"מ שאל מה מטרת נשיא לבנון בהצעה זו. האם המטרה היא לסלק את הגדר הטובה? המזכיר הגיב כי הוא מניח שכוונת סרקיס היא שהכוח יאפשר פיקוח מסויים על האיזור וישליט חוק וסדר בהעדר דרך אחרת לפקח על איזור זה. רוה"מ שאל האם האו"ם יפתח באש אם יעלה הצורך. המזכיר השיב שיתכן שכן. רוה"מ העיר כי לא שמע שאו"ם רשאי לפתוח באש. דיני העיר כי סרקיס מקווה שנוכחות או"ם תקפיא למעשה את המצב באיזור כך שהאו"ם לא יהיה נאלץ כלל לפתוח באש. רוה"מ אמר כי בדרום לבנון יש טרוריסטים מאורגנים בסדר גודל של 4 אלפים איש כשלהם ארטילריה, ציוד כבד, שריון ומרגמות. לעומתם הכוח הנוצרי בכפרים מצוייד באותו ציוד ונשק. אם יש הבדל בהצטיידות - ההבדל הוא קטן ביותר. רוה"מ שאל מה יעשה כוח האו"ם. אם ההיה התנגשות בין המחבלים לנוצרים כיצד יקיים האו"ם את הסדר בדרום לבנון.

רוה"מ הוסיף כי יש העושים הקבלה מוטעית בין נוכחות או"ם בלבנון לנוכחות או"ם ^{בסין} ~~בסין~~. נוכחות או"ם בסין מבוססת על הסכם בין הצדדים על יסוד החלטת מועבי"ט. משמעות הכוח בהיותו מקובל על שני הצדדים.

אם מחר למשל מצרים תפר ההסכם יהפוך יונף על כ-5000 חייליו לנטול חשיבות. הגיון זה חל גם על אונדוף בגולן על ~~הצדדים~~ ^{כאמ} חייליו. אין משמעות לנוכחות או"ם כשהכוח אינו נתמך ע"י הצדדים לסכסוך. על כך יש להוסיף את העובדה כי יונף ממוקם במידבר מקום שם אין אוכלוסיה ואילו אונדוף מוצב למעשה בשטח הפקר. בדרום לבנון המצב שונה. שם ניצבים אלה מול אלה שני מחנות שכל אחד מהם מצוייד וחזק מכוח האו"ם. מה יקרה איפוא כשהכוחות הניצים יתנגשו, מה יעשה או"ם.

המזכיר אמר כי כח האו"ם בלבנון יכול לפעול בשני מקרים אלטרנטיביים:

1. במסגרת הסכם כלשהו שיעובד ע"י הצדדים לפיו יפרד כוח האו"ם בין הצדדים לסכסוך. 2. ~~אלטרנטיבה~~ ^{אלטרנטיבה} יהיה כח האו"ם במצב בו ישיב לאש שתיפתח ע"י אחד הצדדים בדרום לבנון. אולם ברור כי בהיעדר כח אומי כזה ישררו באיזור אנדרלמוסיה (chaos) ותהו ובוהו מוחלטים. רוה"מ אמר כי השטח בו מדובר הינו שטח מאוכלס ולא מדברי כסיני או איזור חייץ צר כבגולן שהינו איזור שמשני צדדיו יש כוחות מדוללים ואילו כח האו"ם ~~מלגי~~ ^{מלגי} בחוף איזור החייץ כשיעודו ~~לקחת~~ ^{לקחת} על ביצוע הסכם ההפרדה. רוה"מ הוסיף כי בלנון אין איזור חייץ. הנה ישנו כפר אלמא אל שעבר- שאוכלוסיו נוצרים ומיד בסמוך לו נמצא הכפר נקוראה שתושביו מוסלמים ולא הרחק ממנו העיירה אלהיאם עם 14.000 אוכלוסים שיעיים.
- כל האיזור מאוד מעורב (mixed up) . רוה"מ הוסיף כי הוא מכיר הגיזרה מקרוב הן משום ששימש בעבר כאלוף פקוד צפון והן משום שאחותו גרה בקיבוץ סמוך לגבול הישראלי- לבנוני. רוה"מ היקשה

שוב כיצד יוכל כוח או"ם לפעול בשטח זה במסגרת התנאים שהוא מנה.
המזכיר שאל מה האלטרנטיבה. רוה"מ השיב כי האלטרנטיבה היא כוח
לבנוני מובהק שיהיה מופקד על הסדר והבטחון שהרי מדובר בשטח לבנוני
ריבוני. המזכיר אמר כי כדברים האלה אמר לסרקים בביקורו בלבנון
וסרקים השיב כי אין לו כוח לבנוני כזה. כל מה שיש באפשרותו לעשות
זה לבנות כוח בן 500 איש תוך 3 עד 6 חודשים. רוה"מ הגיב כי הוא
מופתע לשמוע זאת שכן ישראל היתה מסוגלת להעמיד כוח כזה תוך זמן
קצר הרבה יותר. אתרטון אמר כי סרקים עודנו מהרהר ברעיון של
הצבת כוח או"ם וטרם החליט סופית. גם ארה"ב טרם החליטה בענין זה
והיא פתוחה לרעיונות. חביב העיר כי סרקים מתיחס לרעיון זה בשויון
נפש (cool). עיקר מעייניו בהבטחת שליטתו על האיזור. רוה"מ
העיר כי גם היום יש בדרום לבנון כ-4-6 עמדות של כוח או"ם.
יש נוכחות אומית. רוח"מ אמר כי איננו מקנא בחיילי אום המאיישים
עמדות אלו. כשרוח"מ רואה עמדות אלו הוא חס על חיילי או"ם שבעמדות.
הוא תמה למה נשלחו בכלל ע"י מדינותיהן שולחותיהן. דומה כי החיילים
עצמם אינם מבינים כיצד נקלעו למצב זה ולעולם אינן יכול לדעת מה
יקרה להם. הם עלולים לההירג בלא שידעו למה ומדוע ולאילו תכלית.
רוה"מ ציין שיש כ-10 משקיפים המחזיקים עמדות או"ם ואיש כמעט אינו
יודע על קיומם. רוח"מ הוסיף כי ליבו לחיילי או"ם שבעמדות אלו.
אמר כי ישראל מאפשרת למשקיפים אלה לבוא לצד הישראלי ולהיעזר לפרקים
בשרותי הקשר שלנו. חביב אמר כי הלבנונים חושבים על נוכחות אומית

בסדר גודל של 4 גדודים (בטליונים). רוה"מ שאל מניין ישיגו את ארבעת הגדודים הללו חביב ענה שממדינות ידידותיות ושהלבנונים שוחחו בנדון עם מפקד כוח או"ם גנרל סילאסו. חביב שאל האם כוח או"ם בסדר גודל זה עשוי להיות אפקטיבי. רוה"מ השיב כי הוא בספק, בהיעדר קווי תיחום ברורים ומדויקים בתוך השטח בדרום לבנון ובתנאים השוררים בו אין הוא רואה טעם ותועלת בכך /ידיעות/ או"ם. חביב שאל האם בידינו מעודכנות על הסכסוך בקרב המחבלים בינם לבין עצמם. רוה"מ אמר כי לפי המידע שברשותנו יש סכסוך בתוך פלג ג' בריל ונמסר שאפילו מפקדת פת"ח מנסה למנוע הסכסוך וקראה להפסקת אש ב-5 למרץ. אולם אין בידינו אישור שאכן שורר שקט. חביב אמר כי מידע זה תואם את הידוע לארה"ב. רוה"מ מוסר גם המידע על הטייסים הצפון קוריאנים. המזכיר שאל רוה"מ האם הוא מתנגד לטיפול בהצעת סרקיס להצבת כוח או"ם אם יעמיד עליה (will push). רוה"מ השיב כי הסורים חייבים לסגת אל הקו אליו הסכימו לסגת לפני בוא המזכיר לאיזור. חביב העיר כי אין הסכם בקשר לנסיגה סורית נוספת. רוה"מ הגיב כי הסורים הסכימו לסגת לאישאיה ושהיתר יטופל במו"מ. חביב אישר שאכן כך הדבר. רוה"מ הוסיף כי סרקיס חייב להבין שהוא נשיא לבנון וששומה עליו לבנות כוח לבנוני שאם לא כן לא תהיה לבנון עצמאית. המזכיר אמר כי בביקורו בלבנון האיץ בסרקיס לכונן כוח לבנוני אך נוכח

לדעת כי לטרקיס אין ברירה ~~אפשרות~~. טרקיס אבל הבטיח כי יעשה
כמיטב יכולתו לכוונן כוח לבנוני עצמאי. רוה"מ העיר כי לפני
פרוץ מלחמת האזרחים היה בנמצא צבא לבנוני עצמאי. רוה"מ הוסיף
כי ישראל אינה עוסקת בגורמי הסכסוך בלבנון ברם אנו גורסים כי
הטורים חייבים להסתלק מדרום לבנון וכח לבנוני חייב לבוא תחתם.
רוה"מ ציין כי יש לזכור כי כבר כ-4 חודשים חלפו מאז הסכם ריאד
לסיום מלחמת האזרחים בלבנון. רוה"מ הוסיף כי ישראל מעריכה שטוריה
תקיים כוח בלבנון עוד שנה לפחות. המזכיר אמר כי טרקיס שלח יחידות
קטנות ובודדות לדרום לבנון אך דומה כי יחידות אלו נעלמו ונבלעו
בשטח. חביב העיר כי טרקיס שלח למעשה רק שבריר קטן של כוח לדרום
לבנון. ברז'זינסקי שאל האם ניתן לפתח אי אילו נקודות הקשורות
בפתרון הסכסוך ושנגעו בהן בשיחת רוה"מ הנשיא הבוקר. קונקרטיה
הוסיף ושאל אם ועידת ג'נבה תיתכנס לקראת סוף השנה מה ניתן לעשות
ולקדם ספציפית עד למועד כינוסה בנושאי השלום, הגבולות והפלשתינאים.
רוה"מ ענה כי ארה"ב החליטה להתקדם בדרך הנכונה. תחילה ע"י ביקור
המזכיר במזרח התיכון ואח"כ זימון רוה"מ ישראל ומנהיגי ערב להמשך
המגעים בארה"ב. משיושלם תהליך זה תוכל ארה"ב לבחון את עמדות הצדדים
בקשר לפתרון הסכסוך ולעמוד על המשותף והמפריד. רוה"מ הוסיף כי אין
הוא מח כי במאי תיערכנה בחירות כלליות בישראל ולהערכתו הנושא
של נכונות ישראל לויתורים בגדמ"ע יהיה לנושא מפתח בבחירות הכלליות.

רוה"מ הוסיף כי לארה"ב נהירה עמדתו הוא בנושא. גם אם יהיה הסכם שלום עם ירדן לא יוכל הוא לחתום עליו בטרם יקבל אישור העם בבחירות כלליות. זו החייבות שניתנה עוד ע"י ממשלת מאיר וגם ע"י ממשלתו לפיה הסכם עם ירדן שיהיה כרוך בויתורים טריטוריאליים מחייב בחירות כלליות בטרם אישורו. רוה"מ הוסיף כי בתום מהלך הבירורים תצטרך ארה"ב להחליט כיצד ניתן במסגרת ועידת ג'נבה לסגור על הפערים בין הצדדים לסכסוך או להגיע למסקנה שהפער רחב מדי מכדי יכולת לסוגרו בדרך דיפלומטית. אם כך יהיו פני הדברים תצטרך ארה"ב להחליט האם להתקדם לקראת הסדר כולל או למשהו מצומצם יותר, וזאת צריך יהיה להחליט עוד לפני כינוס ועידת ג'נבה. רוה"מ שאל ריטורית מדוע הוא אומר אתם ארה"ב תצטרכו להחליט¹⁾: לוא יכולנו לשאת ולתת עם מצרים ומדינות ערב במישרין ההחלטה היתה שלנו אך איננו יכולים לעשות זאת. ועם כל הכבוד גם האו"ם איננו בחזקת מכשיר היכול למלא תפקיד קונסטרוקטיבי. רוה"מ סיפר כי הוא אמר למזכ"ל או"ם כשהלה ביקר בישראל כי אנו מבחינים בין תפקידו של או"ם כמופקד על שמירת השלום ובהקשר זה ציין לשבח התפקיד שממלא סילאסו ואת העובדה שיונף ואונדוף עושים עבודה חיובית וקונסטרוקטיבית לבין אי יכולתו של או"ם למלא תפקיד בקידום המו"מ לשלום. רוה"מ הוסיף כי הסובייטים אינם יכולים לתרום לתהליך המו"מ. במקרה הטוב ניתן לנטרלם לבל ישבשו התהליך. רוה"מ אמר שוב כי אין באפשרותה של ישראל לדבר ישירות עם מדינות ערב ועל כן נקט בלשון שעליכם - ארה"ב להחליט כיצד להתקדם.

בז' זינסקי שאל האם בין היום לתאריך מסויים בעתיד אפשר יהיה

לקבל הבהרות מפורטות בקטגוריות שהוא מנה בשאלתו הקודמת.

רוה"מ ענה שבמידת האפשר כן. רוה"מ הוסיף כי המחשבה הערבית

לגבי ג'נבה איננה ^{מתקדמת} בשאלה של משלחת ערבית אחידה או

מפוצלת. המטרה איננה בפרוצדורה שתונהג בוועידה אלא בתוצאותיה.

על כן שומה על ארה"ב לאבחן מה הן עמדות הצדדים לסכסוך ~~ול~~

לבחון האלטרנטיבות בהן ניתן להתקדם. המזכיר שואל האם יוכל

להציג לרוה"מ שאלה על טבע (מהות - nature) שלום.

הוסיף כי קיימת הקנה לגבי המושג סוף מצב המלחמה ושלאחריו

בא האלמנט של שלום ממשי (real peace) . המזכיר שואל

מה העדיפות מבחינתנו של מרכיבי השלום הינו סחר, גבולות פתוחים

וכו'. רוה"מ השיב כי הוא מאמין שהבעיה העיקרית היא להביא

למצב שהשלום לא יהיה פיסת נייר גרידא אלא שיתורגם לממשות

וריאליה של חיים להן תהיה השפעה על כל פרט לחוד ועל העמים

בכללם. אם זה לא יושג כי אז לא יהיה שלום. שהרי עם כל הרצון

הטוב - ובהנחה שיתגלה רצון טוב מצד הערבים - חוזר רוה"מ על מה

שהטעים באזני הנשיא בבוקר. האלמנט החשוב ביותר הוא גבולות פתוחים

כך שתהיה ^{תוצאה} ~~מגיעה~~ חופשית בין קהיר-לת"א ומת"א לקהיר.

בז' זינסקי שאל האם כוונת רוה"מ כי זה צריך לקרות לאלתר או

כהתפתחות בשלבים. תוך שנה או מספר שנים. מה תפיסת רוה"מ בענין זה.

רוה"מ אמר כי קודם כל יש להסכים על הגדרת היעד הסופי ולאחריו נראה. רוה"מ ציין כי איננו רוצה לחייב או לקשור איזה שהוא צד לגבי מה יקרה תוך כמה זמן. אולם משיקבע היעד הסופי הרי הביצוע יהיה מבוסס על תן וקח. ברור שלא יהיה מספיק שיבוא מנהיג ערבי ויגיד שעל ישראל לסגת תוך שנה ואילו שאר הדברים יעובדו תוך 10 שנים. בתנאים כאלה לא יהיה הסדר.

חביב שאל לגבי יכולתן הריבונית של מדינות ערב לקבל החלטה להגיע להסכם עם ישראל. רוה"מ השיב כי המצב מורכב ביותר. כרגע אין בנמצא מדינה ערבית שיכולה להחליט על הסכם שלום עם ישראל בנפרד ממדינות ערב האחרות. רוה"מ ציין כי הלואי וטעה בהערכתו זו. יתכן והמצב ישתנה בעוד כשנתיים. חביב שאל האם מדינות ערב אחרות תוכלנה להחליט על גבולות פתוחים ותנועת אוכלוסים חופשית עם ישראל כפי שנהגה ירדן. רוה"מ השיב כי אין זה כך. חופש התנועה חל רק על האוכלוסים הערבים של ירדן ורצועת עזה אך לא על האוכלוסים הערבים הישראליים. רוה"מ הדגיש כי לראשונה מאז אחרי מלחמת 6 הימים (ושלא לדבר על התקופה שקדמה לה) שניתן למשלחת של ערבים ישראלים לבקר בירדן כדי לנחם את המלך חוסיין. בז' זינסקי שאל אם איזה דרכון ביקרו הערבים הישראליים בירדן. אם זה דרכון ישראלי הרי שיש לדבר משמעות. רוה"מ השיב כי הוא חושב שהערבים הישראליים נסעו מצויידיים במסמכים ישראלים. רוה"מ הוסיף כי יתכן ונמצא

סידור שהדרכון של הערבים הישראלים לא נחתם. ע"י שלטונות ירדן.

בז' זינסקי שאל רוה"מ האם הוא רואה את הנושאים שעל הפרק נידונים

בד בבד או האחד אחרי השני. רוה"מ ענה כי קודם כל יש לדעת מה

היעד הסופי. קודם עליך לדעת מה אתה רוצה להשיג ואח"כ לבדוק

את התנאים בדרך להשגת היעדים הללו. עלינו קודם להגדיר מה סוג

ההסדר. מדוע הפך הענין מסובך. זאת משום שברבות הימים הערבים הצליחו

לפתח עמדה מאד מתוחכמת. הערבים טוענים כי הם נכונים לקבל הסכם

להפסקת מצב המלחמה תמורת נסיגה ישראלית מלאה ואילו את הנושא

הפלשתינאי הם מותירים אמביוולנטי. כך שבאמצעותו יוכלו לערער

(to undermine) תחת מה שהסכימו במיקשור על הפסקת מצב

המלחמה. כך שמנהיגי ערב יכולים לומר כי הם מקבלים אלמנטים מסויימים

- גם אם אינם מקבלים את המושג reconciliation - הם טוענים ^{קצת}

כי בקשר למדינה הפלשתינאית על כך יחליטו לא הם אלא ערפאת ואש"ף.

לכן בהציגם עמדה כזו אין משמעות אמירתם שהם מקבלים (accept)

את ישראל. שהרי אם מדינאי ערבי אומר שהוא בעד הפסקת מצב הלוחמה

כנגד נסיגה מוחלטת ופתרון הבעיה הפלשתינאית ע"י כינון מדינה

פלשתינאית - הוא נמצא למעשה חותר תחת הבטחתו להפסקת מצב הלוחמה.

רוה"מ ציין שגם ערפאת מבחין בין הסדר לבין פתרון. אש"ף מוכן ליטול

לידיו כל כיברת ארץ שתשוחרר ולהקים עליה מדינה פלשתינאית.

אולם אש"ף מעולם לא אמר כי יסתפק במדינה פלשתינאית עם גבולות

מצומצמים. רוה"מ שאל בהקשר זה מתי מועד כינוס המועצה הפלשתינאית

ונענה כי ב-12 דנא. המזכיר אמר כי עתה ברור שבכינוס המועצה
הפלשתינאים לא יתרחש שום דבר משמעותי. רוה"מ חזר ואמר כי הערבים
באומנם כי יש לפתור הבעיה הפלשתינאית עם מדינה פלשתינאית עצמאית
למעשה מבטלים את מה שהם אומרים ברישא לגבי הפסקת מצב לוחמה.
זו המציאות. המזכיר העיר כי לדעתו המציאות המזתית היא שאין
עמדה ערבית אחידה בקשר לענין כינון מדינה פלשתינאית. רוה"מ
הגיב שאם נתייחס למתונים שבקרב הערבים-למצרים-הנה עמדת מצרים
שבקשר למדינה פלשתינאית יחליט ערפאת וע"י אמירה זו הפכו את כל
מה שאמרו בענין הפסקת מצב הלוחמה לנטול משמעות. בזזינסקי שאל
הניתן לומר כי ישראל טוענת שבהסדר שלום הבעיה הפלשתינאית לא תיפתר
על דרך השלילה. רוה"מ הגיב כי לא דיבר על modelities לפתרון.
בז'זינסקי שאל האם הפתרון של הבעיה הפלשתינאית מחייב פרוז.
רוה"מ השיב כי פרוז הוא דבר חשוב אך לא בעל חשיבות עליונה. סיפר
כי ב-1967 בהיותו רמטכ"ל כשג. מאיר היחה שה"ח ואשכול רוה"מ באו
הרימן וקומר לישראל לשכנענו שארה"ב צריכה למכור 100 טנקים לירדן
אחרת תפנה ירדן אל ברה"מ. הרימן הציע למעשה מעין עיסקה לשינוי
דוקטרינת אייזנהאור. רוה"מ סיפר כי ארה"ב הבטיחה שאף טנק מאלה
שיסופקו לירדן לא יחצה את קו הירדן. והנה במלחמת 6 הימים תפסנו
100 טנקים וכידוע לא אנו היינו אלה שחצו את הירדן. במלחמה כל המושג
של פרוז איננו תופס. אפשר לדבר על דילול כוחות וגם זה תקף כל עוד

הצדדים לסכסוך מעוניינים לקיימו. וכל הפרשה הזו עוד קרחה עם ירדן. רוח"מ הוסיף כי הוא זוכר היטב שב-5.6.76 שאשכול זימן אליו את השגריר האמריקאי ברבור בשם ממשלת הליכוד הלאומי (קיר אל קיר) להודיעו כי הממשלה החליטה ואף הסמיכה אשכול למסור לאמריקאים ובאמצעותם לירדן שאם ירדן תחדל מללחום ולהפגיש שטח ישראל תימנע ישראל מלחצות את קו הגבול. העברנו השר לירדן גם באמצעות ראש משקיפי או"ם אוד בול. אך ללא הועיל. רוח"מ סיכם כי אלמנט הפרוז הוא חיוני אך יש לראותו בפרופורציה הנכונה ועל רקע הנסיבות.

רוח"מ הוסיף כי לדעתו יש לעודד כוחות מסויימים חיוביים בעולם הערבי. אין הוא יודע במצרים - שהיא מדינת המפתח - אילו כוחות אולם צריך לסייע לה לפתור בעיות פנים. רוח"מ שאל מדוע ערב הסעודית איננה מסייעת יותר למצרים. ציין כי חלוקת העושר בעולם הערבי היא משונה. מדינות הנפט צריכות לשאת במעמסה. המעגל הקיצון של מדינות ערב הוא היותר עשיר ואלה יכולים להשפיע מכוח עושרן על המעגל הפנימי של מדינות ערב הסמוכות לגבול ישראל. המדינות העשירות יכולות להשפיע על מדיניות מדינות הסרוב. אולם אין בנמצא שום מדינאי ערבי שיאמר כי אחדל להילחם. לכל אחד מהם בעיות משלו. המזכיר אמר כי אין ספק שהבעיות הכלכליות בעיקר במצרים הן חמורות מאד ושלסאדאת בעיות קשות לפותרן. המזכיר הוסיף כי ארה"ב עושה כמיטב יכולתה ובשלב זה איננה יכולה לעשות מעבר לזה.

הוסיף כי הסעודים הסכימו לעשות יותר ולטפל בקונסורציום מסייע למצרים.

רוה"מ אמר כי מסיבות של גאווה לאומית ואחרות יותר נוה למצרים לקבל סיוע ערבי מאשר מגורמים אחרים. הבעיה של מצרים היא האם ניתן בכלל לפתור את בעית מצוקתה הכלכלית. כיוון שאם מנהיגות מצרים תבין או תגיע למסקנה שאין פתרון לבעיותיה הכלכליות של מצרים כי אז הפורקן לכך עלול להיות התגברות המגמות הלאומניות מלהמתיות.

מכאן החשיבות הרבה לפתרון הבעיות הכלכליות של מצרים. רוה"מ סיפר כי בהיותו רמטכ"ל הציג שאלה כזו - האם מצרים יכולה לפתור בעיותיה הכלכליות - לראש אמ"ן דא"ז. חשובת אמ"ן היתה שתחת משטרו של נאצר הדבר בלתי אפשרי. כל עוד הוא סמוך על שולחן הוסביטיס, ובהעידר אורינטציה מערבית ותנאי שוק והון חופשיים אין לדבר סיכוי.

אתרטון העיר כי סאדאת הגיע למסקנה זו. רוה"מ העיר כי סאדאת הגיע למסקנה זו אחרי מלחמת יום הכפורים כאשר נוכח שאין פתרון צבאי לסכסוך. סאדאת השכיל להבין כי הסובייטים מספקים אמצעי מלחמה אך רק לארה"ב המנוף להשפיע על ישראל. סאדאת החליט להשתמש בארה"ב כמנוף ואמצעי להוציא מישראל ויתורים. מה שקרה זה שהסובייטים מיאנו לשחק לידיו של סאדאת והודיעוהו שלא תהיה אספקת נשק סובייטית למצרים ללא תיאום מדיני בין מצרים לבריה"מ. המזכיר אמר שאם סאדאת יסתלק מהזירה אזי הסיכוי לשלום ייפגע קשות. רוה"מ אמר כי אין הוא בטוח בכך. רוה"מ זוכר עדיין את אשר נאמר על נאסר. אז נאמר כי נאסר הוא אישיות חקיפה ורק הוא יוכל לכפות מרותו על העם המצרי ולכן רק עמו אפשר

יהיה להסדר.

חביב אמר כי רוה"מ התייחס לשאלת הזיקה בין הסדר השלום והבעיה הפלשתינאית ושרוה"מ גורם שיש לתת עדיפות לפתרון הבעיה הפלשתינאית אחרת הערבים יוכלו לערער תחת הבטחותיהם. מכאן טוען חביב שהערבים בקוראם לפתרון הבעיה הפלשתינאית למעשה על דרך האימפלקציה מסכימים עם גישת רוה"מ. רוה"מ השיב כי הוא כישראל איננו אוביקטיבי ברם הוא בסיסית חושד שדרך הנושא הפלשתינאי ינסו הערבים לערער זכויות ישראל להתקיים. נאסר היה אומר שיש לחלק המאבק בישראל לשני שלבים : תוצאות תוקפנות 1947 ואח"כ תוצאות מלחמת 1967. נאסר מיצה הנושא במושגים אדמה ועם היינו טריטוריה ופלשתינאים. רוה"מ אמר, כי הוא יכול לספק ספרות למכביר על תורתו זו של נאסר. חביב אמר כי בעת בקור המזכיר בישראל העלו הישראלים את ענין הצורך בשינוי האמנה הפלשתינאית. בעקבות שיחות אלו ובמענה לבקשת ישראל פנה ואנס בשאלות אל מנהיגי ערב עמם נפגש ומצא דרגות שונות של גמישות. את סאדאת מצא הגמיש ביותר ואחריו חוסיין. רוה"מ הגיב כי מה שחוסיין חושב על אש"ף

it is anybody's guess (כאן הרים המזכיר כוסיית לכבוד רוה"מ

לברכו על בואו ולאחל עבודה משותפת למען קידום השלום במז"ת. רוה"מ הודה למזכיר ועל מאמציו להשכנת שקט ושלום באיזורנו בציינו כי הצלחת פועלו של המזכיר היא הצלחת כולנו.

המזכיר שאל רוה"מ לדעתו על הצעת סאדאת בענין מדינה פלשתינאית עם זיקה לירדן. רוה"מ השיב כי סאדאת רוצה להכין קואליציה ערבית לקראת

ועידת ג'נבה. סאדאת מודע לקושי שבכינוס ג'נבה שהוא הייצוג
הפלשתינאי והוא מנסה על כן לפנות את הדרך. סאדאת מאמין שארה"ב
,"תיקנה" את הדבר הזה ותסייע בידו ע"י הפעלת לחץ על ישראל. אם סאדאת
יבין כי הצעה זו איננה עובדת חזקה עליו שיבוא עם הצעה אחרת.
שכן הוא רואה צורך וענין דחוף בכינוס ג'נבה. רוח"מ הוסיף כי אין אבחנה
זו ^{חלקה} חלקה על סוריה וירדן.

המזכיר ביקש רוח"מ להבהיר ראיתו העמדה הירדנית והסורית. רוח"מ
אמר כי סוריה לא רוצה ועידת ג'נבה אלא אם תוכל להסביר השתתפותה
בועידה בהתאם לבסיס הפלוסופי של מפלגת הבעת'. אשר לירדן הוא במצב
טוב בעיקר מהבחינה הכלכלית. מבחינה פנימית לחוסיין מעולם לא היה
כה טוב. הכל מחזרים אחריו. רוח"מ ציין כי אין הוא אומר שחוסיין לא
מעוניין בתהליך המו"מ אך עתה הוא במצב שהוא יכול להעמיד תנאים ואין
הוא שרוי תחת לחצים לויתורים כבעבר. הנקודה החלשה היא מצרים.

המזכיר התערב ושאל האם החזקים הם הסורים. רוח"מ הגיב כי הסורים
אינם החזקים אלא הנוקשים ביותר *The toughest*. חביב העיר כי
מקובל על כולנו שאין לצפות לשינוי באמנה הפלשתינאית בדיוני המועצה
הפלשתינאית בשבוע הבא. אולם ניתנו ^{אם} איתותים ושמעו והאזינו לאיתותים
שלכם וברור שסאדאת שמע את איתותי ישראל לגבי הצורך לשינוי באמנה
הפלשתינאית. רוח"מ העיר שאם שמעו האיתותים הרי שהתוצאות הן מעטות
מאד. השגריר אמר שאם ^{אם} הבעיות שלנו - והערבים מנסים להוליכנו בדרך
זו - הוא לשנות את אש"ף ואמנתו. דרך זו לא ^{תקין} טובה לנו לשום מקום.

ברור עתה שלא יקרה מאומה בוועידה הקרובה של אש"ף - בודאי שלא
משהו סובסטנטיבי. תמיד גם יימצא גורם ^{רביקובי} ~~במקום~~ ^{זגור} ~~במקום~~ אש"ף שיתנגד
תחת כל מגמה של מתינות. על כן במקום למה לבזבז אנרגיה
על מאמצים למתן אש"ף. מדוע לא לעקוף הבעיה ולמצוא אלטרנטיבה.
יש פלשתינאים שיוכלו לשמש כאלטרנטיבה והם קרובים יותר במחשבתם
להאשמים. - והם מצויים בירדן, בגדמ"ע ואם אפשר לשלבם במסגרת
משלחת ירדן לג'נבה זה יהיה דבר טבעי ואלה יוכלו לשוות למשלחת
זו אחדות. זה עדיף על היפוש אחר הצהרה כזו או אחרת של ג'בריל
או מישו אחר. המזכיר אמר כי יתכן וזה נכון. אך האם ניתן לפתור
הבעיה הפלשתינאית בל לקחת בחשבון את אש"ף. הרי זו מציאות קיימת ⁷³¹ ~~וצריך~~
יהיה לשלבם בדרך זו או אחרת בהסכם כולל. רוח"מ הגיב כי אין הוא מאמין
שהפתרון הסופי - כולל הבעיה הפלשתינאית יתכן ע"י שילוב אש"ף.
אם ארה"ב הופכת ~~ש~~לילוב אש"ף לתנאי כי אז לא יהיה הסדר או שלום.
כיוון שעצם קיומו של אש"ף נוגד את קיומה של ישראל. זו לא סיסמה
אלא מציאות. רוח"מ הטעים כי אין הוא אומר זאת על מצרים או סוריה
אך על אש"ף כן. אין ספק בלבו שעצם קיום אש"ף נוגד קיומה של ישראל.
על כן כל נסיון לדבר על הסדר כולל עם ישראל תוך שילוב אש"ף - משמעותו
לא הסכם. רוח"מ ציין כי כל משמעות מדיניות הצעד אחר צעד היתה
למנוע ולעקוף הנושא הפלשתינאי כפי שמגולם ע"י אש"ף. רוח"מ ציין כי
לא ישראל המציאה את המדיניות הזאת - הרעיון בא ממדינות ערב שהבינו

כי הסדר כולל מחייב טיפול בשאלה הפלשתינאית ויש לעקוף את אש"ף לצורך זה. סונדרס שאל כיצד ניתן לתת למנהיגות בגדמ"ע את ההילה הדרושה כדי שזו תוכל לתת לגיטימציה להסדר הנושא הפלשתינאי.

רוה"מ אמר כי לאחרונה נפגש עם ג'עברי שאמר לרוה"מ שישראל עושה מישגה חמור מאחר ואיננה מאפשרת כינון מנהיגות המתנגדת לאש"ף. ג'עברי אמר כי הפלשתינאים בגדמ"ע אינם רוצים כיבוש ישראלי. הם רוצים להיות חופשיים אך בלי אש"ף. ג'עברי דיבר עם רוה"מ בכל גילוי הלך באומרו כי הפלשתינאים אינם רוצים לחיות תחת שלטון ישראל אך אין פרוש הדבר שהם רוצים באש"ף. סונדרס העיר כי שם לב שאוכלוסי הגדמ"ע רוצים בברכת אש"ף לכל מהלך אך ידוע כי הם רוצים^ע בסילוק אש"ף כי אינם מעוניינים בשלטונו. השאלה היא כיצד תקום מנהיגות בגדמ"ע שגם תנהיג וגם היתן לגיטימציה לצעדים לקראת פתרון. רוה"מ השיב כי זה בידי מנהגי מדינות ערב. ^ככפי שג'עברי בא ואומר שהוא נגד הטרוריסטים אם אחרים^כ יבואו ויוכלו לטעון כי להם התמיכה של מנהגי ערב ובעקיפין של חוסין כי אז הכל יהיה שונה.

סונדרס שאל האם זה יכול להיות בלי שיתוף פעולה של מנהיגי הגדה המערבית? רוה"מ השיב כי למה שמנהיגי הגדה המערבית ידברו בגנות אש"ף כל עוד מדינות ערב תומכות באש"ף. ואם מנהיגי הגדה המערבית יצאו בהכרזות נגד אש"ף יטענו נגדם כי הם עושים זאת בלחץ שלטון הכיבוש הישראלי ויוקעו כקוילינגים. המזכיר שאל האם רוה"מ אומר שיש לפתור

את הגדרת הבעיה הפלשתינאית ומהות השלום עוד לפני כינוס הוועידה.
רוה"מ אמר כי אפשר מו"מ בוועידה. יתכן ואפשר לנהל מו"מ. אולי יצליחו. איש אינו יכול לדעת. אולם אנו יודעים שאם זה יהיה בנוכחות אמצעי התקשורת המעמד יהיה רעשני ביותר. המזכיר אמר כי הוא מבין זאת וכך אמר גם למנהיגי ערב. המזכיר הוסיף והיקשה האם ישראל תבוא לוועידת שלום בלא שימצא מראש פתרון לבעיה הפלשתינאית. רוה"מ אמר כי לפתרון כולל צריך למצוא פתרון ל-3 סוגיות שבלעדיו כל דיבור איננו ריאליסטי. "סוג השלום, הגבולות ופתרון הבעיה הפלשתינאית. אם אינך מתמודד עם הבעיות הללו כי אז אין לך הסדר כולל. אולם ניתן להפעיל את המנגנון כדי ללמוד העמדות להצביע על הפערים ולהניח שניתן לגשר על פניהם. היתר נתון לגורל. רוה"מ ציין כי בהקשר הסכסוך הישראלי ערבי שום דבר שתוכנן מראש לא פעל כמתוכנן שלא לדבר על מה שלא תוכנן מראש. רוה"מ ציין שאם תהיה ועידת ג'נבה אין לדעת כיצד תיגמר. יש מכל מקום לגיע להסכם מראש על 3 המרכיבים. הפער לפי שעה נרחב. יש לפחות לנסות. רוה"מ הוסיף כי צריך להכין גם אלטרנטיבה למקרה והנסיון ייכשל. יש לחשוב מה לעשות אם המטרה של השגת הסדר כולל או יותר מצומצם לא תושג. צריך לחשוב על אלטרנטיבה על משהו שיהיה בגדר הישג ויצביע על התקדמות גם אם לא פתרון מלא. אלטרנטיבה נוספת שלישית שיש לחשוב עליה! כיצד למנוע פרוץ מלחמה. כך להערכתו צריך לתכנן את הבאות. חביב העיר כי הדגשות רוה"מ באזני המזכיר בביקורו

בארץ ובהופעות הפומביות בהקשר לאש"ף הוביל מנהיגי ערב למסקנה שאם ישנו עמדת אש"ף או לי יביאו לשינוי הנסיבות. אולם מדברי רוה"מ והשגריר ברור ששינוי באמנה לא יביא לשינוי בנסיבות ובתנאים - ואז מדוע בכלל ליחס משמעות לשינוי באמנה הפלשתינאית. רוה"מ אמר כי מלכתחילה ההבדל בין עמדת ישראל וארה"ב כלפי אש"ף היה ניכר. ארה"ב גרסה שאם אש"ף יכיר בישראל, יקבל החלטות מועבי"ט 242 ו-338 וינהיג שינויים באמנה הפלשתינאית תוכל ארה"ב להכיר בו. אנו גורסים שכמו שבעבר בין 1967 - 1949 העמדה הערבית היתה שהגדמ"ע היא חלק מירדן, שאוכלוסי ירדן הפלשתינאים הם ירדנים בעלי זכויות שוות, כשהפלשתינאים חברי פרלמנט, חברי וראשי ממשלה - זו לדעתנו העמדה פוזיטבית, עמדת ישראל היא שירדן מייצגת את אלה שצריכים לנהל מו"מ על הגבול אשר מזרחה לישראל. לא היתה מחלוקת בקשר לתפיסה זו בעבר. רוה"מ ציין כי סיפר הבוקר לנשיא שיארינג פעם משך 4 שנים בהנחה שהמו"מ מתנהל בין ירדן לישראל וכאשר סוריה סרבה להכיר בהחלטת מועבי"ט 242 יארינג לא פנה אל סוריה. רוה"מ ציין שאפילו מסמך רוג'רס ב-1969 לא דיבר על מדינה פלשתינאית או על אש"ף ושילובו בפתרון הסכסוך.

השגריר העיר כי גם ועידת ג'נבה הראשונה לא הכירה באש"ף.

רוה"מ אמר כי אפשר לטעון כי נשתנו הזמנים אך מעולם לא דיברנו - כאשר עמדנו על מו"מ עם ירדן - על משהו שלא נתקבל על דעת העולם הערבי.

השתתפו בארוחה : בז'זינסקי, כריסטופר, חביב, אתרטון, סונדרס,
דיי, לייק, סמית, קוואנדט, דיניץ, בר-און, ערן,
פורן, מזרחי, פתיר והח"מ.

איתן בנצור

פגישת רוה"מ עם מזכיר המדינה ס. וואנס

בהשתתפות: פיליפ חביב, אלפרד אטרטון, השגריר דיניץ ועמוס ערן

ביום 7.3.77

משרד ראש הממשלה
 היחידה לטיפול באיומים
 - צילום מסמך מסווג -
 מרשומה זו הועתקו 1 עותקים נוספים
 ההעתקה אושרה ע"י א. מלכא
 תאריך ההעתקה 6.6.77
 העתק זה מקבל מספר
 רשם ביומן, דף שורה

מרשומה זו הוכנו 6 עותקים
 עם המוסר לקבלת רשם
 תאריך 1/5/77

משרד ראש הממשלה
 היחידה לטיפול באיומים
 - צילום מסמך מסווג -
 מרשומה זו הועתקו 1 עותקים נוספים
 ההעתקה אושרה ע"י א. מלכא
 תאריך ההעתקה 27.4.77
 העתק זה מקבל מספר
 רשם ביומן, דף שורה

מזכיר המדינה: למה אתם מתכוונים כאשר אתם מדברים על גבולות בני הגנה, ומה ביחס לערבויות והסדרי בטחון.

רוה"מ: אינני יודע מה משמעות ערבויות.

מזכיר: ערבויות בינלאומיות וערבויות בין הנוגעים לבטחון ישראל.

רוה"מ: אינני מאמין בערכן של ערבויות בינלאומיות. היכן קיימות ערבויות של המעצמות הגדולות?

המזכיר: הן אינן קיימות באף מקום, אך אין זה אומר ביחס לעתיד.

רוה"מ: אפשר לאמר שמעצמה אחת יכולה לתת ערבויות מסויימות למדינה כלשהי ואילו המעצמה השניה - לאחרת. אנו חייבים להגדיר הדבר ברורות. ערבויות או"מיות אינן קיימות ובמידה ויהיו קיימות - הן נטולות כל ערך ובאשר לערבויות שתי המעצמות - גם הן אינן קיימות ובעיקר במזרח התיכון, לנוכח האינטרסים המנוגדים. כזכור, סנטור פולברייט הציע בזמנו שארה"ב תגיע להסכם הגנה עם ישראל. ישראל לא נסתה ללכת להסכם כזה עם ארה"ב. ראינו את המחוייבות המוסרית כמשמעותית יותר מהסכם פורמלי. הדבר בנוי אף על העקרון שמעולם לא בקשנו אתכם לשלוח חייל אמריקאי אחד ללחום עבורנו. זה כוחנו בארה"ב ואנו גאים על כך. (אירופה מחזיקה, כידוע, בחיילים שלכם כבני ערובה, ואף זה בקונטקסט מעצמתי). הקונפליקט שלנו הינו, כידוע, אזורי ולבקשכם להיות אחראים לבטחוננו בקונטקסט זה יהיה משום שגיאה. זה אומר שאתם תשלחו חיילים אמריקאים להילחם כאשר נותקף.

מזכיר: כן. זה מה שזה אומר.

רוה"מ: הדבר פוגע בצד המוסרי, לפחות כל זמן שאנו יכולים לעשות המלאכה בכוחותינו אנו. זאת הדרך להפחית הלהץ ולהוריד את המעצמות הגדולות מעימותים מקומיים. כשאין אנו נתונים

במחוייבות פורמלית, יש לנו המחוייבות המוסרית
וכן המחוייבות לספק לנו אמצעי לחימה כדי להגן
על עצמנו, ולא מעבר לכך.
קראתי לאחרונה בעתונות שסאדאת אמר שלא איכפת לו
שארה"ב תתן ערביות לישראל. זה מחוכם מצידו
ופוגע בישראל. מדוע לגרום לחששות אצל אמהות
אמריקאיות?

מזכיר: אני פשוט רוצה להבין עמדתכם.

רוה"מ: אני מבחין בין קונפליקט אזורי לקונפליקט עולמי.

מזכיר: ש הכול מדוע יש הבדל?

רוה"מ: אני מייצג את הראייה הישראלית, מבחינתה של ארה"ב
זה שונה וקשור להסכם בין ארה"ב ובריה"מ, ביחס
לאירופה למשל, בעוד שבאזורנו המצב שונה. נאמר
שמדינות ערב מסויימות תהיינה קשורות בסובייטים
(גם ללא פעילות צבאית של חיילים סובייטים), ויתקפו.
האם אתה רואה אפשרות שחיילים אמריקאיים ילחמו בהם?
אגב, אפילו בשיא השפעתם של הסובייטים במצרים, בימי
שלטונו של נאצר, שלטו בעניינים המצרים ולא הסובייטים.

מזכיר: אני לא שש לתת ערביות. ברצוני רק להבין: בקוריאה,
למשל, ללא ערביות אמריקאיות - היתה שם היום מלחמה.

רוה"מ: ללא הנוכחות שלכם שם היו אלו ערביות שונות. בקוריאה
לא היתה זאת מעורבות אמריקאית אלא או"מית. הם ניסו
להפר הבנה בסיסית אמריקאית סובייטית שלאחר מלחמת
העולם השנייה. האם אתה חושב שהציבור האמריקאי ילך
להסכם הגנה עם ישראל?

מזכיר: אם הדבר היה קשור בהשכנת שלום יתכן והקונגרס היה
תומך בכך.

דיניץ: כפי שאמר רוה"מ, אין זה מקרה שסאדאת מדבר עתה על כך
דיפלומטית ופומבית. הוא מבקש לפגוע בציבור האמריקאי
ובמעמדה של ישראל בארה"ב.

רוה"מ: כיהנתי כשגריר בווינגטון בזמן מלחמת וויטנאם.
ברור לי שבמידה ואנו רוצים לשמור על ידידות ישראל-
ארה"ב, אל לנו לבקש אפילו חייל אמריקאי אחד שיילחם
עבורנו. סאדאת יודע שגבולות 67 אינם גבולות בטוחים
עבורנו ולכן כאילו אף מדבר על תחליפים למיניהם.

סאדאת מבקש לפגוע בקונספציה של גבולות בני-הגנה.
במידה ונשיג הסכם שלום עם מדינות ערב, ואח"כ
ארה"ב מאשרת זאת - יש לכך גיבוי ואז המצב שונה,
ולא הסכם הגנה שיבוא במקום הסכם שלום.

אראה אמנם את שר ההגנה בראון, אך ברצוני לנצל אף
הזדמנות זו ולהעלות לדיון את נושא התעשייה הבטחונית
שלנו. ישנה חשיבות רבה להקמתה ולביסוסה של תעשייה
בטחונית בישראל. אנו נבקש פחות מכט ויותר מעצמנו.
אולם, לצערנו איננו יכולים לעשות זאת ללא יצוא.
היצוא מאפשר לנו להוריד את המחיר לכל יחידת ייצור
ומאפשר לנו לבסס תעשייה זו טוב יותר. אנו חייבים
להגיע להבנה עמכם בנושא זה. אנו זקוקים אף לידע
טכני, וכאמור לאפשרות ליצא מדי פעם בפעם.
בעת בקורך בישראל דיברנו על הקמת מסגרת משותפת
לטפול בנושא. באשר למקרה הונדורס - שגינו ובקשנו
מהגרייר להתנצל על כך. נשתדל להימנע מטעויות.
על מה שהוחלט יש לשמור. אולם השאלה המטרידה אותי
היא, האם אתם מבינים את משמעות הדבר. יש לנו כאן
אינטרס משותף - ונהיה פחות תלויים בכס. בעבר נעזרנו
על ידיכם. האם אתם ממשיכים לסייע לנו בכך?

ברצוני להעלות אף את נושא ה-F-16.
באשר לרשות הרכישה, הרי שקבלנו זאת בעבר. שאלת הייצור
המשותף נשארה פתוחה. אנו יכולים לאמר שהזמננו 50 מטוסים
והנוספים קשורים לעקרון הייצור המשותף.

אנו מבינים שבענין הרכישה אין כל בעיות. היתה החלטה
נשיאותית. עדיין לא טוכם המספר וכן החלקים הקשורים
לייצור בישראל. בקשנו, כידוע, להשיג את זכות ייצור
החלקים בישראל והעניין מתעכב. חשוב לנו מאד לפתור
בעיה זו.

דיניץ:

אין הדבר מותנה, אך חשוב שבעקרון תסכימו ליצור חלקים
בישראל גם מבלי לקבוע עתה את אחוז החלקים שייצרו
בישראל. בפנטומים, למשל, אנו מייצרים חלקים מסויימים.
אני מבין שהדבר קשור אף בחברות המייצרות.

רוה"מ:

אנו מניחים שתעלה נושא זה אף בשיחה עם הנשיא.

מזכיר:

כמו-כן נאמר לי שישנם אף דברים רגילים המתעכבים

רוה"מ:

ב-Munition Board.

מזכיר: זה בתהליך טפול. העברתי אף מזכר לנשיא.

פ. חביב: היה עיכוב זמני הקשור ללמידת הדברים.

רוה"מ: אינני מתווכח, אך בואו ונבטיח שייעשה הכל כדי להסדיר הדבר.

נושא נוסף שברצוני להעלות קשור בבקשתנו לקבל מזומנים על-חשבון הסיוע-התומך (S.A). בעבר קבלנו חלק במזומנים. בשנה האחרונה 200 מליון דולר ושנה קודם לכן - 150 מליון דולר. השנה נהיה זקוקים ל-300 מליון דולר. כתוצאה מהחזרת בארות הנפט באבו-רודיס אנו משלמים 300-400 מליון דולר לרכישות דלק שקבלנו קודם לכן מאבו-רודיס.

מזכיר: אתם מתכוונים ליותר ממה שביקשנו?

רוה"מ: לא. אינני מדבר על תוספת אלא בחלוקה הפנימית ובעבר היו לכך תקדימים.

דיניץ: בקשתנו ביחס למזומנים מתבססת על נושא הדלק והסכומים החסרים לנו לבטחון.

רוה"מ: בעבר פניתי ונעניתי בחיוב.

מזכיר: נבדוק הדבר ונודיעכם.

רוה"מ: אני מבין שאתה יוצא בסוף החודש לבריה"מ. בהזדמנות זו ברצוני להודות לך על מה שעשית בנושא יהודי סוריה. לא נרחיב הדבור על כך, ואני מבין שהדברים חייבים להישאר דיסקרטיים, אך תמשיך לסייע בכך. השאלה היא, האם אכן יוכלו הבנות לצאת.

מזכיר: דברתי עם הסורים. הדבר בתהליך ביצועי. נמשיך לעסוק בכך, אך ככל שידובר פחות - יוטב.

רוה"מ: ביחס לנושא יהודי בריה"מ. ברצוני לציין שאנו מבחינים בין שאלת הדיסידנטים והבעיה היהודית. אנו מבחינים ותומכים בהם לנוכח מה שהסובייטים מעוללים, אך מבחינים בין בעיה זו והשאלה היהודית. בבריה"מ רודפים עתה שוב את האקטיביסטיים המבקשים לעודד העליה. זכויות

דתי

דתיות ניתנות ליהודים בקמצנות ופחות מאשר לאחרים.
כאשר מגישים בקשה לעליה - מסלקים הילדים מבתי-הספר
ומפטרים ההורים ממקומות עבודתם, ותהליך זה יכול
להימשך שנים. כן ברצוננו להעביר אליך רשימה ספציפית
שביחס לאנשים אלו נבקש התערבותך שם. כן מבקשים אנו
שתעלה הבעיה בפני הסובייטים.

מזכיר: אעלה זאת בעת ביקורי שם. אבקש לקבל הרשימה.

רוה"מ: אדאג שימציאו לך החומר. כן חשוב שתעלה, כאמור, את
נושא העליה.

מזכיר: אני בודק הנתונים כל חודש.

רוה"מ: הם נותנים אישורים לרבים מאלו שאינם רוצים לעלות
לישראל.

ברצוני להעלות אף את שאלת זכויות הנזויתה בארה"ב
של חברת אל-על, חברת התעופה הלאומית שלנו.

דיניץ: בעת ביקורו של הנשיא ניקסון בארץ, הוכנס סעיף
מיוחד בהודעה המשותפת המתייחס לנושא זה.
אנו בקשנו זכויות נחיתה ונאבקים על כך כבר שנים.
זה אמור ביחס ללוס אנג'לס, שיקאגו, מיאמי ומקומות
נוספים. נושא מיאמי הפך לקריטי לנוכח קו הטיסה
שלנו למקסיקו שנפתח לאחרונה.

מזכיר: אבדוק הדבר ואדבר על כך גם עם ברוק אדמס.

אני מודה.

רבין:

שמח להודמנות לפגוש את מזכיר ההגנה במסגרת הבקור.

זו הפעם הראשונה, למיטב ידיעתי, שראש ממשלה מגיע לשיחות בארה"ב מבלי שמחזיק הוא באמתחתו SHOPPING LIST, אם כי בטוח הוא כי במהלך השיחות יעלו פה ושם נושאים שייתחסו לפריט זה או אחר. מצב זה מאפשר קיום חילופי דעות ללא לחץ של נושא מסוים בתחום הרכש.

אשר למצב במזה"ת - במסגרת ההסכמים המוגבלים שנעשו לאחר מלחמת יום הכיפורים - הגענו למצב של סטביליזציה ביחסים עם המדינות השכנות, ובמקביל נצלנו את הזמן לשם חזוק צבאנו כך שהצד השני חייב עתה לשקול היטב לפני שיבחר בדרך של מלחמה לפתרון הסכסוך.

הסטביליזציה וחזקתו הצבאי יצרו בסיס טוב להמשך בחינת האפשרויות להסדר שלום במזה"ת בדרך של מגעים דיפלומטיים.

כאמור, חזוקה הצבאי של ישראל הנו בסיס חיוני לאפשרות של הגעה לידי הסדר במזה"ת תוך הזקקות להליכי מ"מ ולכן מן הראוי שארה"ב תמשיך לסייע לישראל כלכלית וצבאית. ישראל אסירת תודה לארה"ב על דומת לבת בתחום העזרה הכספית אשר סייעה למדינה לשאת בנטל הכסחוני הכבד בו נשאה מאז מלחמת יום הכיפורים.

בשיחות עם מזכיר המדינה הודגשה החשיבות הגדולה בפתרון סיוע לישראל ובעקר הסיוע לפחות העשירית, להגות העשיות בסחונות בסיסיות. איננו מחבובנים ואיננו יכולים לייצר את כל צרכינו - מה עוד כשמולנו ניצבים צבאות ערב המצויידיים במסיב הציווד הסוביטי, אולט יחר עם זאת נראה לנו שבנושאים מסויימים טוב לנו וטוב לכם שלא נהיה תלויים האחד ברעהו ולכן היינו מבקשים שתסייעו לנו במתן ידע לשם ייצור חלקים ורת-מערכות ותעניקו רישיונות יצוא לידע לייצור הנרכש על ידנו בארה"ב.

ראשית לכל יש להדגיש כי כולנו רואים חשיבות רבה בהבטחת קיומה וכשרה הצבאי של ישראל.

אשר למשאלות לרכש נוסף, יודע המזכיר מנסיונו - ומניח הוא כי נסיונו של רה"מ איננו שונה - אנשי הצבא לעולם אינם מסתפקים במה שיש להם ולא יחדלו מלהפעיל לחצים לרכש נוסף, ואילו חסידי הרשות האזרחית הוא למחן אותם ולהגבילם.

הערכתה של אר"ב - ומתוך העתונות למד אני כי זו אף הערכתו של סאדאט - כי לישראל כושר צבאי לנצח בכל מלחמה באיזור בעתיד הנראה לעין. אין באמור לקבוע שאין מקום לדון בבקשותיה של ישראל לסיוע צבאי נוסף - אך חשוב שכולנו נזכור דבר זה.

ישראל רכשה בארה"ב מאז מלחמת יום הכפורים ציוד צבאי בשעור של למעלה מ-4 ביליון דולר, והשאלה היא מה המטרות ברכש נוסף על כמות כה גדולה שנרכשה בעבר ומה ישראל רוצה להשיג על ידי ייצוא של ציוד לחימה.

איננו שותף לטענה שכל פתוח בתחום הטכנולוגיה הצבאית תורם גם לפתוח התעשייה האזרחית וכי קיימת הזנה הדדית בין התעשייה הצבאית לאזרחית, מתוך נסיונו יודע שמירב הפיתוחים וההשקעות שנעשו בתחום הצבאי לא סייעו לתעשייה האזרחית, למעט בשני נושאים - בתחום המסוסים והמחשבים.

גם בתחום המסוסים מידת הסיוע וההזנה שהיתה מאגף הצבאי לאגף האזרחי היתה מוגבלת ביותר. הידע בתחום פתוח המסוס הצבאי העל-קולי לא גלש לתעשייה האזרחית, ולמעשה הפתוח האזרחי נעצר בפתוח ה-BOEING 747 שהנו מבחינות מסוימות תולדה של מסוס ה-5-C. אך בתחום המחשבים, הטכנולוגיה הבסיסית פותחה אמנם לצרכים צבאיים, אך בשלב מאוחר יותר נותק הקשר והפתוח האזרחי נעשה באורח בלתי תלוי מהקורה בתחום הצבאי.

דף 5 מתוך 14 דפים
 עותק 2 מתוך 5 עותקים

דוגמאות אלה לא באו כדי לבטל החשיבות של מתן ידע וטכנולוגיות
 בתחום הצבאי והכוונה הינה רק להדגיש המגבלות הכלכליות שבהשקעות
 בתחום הצבאי וחוסר ההזנה לגבי הפיתוח האזרחי.

איננו מייחסים גם חשיבות מדויבת לסענת התלות שביצירת מערכות משנה
 במדינה אחת. כך לדוגמא - אם נתן לכם לייצר את מסגרת המטוס
 ולא את המנוע - ממילא תזדקקו לנו כדי לייצר את המטוס ובשלב
 ב' יופעלו לחצים כדי לקבל מנוע וחלקים אחרים - וכדי להבטיח
 כדאיות הייצור תבקשו רישיון ליצא חלקים אלה.

בנושא הייצוא, יש לנו אף בעיה עם שותפינו בנאט"ו. משנותנים
 אנו לכם ידע לייצור, מתרעמת לא רק התעשייה האמריקאית אלא גם
 שותפינו בנאט"ו על שאנו מעבירים ידע לאחרים ולא להם.

בהקשר לנושא הייצוא, רואה חשיבות בהבהרת המדיניות שאימצה
 לעצמה הארמיניסטרציה החדשה - בתהום זה קיים שוני בינה לבין
 קודמתה - אנו מעוניינים להקטין את מירוץ החימוש בעולם ואת
 הסחר בציוד לחימה. אינני יודע אם וכמה זמן נוכל לעמוד
 במדיניות זאת, אך אנו נשתדל מאוד.

בנוסף לעצם העובדה שלארצות הברית עדיין בהקטנת הסחר בציוד
 לחימה בעולם, יש לה אינטרסים סמציפיים שלא לצייד מדינות
 מסוימות בעולם ובעיקר מתייחס לאפריקה ולחלק מדרום אמריקה.
 לא נוכל לעכב בעד התעשייה שלנו מלמכור ציוד לדרום אמריקה
 ובאותה עת לראות את ישראל מייצאת למדינות אלה.

אני מתייחס בפירוש לנושאים שהעליית לא על מנת לחת לך תשובה
 סופית של הממשל לבעיות, אלא כדי שתדע מהי עמדת הפנטגון
 בנושאים אלה.

רביץ: אם פרו חקבל נשק מרוסיה, האם פירושו של דבר הוא שאתם מעוניינים שגם שכנותיה חצוידנה בציווד רוסי?

בראון: גם אנו שחאלים את עצמנו שאלה זו, ויכול להיות שהמציאות תספח על פנינו ונהיה נאלצים לשנות את המדיניות הקיימת, אך אנו רוצים לשמור על מצב בו אנו לבד נחליט לגבי מכירות ציווד לאיזורים וג'ישים ולא נוכל להגיע לשליטה בנושא כל עוד לא נגיע בנושא זה לחסוד עם ישראל.

אשר לטענה כי היצוא מאפשר חודרת חמחיר העצמי ופרישת החקורה על פני מספר רב יותר של פריטים - זה אמנם נמוק נכון אך חייבים לשקלו מול הנמוקים האחרים שפרסחי בפניך.

בהקשר למחיר פריטים, עניא דוגמא מתוך ניסיוני, אשר איננה ישומח לישראל. לעיתים כשמבקש אני להפטיק ייצור פריט מסויים בארה"ב, באה התעשייה בטענה כי לפרט זה עשויה להיות הצלחה גדולה כשימכר למדינות זרות, ולכן מבקשים הם לחייב את הפנסגון להמשיך ולרכוש את הפריט לצרכי צבא ארה"ב חוד הבטחה שבעקבות צבא ארה"ב יבואו לקוחות זרים בעתיד - וכך נושא היצוא התיאוריטי מכתוב מדיניות ייצור ואף רכש לצבא ארה"ב.

רביץ: בעחונות בישראל פורסט כי אתה הצבעת על ליקויים ב-F-15 הייתי מבקש לדעת לאלו ליקויים התכוונת ומה דעתך על ה-F-16

בראון: ה-F-15 נחשב כמטוס הסוב ביותר לקרבות אויר-אויר. הליקויים שהתכוונתי אליהם התייחסו לא למטוס עצמו אלא לחמושו ובעקר לסילי אויר-אויר בהם הוא מצויד. הסיל בו מצויד המטוס הוא אמנם הסוב ביותר מכל אלה המוכרים לנו אך הוא אינו עונה על תקווחינו. כך לדוגמא, אינו מתגבר על בעיות מסוכ (JAMMING) אני בטוח שחיל האויר האמריקאי זקוק ל-F-15 וכי מטוס זה הוא הסוב ביותר.

דף 7 מתוך 14 דפים
עותקים 4 מתוך 5 עותקים

ה-F-14 הוא מטוס טוב אך מסובך יותר וכשרו בעקר למלחמה מעל הים.

ה-F-16 הנו מטוס מוגבל הרבה יותר, כך לדוגמא, אינו מטוס המתאים לכל מזג אויר ואינו מתאים לטיסות בכל תנאי ראות אפשריים.

צבא ארה"ב יזמין יותר F-16 מאשר F-15 אך בסיסית רואה אני את השללב בין ה-F-15 וה-F-16 כשלוט הטוב ביותר.

האם מחירי שני המטוסים שווים? רבין:

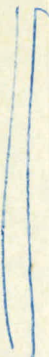
בדעתנו להזמין הרבה מטוסים מסוג F-16 כך שבסופו של דבר נראה לי שנגיע למחיר של שניים לאחד. רון:

מה הם מועדי האספקה הצפויים? רבין:

אנו נתחיל בייצור סדרתי של המטוס בשנה הבאה. בהתאם לתכנון כיום נראה לנו כי סוף שנות ה-70 ובתחילת שנות ה-80 יהיה קו הייצור עמוס בעקר במטוסים שהוזמנו כבר עבור צבא ארצה"ב ועבור מדינות זרות. נאמר לי שיתכנו "הלוונות" בלוח הזמנים, כך שנתן יהיה לשלב הזמנות נוספות. בראון:

במדה ותחזית הייצור הנוכחית תשאר בעינה נראה כי נוכל להתחיל ולספק לכם מטוסים בשנת 1981. מועד זה איננו סופי באשר יתכן מאד שהאירופאים ישנו היקף הזמנותיהם ואז נתן יהיה לקדם האספקות. ג'נקה:

צ'חנובר: האם העובדה שעד היום לא קבלנו לחתימה Letter of Offer לא תדחה הכנסתנו לתור בייצור ובעקבותיו דחיה במועדי האספקה?

בראון: יתכן מאד. הבעיה המעכבת היום חתימת הסכם לאספקת המטוסים הנה הדינאמיקים סביב שאלת ה-Coproduction.

צ'חנובר: בעיה הייצור המקומי הנה אחת הבעיות החשובות ביותר עבורנו. הנושא מורכב למעשה משלושה נדבכים:

1. קבלת ידע לייצור בארץ.

2. קבלת עבודות לבצוע בארץ מאת חברות אשר קבלו מאתנו הזמנות בהיקף נרחב. כך לדוגמא, נהלנו מו"מ ממושך עם חברת מקדונלד ממנה רכשנו אתה-15-F - הזמנה בהיקף של 700 מיליון דולר. לאחר מו"מ ארוך ומיגע הסכימה החברה לתת עבודות למפעלים בארץ בהיקף של 30 מיליון דולר. משהגשנו בקשה למחן רישיון יצוא לתכניות לשם מסירתן למפעלים בארץ שוב נדחה הנושא חודשים רבים וכיום נמטר לנו כ-200 עבודות ב-9 מיליון דולר בלבד. יתירה מזאת - בחודש נובמבר הופץ ע"י הפנטגון למפעלים מסמך בחתימת סגן שר ההגנה, מר קלמנטס, ובו הנחיה למפעלים שלא להחתימם למחן עבודות לגופים זרים ולהנחיה שהסכמים כאלה יעשו בהמה בין ממשלית בלבד. הנחיה זו של הפנטגון טחמה למעשה כל סיכוי לקבלת עבודות. המפעלים מסיבם אינם ששים לתת עבודות לגופים זרים ואלה שמוכנים לעשות זאת, ולו בהיקף מצומצם, מנועים לעשות כן בגלל ההנחיה הנזכרת, ואילו הפנטגון סרב עד כה להכנס אתנו למו"מ להסכם OFFSET כולל.

דף 9 מתוך 14 דפים
עומק 2 מתוך 5 עומקים

בראון:

הדגשתי קודם לכן כי לדעתי מתן ידע לייצור בישראל של מערכות מסויימות לא יפתור את שאלת אי התלות של ישראל בארה"ב, אולם קיימים נימוקים נוספים שיש להביאם בחשבון בהקשר לנושא זה: -

1. התעשייה המקומית מתנגדת בדרך כלל לחיובה במתן עבודות לחמרות זרות.
  2. קיימת בעיה ציבורית בעקבות חוסר העבודה בארצה"ב.
  3. הייצור המדינה הזרה אינו תמיד כדאי מבחינה כלכלית ולכן גורר בעקבותיו בקשות לייצוא או להוספת ידע משלים נוסף.
- אין בכל אלה כדי לשלול החשיבות שבייצור מקומי ובהחלט בדעתי ללמוד הנושא לפרטיו ואני מבטיח לך כי אבחן אותו על בסיס פריטי.

צ'חנובר:

לישראל ישנם מתקנים משוכללים, אוניברסיטאות ואנשי מדע נבחרים המבצעים עבודות מחקר ופיתוח ארה"ב מוסרת עבודות מחקר ופיתוח לבצוע במדינות זרות ומשאלתנו היא כי אף ישראל תכלול בין המדינות להן מוציאה ארה"ב עבודות מסוג זה.

בראון:

אני רואה טעם רב בבקשה זאת. מתוך נסיוני הקודם עמדתי על כשרה של ישראל בתחום המחקר והפיתוח ועל רמת הגבוהה של חוקריה. יש לי הכרויות אישיות עם מספר חוקרים ישראלים. אני מעריך את פורפ' יובל נאמן, עמו נפגשתי מספר פעמים. שמעתי כי לאחרונה עבר במדג מסויימת לעטוק בפוליטיקה. אני אבקש מאנשי לבדוק מיד האפשרויות בתחום זה.

ר"ח 10 מתוך 14 דפים
עומק 2... מתוך... ג... עומקים

צ'חזוברו

בעיות חייקף הסיוע הצבאי חנה אחת הבעיות המעיקות עלינו בחקוואח
ווארונח. כדי לחמחיש משמעותה של הבעיה אסנח השומח חלב למסטר
וחזו...ט.

בשנת התקציב האמריקאית 1977 חייבת ישראל לשלם על חשבון התחייבויות
חתומות סכום של כ-1.02 מיליארד דולר ואילו לרשותנו עומדים כיום
מקורות מימון מתוך כספי הסיוע בהיקף של כ-1.09, כלומר נותרו
בידי ישראל מזומנים לביצוע רכישות נוספות למשך 9 חודשים חנותרים
של שנת התקציב הנוכחית, סכום של כ-70 מיליון דולר, או רכישות
בהיקף של 200 מיליון דולר - וזאת/שאנו מניחים כי/ההתקשרות
משלמים אנו מקדמה של 20-30% ואילו היתרה מתפרשת על פני תקופה
ארוכה בהתאם למועדי האספקה.

בשנת התקציב 1978 מוצע על ידי הממשל סיוע צבאי לישראל בהיקף של
מיליארד דולר. על חשבון סיוע זה כבר היום - 8 חודשים לפני
תחילת שנת התקציב - חייבים אנו כ-630 מיליון דולר. כלומר, נותרו
לנו לצורך ביצוע התחייבויות/מזומנים בהיקף של כ-370 מיליון דולר -
סכום שיקטן באורח משמעותי עד שנת התקציב הבאה תתחיל.

כנגד סכומים אלה יש להביא בחשבון העובדות הבאות:

1. משלחת הפנסגון שבקרה בארץ לפני כ-4 חודשים הגיעה למסקנה
כי ישראל זקוקה לסכום של לפחות 500 מיליון דולר לשנה לשם
מימון רכש חלקי חילוף, הומרי גלם וכד'.
2. סכומי ההתחייבויות אינם כוללים את הפריטים שאושרו ע"י הנשיא
הקודם.
3. יש להניח שישראל תבקש לרכוש והמימשל יאשר לה רכישת מערכות
עקרויות נוספות במשך 18 החודשים הקרובים.

דף 11... מתוך 14 דפים
עו"ת 2... מתוך 5 עו"תים

יש להניח כי במשך התקופה הרלוונטית נתקשר לרכישת ה-16-F - עסקה שתחייב חילום מקדמות בסכום נכבד כבר בשלבים הראשונים של ביצוע העסקה.

כל אלה מחייבים הגדלת היקף הסיוע לישראל כדי שתוכל לעמוד בהיקף הרכישות המינימלי הדרוש לשם שמירת הרמה.

חייבים להבחין בין האישור הפוליטי הנתן לשם בצוע רכישת ציוד לחימה בארה"ב לבין סמון רכישה זו. אלו אינם בהכרח זהים. מדיניות ארה"ב הינה להפריד בין המימון לבין האישורים הפוליטיים, והחלטה למכירת ציוד לישראל אינה בהכרח החלטה למימון אותו ציוד. על ישראל להחליט לפי סדר עדיפויות שתקבע לעצמה איזה ציוד ברצונה לרכוש מתוך הסיוע ומתוך מקורות ממון עצמיים אחרים העומדים לרשותה.

בעבר כאשר הנשיא אישר מכירת ציוד לחימה לישראל מקובל היה כי לאישורה היה אף צמוד האישור למימון בצוע הרכש.

ישראל צריכה להחליט על סדר עדיפויות מתוך המקורות העומדים לרשותה, עם זאת מדגיש כי ארה"ב נותנת דעתה למקורות העומדים לרשות ישראל בשים לב להתחייבותה הכוללת לשמור על בטחונה של ישראל.

טרם קבלנו Letters of Offer לגבי פרויקט אשר אושרו ע"י הנשיא פורד. מבקש לדעת אם יש בעיות.

אין בעיות. אנחנו מספלים בנושא הסנקים והתחומים בצנורות המימשל ומניח כי ההסכמים יאושרו בהקדם.

ראו:

בין:

ראו:

חנובר:

נקה:

דף 12 מתוך 14 דפים
עומק 2 מתוך 5 עותקים

מבקש לדעת אם יש בעיות עם אשור ה-FLIR?

קיימת אי בהירות לגבי האשור שנחן והדבר נבדק על ידינו.
אנו מעונינים לדעת כיצד אתם מתכוונים להשתמש בציוד שנחן
לכם, ולפיכך הפנינו אליכם מספר שאלות. לדעתנו אושר הציוד
רק לצורך שמוש בהליקופטרים ולא למטוסי קרב. מה הם תוכניותכם?

בגלוי - האם אתה חושב שאם בזמן מלחמה נצטרך להשתמש בציוד זה
במטוסי F-4 והציוד יחאים למטוסים אלה, לא נשתמש בו? אל
תאמין לאף אחד שיאמר לך ההפך.

ארה"ב טרם החלה בייצור הציוד עבור מטוסי קרב ואין אנו נוהגים
לתת אישור למכירת ציוד צבאי למדינות זרות כל עוד לא ייצרנו
הציוד עבור צבאנו.

בכל הנוגע לישראל קיים בנושא זה נמוק נוסף, הוא הנמוק הפוליטי.
הוחלט בממשל שלא לתת הציוד עבור מטוסי קרב בשעה שנמצאים אנו
ערב מו"מ להסדר במזה"ת. האשור נחן רק להליקופטרים ולמספר
מטוסי ביון.

קיימת הבחנה בין הציוד להליקופטרים לבין זה שבמטוסי קרב.
לגבי הליקופטרים הציוד משמש בעיקר לצרכי ניווט ואילו במטוסי
קרב הציוד צריך לשמש לצרכי אחוז מטרות. ציוד כזה אינו מופעל
על ידינו ואיננו מעונינים שימצא בידי זרים.

סגן השר קלמנטס הוז'רד בארץ תקווה לגבי אפשרות של מימון ייצור
סנקים בארץ. אבקש לדעת באיזה שלב נמצא הנושא.

בראון:

הפנינו אליכם מספר שאלות אשר מטרתן היתה לעמוד על תוכניותיכם לגבי השמוש בסנקים. האם מעוניינים אתם בסנקים לשם קליטה במערך צה"ל או לצרכי ייצוא. לפי חשובנו יעלה הסנק הישראלי יותר מאשר הסנקים שתרכשו אצלנו, אך מכיר אני בעובדה כי קיימים שקולים נוספים על שקול המחיר בעת שבאים להחליט על ייצור סנקים. האם מעוניינים אתם בסנקים לצרכיכם או לצרכי ייצוא?

צ'חנובר:

הבקשה היתה לאפשר לנו מימון יתרת הכמות אשר פורטה ברשימת ה- CONSOLIDATED LIST - רשימה זאת כוללת ציוד הדרוש להצטיידות צה"ל בלבד. מבקש לציין כי אנו נמצאים לא בשלב ההחלטה אם להקים בארץ קו ייצור לסנקים אלא קו ייצור קיים ומופעל ובקשתנו היא לסייע במימון ייצור הסנקים במקום רכישת סנקים בארה"ב.

רביץ:

אנו מחזיקים עדיין בציוד רוסי אותו מעוניינים אנו להחליף בציוד חדיש וטוב יותר, יש לנו בעיות גם עם ההצטיידות בחלקי חילוף ותחמושת לציוד הרוסי - כל אלה מחייבים ייצור סנקים בארץ בקצב מוגבר יותר שהיינו יכולים לקבל מארה"ב.

לא אכחד אם יהיו לנו שווקים לייצור הסנקים, נרצה לייצא אותם - כפוף לקבלת הסכמה מוקדמת מכם. יצוא הסנק יאפשר חלוקת ההוצאות הקבועות על פני כמות גדולה יותר של סנקים והוזלת המחיר.

מדינת ישראל

משרד הכסחון

סודי

דף 14 מתוך 14 דפים
עותק 2 מתוך 5 עותקים

הפנינו אליכם מספר שאלות וסרם קבלנו תשובות. נדון בנושא לאחר קבלת תשובותיכם.

בראון:

היינו מעוניינים לקבוע מדיניות כללית, כך שבמסגרתה נוכל לפעול.

רבין:

העקרונות של הפנסגון הם אלו שהזכרתי קודם, אך כמובן קיימים שיקולים פוליטיים נוספים אשר על הנשיא להחליט בהם.

בראון:

מודה למארחים על השיחה.

רבין: